

Liber Mage and Psychonaut

Ayahuasca a šesť stupňov vnútornej turbulencie

Ayahuasca je posvätná rastlina, ktorá je považovaná za jednu z najmocnejších síl pre človeka. Dokáže človeku odhaliť, čo je zač, čo sa v ňom skrýva.

Moje rozhodnutie vyraziť do Peru nastalo ešte pred pár mesiacmi. Lákalo ma spoznať tradičných indiánskych peruánskych šamanov, navštíviť krajinu z druhého konca sveta, dať si ayahuascu a využiť v najlepšej možnej miere to, čo sa mi tam ponúkne.

Cesta do Peru

V novembri roku 2016 som sa vybral do Peru, krajiny nachádzajúcej sa na západnej strane Južnej Ameriky, v ktorej bolo akurát leto. So skupinkou ľudí z Čiech a Slovenska pod dozorom sprievodcov a zároveň organizátorov akcie som mal absolvovať očistnú kúru spojenú s indiánskymi šamanskými rituálmi, kaktusovou procedúrou a ayahuascovou sériou niekoľkých výletov do interných dimenzií uchopiteľných ľudskými bytosťami. V Peru doposiaľ funguje systém tradičného indiánskeho šamanizmu.

Prípravná diéta

Samotnému exodu do Peru predchádzala prípravná diéta spočívajúca v nekonzumovaní niektorých typov potravín či jedál, napríklad nejedenie bravčového a hovädzieho mäsa, strukovín, čokolád, mliečnych výrobkov, orieškov či sušeného ovocia, aby bolo telo dostatočne očistené od toxínov, ktoré by mohli mať nepriaznivý vplyv na nasledujúci proces zameraný na katarziu organizmu. Vhodné je jesť veľa ovocia, ktoré organizmus všeobecne prečisťuje.

Púšť Ica a kaktus San Pedro

Pred samotným ayahuascovým procesom odohrávajúcim sa v amazonskej džungli som sa pár dní zdržiaval v niektorých silových miestach Peru. Navštívil som spolu s ďalšími európskymi šťastlivcami túžiacimi po zmene púšť Ica, resp. púštnu oázu, v ktorej som za dozoru peruánskych horských šamanov konzumoval kaktus zvaný San Pedro. San Pedro je jednou z posvätných indiánskych rastlín obsahujúcich alkaloid meskalín. Popravde, najskôr som ani nevedel, že to, čo pijem, je psychoaktívna

medicína San Pedro. Jediné, čo som z informácií od šamanov zachytil je, že šlo o nejakú liečivú medicínu a bol som v tom, že je bez psychedelických účinkov na vedomie. Keď som si večer po vypití dávky kaktusu ľahol na zem, už sa zozimilo, a keďže som bol naľahko oblečený, skoro som zmrzol. Medzitým som sa dostával do ľahkých snových stavov, neuvedomujúc si vlastne, že to spôsobuje kaktus. Šamani zatiaľ tancovali okolo ohňa a spievali a hrali šamanské piesne. Keď sa už nočná zima nedala vydržať, zaliezol som do stanu, kde som mrzol naďalej až do rána. Pitie San Pedra bolo súčasťou prípravy na neskoršiu konzumáciu ayahuascy.

Andy

Mojou ďalšou zastávkou sa stali Andy, kde bola večer ešte väčšia zima ako na púšti. V noci ma nezohrialo ani niekoľko vrstiev oblečenia. Pochutnal som si na pár lístočkoch peruánskej koky. Rituál so San Pedrom sa zopakoval a účinky kaktusu boli ešte silnejšie. V noci pri ohni tancovalo a bubnovalo niekoľko spoluúčastníkov výletu. Fascinoval ma pohľad na šamana dona Renza, ktorý zároveň bubnoval a hral na Panovej flaute a poskakoval si pritom do rytmu.

Nazca

V Nazce som videl slávne obrazce vyryté v zemi, prastaré pohrebisko dávnych šamanov zvané Necropolis či staré pyramídy, ktoré boli objavené iba nedávno. Šamanské kostry v Necropolise musia byť neskonale šťastné, že sa na ne chodia pozerať stádečká ľudia, ktoré z toho majú šou. Za pohrebiskom a na pyramídach som si dal kaktus, aby bola príprava na amazonskú lianu smrti čo najefektívnejšia.

Peruánska pláž a Pacifik

Keď som sa nachádzal v pobrežnom peruánskom meste, odskočil som si na pláž a okúpal som sa v Tichom oceáne. Keď sa na pobreží zotmel, vtieravá zima ma otravovala aj tam.

Sen s démonickou témou, ktorou to neskončilo

Keď som spal v hoteli na polostrove Paracas, mal som démonický sen. Snívalo sa mi, že som v hotelovej izbe, v ktorej som skutočne spal. V izbe so mnou boli traja mladí muži. Bola noc a chystali sme sa ísť spať. Ľahol som si do dolnej časti poschodovej postele, presne na to miesto, v ktorom som pred snívaním zaspal. V sne nado mnou ležal obézny chlapec. Chlapca posadol démon. Niečo si mrmlal (súviselo to s číslom šesť), zoskočil na mňa z hornej postele a škrtil ma. Kričal som o pomoc. Dvaja muži spiaci v izbe sa prebudili a dali tlst'ocha zo mňa dole. Tlst'och mal žiarivé oči biele. Potom som sa ocitol v byte na Newtown street v Zerethe. Pustil som nepanne Márii a synovcovi videokazetu, na ktorej mala byť nahratá scéna, ktorá sa mi udiala s

tlst'ochom. Vo videu, ktoré malo mať trištvrté hodinu, bolo ukázané uzavretie paktu s démonom. Sen som porozprával istej účastníčke, ktorá mi rozprávala o jej príhodách s reptiliánskymi bytosťami. Žena mi na to povedala, že v tej izbe sa muselo kedysi odohrať niečo démonické. Ktovie.

Amazónia

Ja a dohodnutá partia pátračov po hlbších zážitkoch so sprievodcami sme sa v nevyhnutnom momente vybrali do amazonského pralesa, aby sme podstúpili za podpory amazonských šamanov šesťdňový ayahuascový rituál vnútorného otrasu.

Ayahuasca ako magická rastlina

Ayahuasca sa vzťahuje k rastline druhu *Banisteriopsis caapi*. Táto rastlina pripomína molekulu DNA alebo dvoch prepletených hadov. Podľa amazonských Indiánov umožňuje ayahuasca človeku opustiť iluzórny svet, v ktorom žije. Používa sa na terapeutické účely. Má zlepšovať zrak, posilňovať intelekt a rozvoj svalstva. Otvára človeku bránu do podvedomia, ktoré pred ním často skrýva všelijaké srandy. Väčšinou sa ayahuasca kombinuje s ďalšími rastlinami kvôli dosahovaniu istých účinkov. Súčasťou ayahuascy, ktorú som pil, mala byť psychoaktívna rastlina chakruna obsahujúca halucinogén DMT. Videl som obe tieto rastliny rásť v amazonskej prírode. Obvyklé pri ayahuasce je zvracanie, a niekedy sa ľudia aj doserú. Ide o čistiaci proces.

Ayahuasca má zrejme na každého človeka jedinečný účinok. Každému ukáže to, na čo je človek naladený a otestuje jeho schopnosti so sebou pracovať v zmenenom stave vedomia.

Dôvodov, prečo sa ľudia rozhodnú užiť ayahuascu, je viacero. Niektorí si chcú pomocou nej zlepšiť svoj zdravotný stav, zbaviť sa chorôb, očistiť si telo od toxického hnisu a podobne. Iní majú oveľa skromnejšie ciele, napríklad pochopiť celú existenciu a bytie, získať schopnosť komunikovať s rastlinami, otvoriť si cestu k neobmedzenému zdroju peňazí, splynúť s absolútnom a tak. Spísal som si zoznam svojich malých prianí a bol som pripravený zrealizovať ich v praxi.

Turbulencia jedna: Skryša ustráchaného červa

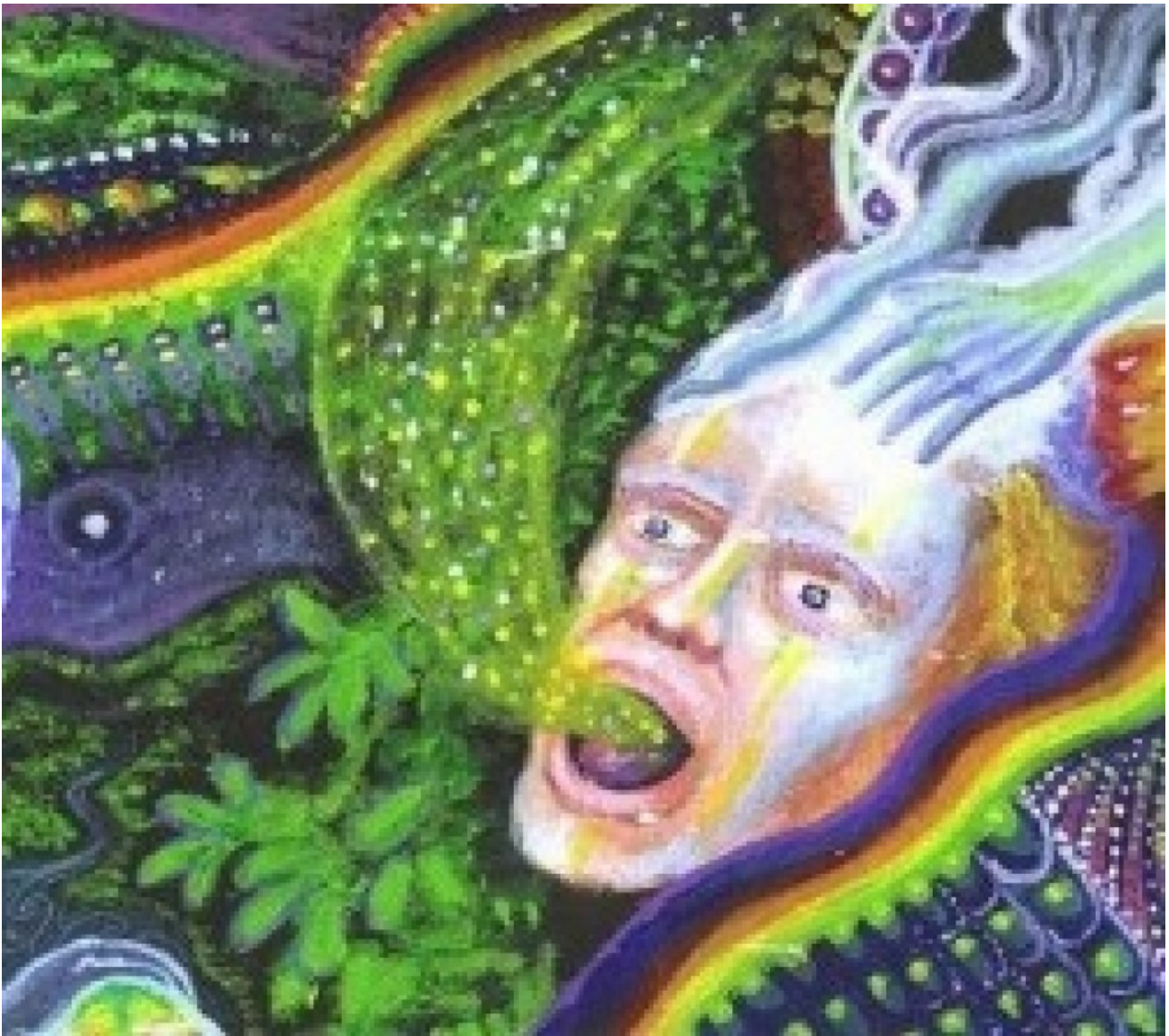
Keď som s účastníkmi ayahuascovej ceremónie dorazil do Amazónie, ubytovali sme sa v chatrčiach. Prvý deň v amazonskom pralesi ubehol rýchlo a večer sa v drevenej miestnosti vyhradenej na spoločenské účely konal rituál. Horských šamanov tu vystriedali šamani amazonskí. Každú ceremóniu riadili šamani menom don Chairó a don Cecílio. Zdali sa byť mlčanlivejší a menej odviazaní ako horskí šamani, ktorí mi podávali kaktus. Každý deň vo večerných hodinách sa konala jedna ceremónia. Spolu ich bolo šesť.

Na prvej ceremónii sme dostali od sprievodcov krátke organizačné pokyny a nejaké informácie o ayahuasce. Pri pôsobení liany je možné pracovať s energetickými centrami, predýchávať ich, čistiť a aktivizovať. Každé centrum zodpovedá za iné schopnosti a oblasti života, napríklad centrum v bruchu umožňuje človeku pozrieť sa na svoje minulé životy, tretie oko umožňuje pracovať s intuíciou, centrum v hrudi podporuje medziľudské vzťahy a podobne.

Keď sa ceremónia začala, jeden zo šamanov očistil každého účastníka vyplútním akejsi tekutiny na hlavu účastníka dva krát po sebe a urobením magického gesta. Potom účastníci chodili z pravej strany po jednom k šamanovi a pili ayahuascu. Chuť ayahuascy je horká a odporivá. Nábeh medicíny trvá zväčša od pol hodiny do hodiny. Ceremónia sa vždy začínala vo večerných hodinách a končila tesne po polnoci.

Po podaní ayahuascy som si s ostatnými účastníkmi ľahol na matrac na zem. Bolo vhodné zakryť sa niečím alebo sa navliecť do spacáku. Niektorí mali strach alebo sa cítili nervózne, pretože nevedeli, čo sa bude diať. Účinky ayahuascy som začal pociťovať pomerne skoro. Plný sebeckého očakávania som si v mysli začal opakovať zámery, ktoré chcem dosiahnuť, ako napríklad pochopenie podstaty života, videnie minulých životov, vyletenie z tela, videnie energií vo vesmíre, odstránenie škodlivých programov a ťažkých energií, zlepšenie zraku, definitívne zbavenie sa strachu a neviem čo ešte.

Najskôr som sa dostával do mierne nepríjemných stavov, ale podarilo sa mi ich zvládnuť a naladiť sa na pokoj. Strach tam niekde v pozadí však stále striehol. Asi po hodine začal prvý človek z ayahuascy vracieť. Postupne sa k nemu pridávali ďalší vracajúci a vzniklo tak grcajúce divadlo, ktoré ma v istom momente začalo baviť počúvať. Nadobudol som pocit, že moje telo sa rozťahuje a sťahuje a v duchu som sa ubezpečoval, že všetko je v poriadku a nie je sa čoho báť. Pritom som si stále pripomínal svoje zámery, ktoré chcem zrealizovať. Šamani začali po čase spievať. Najskôr som počul dva šamanské hlasy, ktoré sa rozšírili na tri a viac hlasov. Tá hudba bola fascinujúca. Zvuky, ktoré do toho vracajúci vydávali, boli pompézne. Mne zle nebolo, ale keby mi nevoľno bolo, tak by som sa tam svojim zvukovým prejavom pri grcaní dokonale hodil.

Ako som sa tak bavil na dáviacich symfóniách, pocítil som v sebe energiu, ktorá vo mne ticho driemala a teraz bol správny čas, aby vystúpila na povrch. Tou energiou bol strach. Strach razom dosiahol takú intenzitu, že väčšiu si už ani neviem predstaviť. Prišiel v čase, keď som si myslel, že už nič zvláštne nezažijem. Moje egoistické očakávania boli rázom rozdupané na prach. Vzostupu strachu predchádzala scéna, kedy som sa zameriaval na svoje oči a mal som pocit, že sa mi na ne sústreďí akási čierna bytosť. So strachom u mňa nastali vizuálne predstavy, kde moje vedomie cestovalo temnými tunelmi v odtieňoch čiernej farby. Plazil som sa cez ne ako ustráchaný červ. V tuneloch sa otvárali rôzne dverka a z nich vyliezalo niečo, nejaké entity, čo ma strašili. Toto prostredie bolo tak desivé, že maximálne možné posilnilo horor, ktorý som prežíval. Strach ma doslova fyzicky paralyzoval a cítil som sa ako zatratené stvorenie. Ten strach vo mne predtým driemal a teraz som ho zobudil. Je to sviniar, ktorý sa snaží riadiť môj svet. Strach je kamarát s nižšími svetmi a v jednom

takom s tunelmi som blúdil. Vracajúce divadlo prebiehajúce v miestnosti ma už nezaujímalo. V istom momente svojho bad tripu som neudržal slzy v očiach. Okolo polnoci moje stavy pomaly odznievali. Cítil som sa ako úplná nula. Keď som bol schopný sa aspoň postaviť, rozhodol som sa ísť spať do svojej chatrčky. Do chatky som sa dostal s cudzou pomocou.

Na druhý deň som sa rozprával s účastníkom ayahuascopej ceremónie menom Syl Fester. Syl Fester, s ktorým som si našiel na debatu mnoho spoločných tém, mi prezradil, že zažil vízie, kde prežil so mnou spoločný minulý život. Ten sa odohrával asi v šestnástom storočí. Vraj sme boli obaja čierni mágovia a pracovali sme v rámci spoločných magických operácií. Ja som sa chcel v tom živote od čiernej mágie oslobodiť, on ju miloval. Netuším, čo si mám o jeho vidine myslieť. Každopádne mi bol Syl Fester niečím blízky.

Turbulencia dva: Kolísanie nad priepasťou

S účastníkmi výletu som sa cez deň zastavil v jednej indiánskej osadke. Starý Indián nám rozprával niečo zo svojho života i o svojej kultúre. Invazívni parazitickí bieli muži zo západu sa tu nikdy nechovali úctivo k pôvodným obyvateľom Peru. Indián to však bral s humorom a svojou rečou nás celkom pobavil. Potom sme navštívili tzv.

Opičie ostrovy, aby sme si pozreli opičky, ale žiadne tu neboli, tak sme sa vydali do našej chatrkovej oblasti. Každý nasledujúci deň sme absolvovali nejaký výlet.

Pri druhej ayahuascovej ceremónii sme pili väčšiu dávku ayahuascy. Účinky tak mali byť silnejšie. Tentokrát som zmenil taktiku a šiel som do toho bez očakávaní. Od začiatku bol priebeh iný ako pri prvej ayahuasce. Sústredil som sa na predýchanie srdiečného energetického centra, ktoré je zdrojom harmónie. Do procesu som nezapájal rozum a jeho hlások ako predtým. Stal som sa pozorovateľom účinkov ayahuascovej medicíny. Centrum v hrudi aj prácu s energiou som si vizualizoval.

Účinky medicíny sa začali prejavovať velice skoro. Dostal som sa hneď do snových stavov. Podvedomie mi začalo vyjavovať svoje obrazy. Týmito projekciami som prelietaval veľmi ľahko. Ocitol som sa napríklad v akomsi jašterovitom pralesi, v ktorom som sa cítil ako plaz, ktorý sa pralesom prediera. V inej scéne sa predom mnou zjavila temná postava s plynovou maskou a tmavým odevom, ktorá na mňa robila akési gesto. Obrazotvornosť bola oveľa farebnejšia a príjemnejšia ako pri prvom sedení. Hladina strachu bola aj počas tejto ceremónie u mňa prítomná, ale v oveľa menšej miere. Mal som pocit, že idem po lane, ktoré je natiahnuté nad priepasťou, ktorá je bránou do dolného démonického sveta. Nad priepasťou sa rozprestierali svety pozitívne. Ja som bol akoby medzi nimi. Vedel som stav lepšie zvládať ako pri prvej akcii. Nechýbalo však veľa, aby som spadol do temných svetov. Počas ayahuascového putovania som sa sústredil aj na predýchanie centra v bruchu, ktoré je sídlom emócií.

Keď stavy okolo polnoci odozneli, nebol som vyšťavený ako pri prvej ceremónii. Na chvíľu som si pustil ešte meditačnú hudbu do mp3 prehrávača a potom som odišiel do chatrčky bez cudzej pomoci. Počas tohto zážitku som si skúsil, aké to je nebyť ponorený iba v realite dolných svetov.

Syl Fester mi vravel, ako počas druhej ayahuascovej ceremónie videl niektoré svoje minulé životy. Bol vraj krutovládcom a robil ľudstvu nepekné veci, vrátane čiernomagických aktivít.

Šamani nám prezradili, že na ceremóniách spievajú piesne (zvané Icaros), ktoré majú účastníkov oslobodiť od energií, ktoré by im mohli počas zmenených stavov vedomia škodiť. Piesňami šamani zároveň čistia okolitý priestor. Keď sú energie v priestore vyladené, nastupuje liečenie účastníkov, kedy šamani chodia po miestnosti a napájajú sa energeticky na každého účastníka zvlášť.

Turbulencia tri: Cefalea

Po druhej ayahuascovej seanse som si povedal, že sa budem prioritne venovať zvládaniu svojich vnútorných strachov.

Istá žena mi vravela, že bola v minulom živote zapletená do čiernej mágie, z ktorej sa snažila vymaniť, a teraz si ju čierni mágovia opäť vyhľadali a snažia sa ju dostať. Ďalšieho účastníka vraj mnohé roky navštevujú svetelné bytosti, ktoré mu naháňajú nepredstaviteľnú hrôzu. Zrejme to nebudú moc pozitívne entity.

Na tretiu ayahuascovú ceremóniu som nastúpil so slušnou bolesťou hlavy. Šaman sa rozhodol, že mi dá iba polovičnú dávku ayahuascy. Rozjazd po vypití dávky bol pomalý. Najskôr som mal pocit, že ayahuascu vyvrátim, ale nedošlo k tomu. Keď účinky nastupovali, začal som vnútorne zažívať slabé vizuálne projekcie, ale nič extra hlboké. Bol som v stave otupenia a moje bdelé vedomie nebolo schopné nasávať mnoho informácií. Začalo to geometrickými tvarmi. Opäť som predýchaval srdečné energetické centrum a neskôr aj centrum v brušnej časti. Hladina strachu bola ešte nižšia ako predtým. Asi som si pribežne aj pospal. Jedna žena vedľa mňa počas celej ceremónie stonala, čo ma dosť vyrušovalo. Šamani chodili ku každému účastníkovi zvlášť a liečili ho. Pri tomto procese šamani spievali piesne a vyplúvali na ayahuascárov nejakú tekutinu. Bolo to pôsobivé. Po šamanovom odchode od môjho tela som zaspal a prebudil som sa na konci ceremónie. Videl som Syl Festeru, ako sedí pred šamanmi na dlážke, zvracia do misky a naplno prežíva svoje ťažkosti. Celkovo však na tejto ceremónii skoro nikto nevracal.

Turbulencia štyri: Extatizmus

Priebeh štvrtej ayahuascovej aktivity bol opäť úplne iný ako predošlé tri. Eksol som plnú dávku ayahuascy (charakterizovanú jedným štamprlíkom naplneným až po okraj). Priebeh by sa dal rozdeliť na dve časti - pred vymočením sa a po vymočení. Najskôr som predýchaval srdečné centrum, aby som prekonal energie vnútorného strachu. Čoskoro sa mi po nástupe účinkov začali pri zatvorených očiach zjavovať geometrické tvary. Po nich sa spustili scény vychádzajúce z podvedomia. Vizualizácie boli silnejšie ako pri predchádzajúcich zmenených stavoch. To už som predýchaval a čistil si centrum emócií v bruchu. Videl som napríklad ženu sediacu na záchode alebo tri postavy sediace na terase. Potom som zhliadol scénu v kanáli. Po nej vizualizácie skončili a nastala vnútorná tma. Sústredil som sa na predýchanie centra v mozgu, ktoré zodpovedá za intelekt a intuíciu. Mal som pocit, že vyletím do vesmíru, ale nejakú mi to nešlo. Chcelo sa mi strašne močiť, tak som vybehol na neďalekú toaletu. Cestou na ňu ma motalo. Na záchode bola tma, nešla elektrina a je možné, že som sa pri šťaní netrafil do záchodovej misy.

Keď som sa vrátil na miesto, myslel som si, že je po stavoch. Tak som si ľahol na pravý bok, zavrel som oči a len tak som odpočíval. Avšak akonáhle začali šamani spievať, dostal som sa do zmeneného stavu vedomia. Cestoval som podvedomými víziami, a to úplne bez strachu. Situácie, ktoré som zažíval, vo mne vyvolávali neustály pocit déjá vu, teda mal som pocit, že som to už všetko zažil. Pri víziách som videl napríklad akýchsi pravekých ľudí. Napadlo mi, že by som si takéto stavy vedel vyvolávať aj bez ayahuascy, a táto myšlienka ma nadchla.

Štvrtá ayahuascová ceremónia bola najpríjemnejšia zo všetkých a užíval som si ju naplno. Hovoril som si, že takto by to mohlo byť pri každej skonzumovanej

ayahuasce. Na tejto akcii nikto nevracal. Počas cestovania vo svojom svete som nezaspal.

Niektorí ľudia sa snažili počas ceremónie astrálne cestovať. Jeden chlapík vraj navštívil nejaké miesto, ale myslí si, že nebolo skutočné, resp. nebolo z tejto planéty. Nieкто iný údajne skutočne astrálne vycestoval, ale šamani potom vytvorili energetickú bariéru, aby sa účastníkovovo vedomie radšej nezdržiavalo na nežiadúcich miestach.

Syl Fester, ktorý si tu asi primárne riešil svoje minulé životy, mi na druhý deň vrazil, že bol v minulom živote plazou bytosťou. V inom živote bol lovcom reptiliánov na cudzej planéte.

Turbulencia päť: Zostup

Tesne pred začatím piatej ayahuascovej akcie som ležal na posteli a pustil som si na mp3 prehrávači svoju obľúbenú hudbu, ktorú som dlhšie predtým nepočúval. Rozplýval som sa blaženosťou pri počúvaní kapiel ako Cynic, Dream Theater, Blackfield a iných hudobných skupín. Takže keď som šiel na ceremóniu, bol som plný optimizmu a mal som výbornú náladu.

Po vypití plnej dávky medicíny som si v skvelej nálade ľahol na matrac a sústredil sa na predýchanie srdečnej čakry. Keď som mal pocit, že som ju dostatočne predýchal, prešiel som na sústredenie sa na brušné energetické centrum. Keď ayahuasca začala účinkovať, moje telo sa dostalo do spánkovej paralýzy a predpokladal som, že by som mohol vyletieť z tela. Ako toto moje presvedčenie narastalo, môj stav sa stále zhoršoval a dostal som sa do nepríjemného rozpoloženia. Videl som geometrické tvary - mriežky a čiary, a po nich nasledovali tmavé vizualizácie, ktoré boli podobne zafarbené ako pri prvej ayahuascovej ceremónii, teda do čierneho odtieňa. Cítil som nepríjemné vibrácie. V miestnosti, v ktorej ceremónia prebiehala, sa nachádzali dve mačky, strážkyne podsvetia. Videl som pred sebou, či skôr v sebe niečo ako temný vesmír posiaty pár hviezdami, ktorý sa ukázal byť skôr bránou do dolného sveta. Strážkyne podsvetia ma doň očividne bez problémov vpustili.

Nasledujúce vízie boli nepríjemné, tak som si ľahol na bok a zaspával som. Môj stav ale nebol až tak hrozný ako počas prvej ayahuascovej akcie. Tentokrát som ho pozoroval a nezapájal som do priebehu hlas mysle. Rád by som sa počas neho posunul niekde inde, tak som rozdýchaval srdečné centrum, no bolo to márne. Zaspal som a prebudil som sa neskôr. Šamanov som počas tejto ceremónie takmer vôbec

nevnímal. Táto akcia začala priaznivým vnútorným rozpoložením a skončila bad tripom.

Jednému účastníkovi sa počas ayahuascovej ceremónie podarilo úspešne astrálne vycestovať. Dostal sa na chodník pred budovu, v ktorej sme mali ceremóniu.

Turbulencia šesť: Návrat do temnoty

Šiesta ayahuascová ceremónia bola vyvrcholovacou akciou. Malo to byť pompézne finálne završenie výletov do zmenených stavov vedomia.

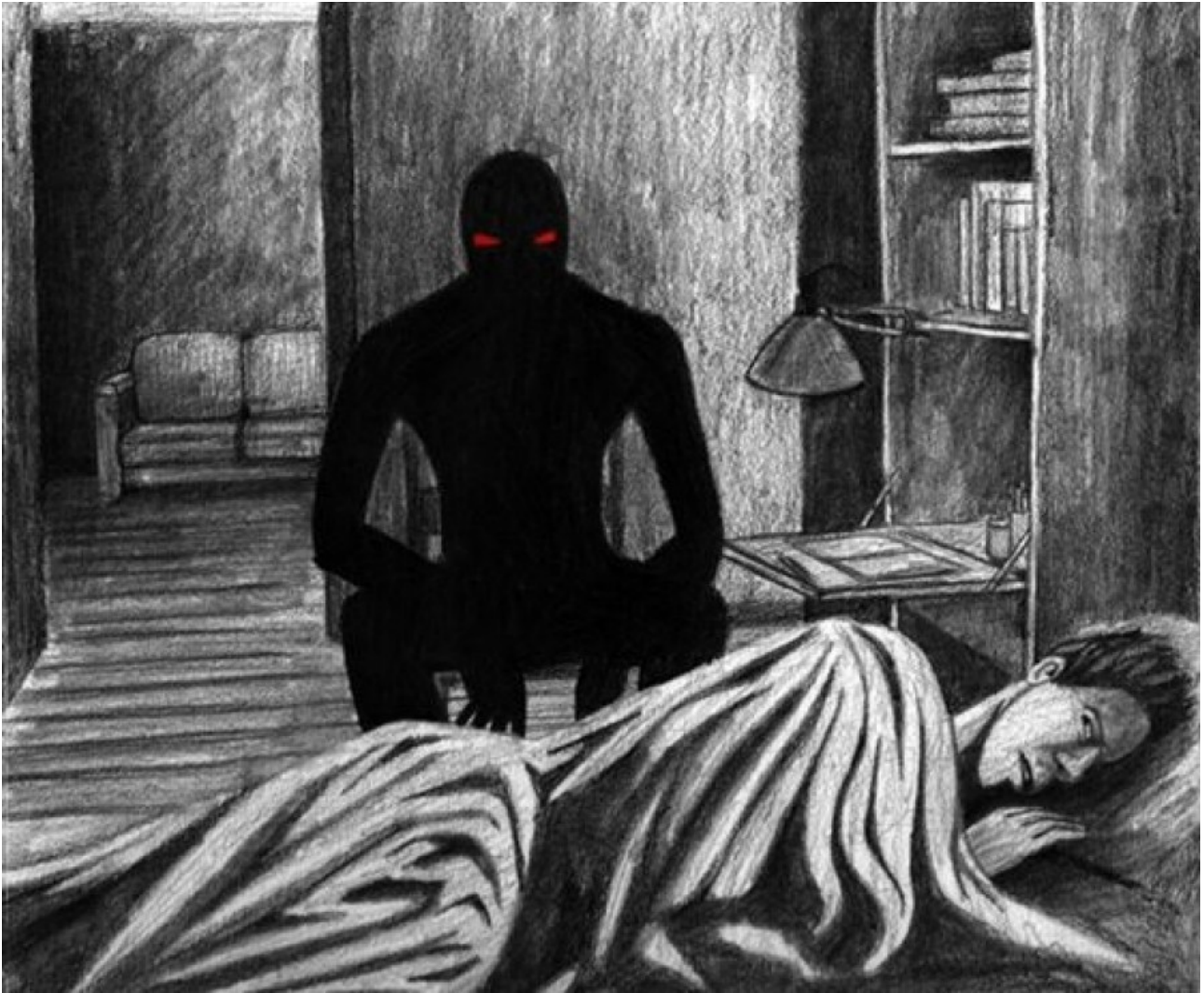
Poobede začalo pršať. Lahol som si na postel a opäť som si pustil do uší hudbu, pri ktorej som sa rozplýval.

Posledná ayahuascová akcia mala byť zameraná na vytvorenie si ochrany. Bolo vhodné predýchávať ktorékoľvek centrum v tele kvôli jeho aktivizácii, čím si človek môže zlepšiť životnú situáciu v rôznych oblastiach života. Ayahuasca už pomaly kvasila a jej chuť bola extrémne horká a nefajnová.

Tretíkrát po sebe som si dal plnú dávku. Moja nálada bola najskôr rovnako výborná ako pri predošlej ceremónii. Lahol som si na matrac a čakal, čo sa bude pri finále diať. Asi sa mi podarilo na chvíľu si zdriemnuť, pretože som spozornel pri vlastnom pochrapkovaní si. Dlhú chvíľu sa nič nedialo, tak som mal podozrenie, že dnes z toho nič nebude. Potom som v istom okamihu dostal víziu, že sa nachádzam pri rieke, na ktorej pobreží sedela dlhovlasá mužská postava s oholenou tvárou a mladíckym výzorom. Usmiala sa na mňa a niečo mi povedala a ukazovala rukami. Napadlo mi, že je to prievozník, ktorý ma prevezie loďkou na druhú stranu rieky. Po tomto zvláštnom stretnutí sa vo mne začal prejavovať strach, ktorý naberal na intenzite. Možno bol ten fešný muž Strážcom prahu. Videl som bliknutie farieb ako purpurová a zelená, ktoré sa stratili do temnoty. Zrazu som pocítil nepríjemný tlak v hrudníku, akoby mi na neho niečo, nejaká nedobrá bytosť sadla a deaktivovala srdečné centrum.

Videl som zástup čiernych neidentifikovateľných postáv, medzi ktorými stál jeden z účastníkov ceremónie. Lahol som si na ľavý bok, zatiaľ čo šamani spievali pieseň. Zrazu som mal pocit, akoby som dostal do tela elektrický šok. Myklo ma, ruka mi vyletela do vzduchu a okamžite nastalo hrobové ticho. Bolo to ako keby sa v jednom momente posunul čas dopredu. Po speve nebolo ani stopy. Moja myseľ si položila otázku: čo ak to urobil démonický dravec?! Z tejto úvahy som dostal paranoju a začal som vnútorným zrakom slediť po dravcovi. Nechcel sa mi ukázať, hajzlík. Ale mal som silný pocit, že tam niekde striehne. Ocitol som sa v čierňave. Strach prechádzal celým mojim telom, prevaľoval som sa na matraci zboka na bok a nevedel som, ako s týmto stavom naložiť. Zaspal som.

Prebudil som sa na to, ako všetci účastníci ayahuascovej ceremónie odchádzajú preč z miestnosti. Jeden z organizátorov akcie ma vyhnal z matrace. Nevedel som pochopiť, čo sa deje a bad trip pokračoval ďalej. Do chatrčky som bol schopný prísť sám, ale s príšerným vnútorným pocitom.

Keď som si ľahol do postele a chystal sa zaspáť, vnútorný strach vôbec neutíchal. Vonku nastala búrka. Videl som záblesky svetla. Moje myšlienky sa stále stáčali k tomu, že dravec sa kŕmi mojou životnou energiou.

Post ayahuascum

Počas ayahuascových seansí účastníci zažívali znovu svoje traumy, minulé životy, astrálne cestovanie, zjavili sa im totemové zvieratá, prípadne niekto niekedy nezažil aj nič. Istý účastník zažil dotyk absolútna a videl realitu ako počítačový program vo filme Matrix. Iný vyvracal svoje ego. Každý teda prežíval svoje vlastné jedinečné zážitky. Čo to každému skutočne prinieslo, zrejme ukáže čas. Ľudia si však prežitky pochvaľujú a mnohých to posunie ďalej. Ja sa v tomto životnom období venujem

najmä téme o démonoch a temných stránkach života a výskumom s tým spojeným, preto som si asi tieto veci v sebe otvoril a nahliadol do nich. Dost' to mnou otriaslo. Každopádne čím lepšiu náladu a väčšie očakávania som mal, tým bol ayahuascový stav obtiažnejší a zlovestnejší. A keď to bolo naopak, tým krajšie zmenený stav vedomia prebiehal. Počas troch ceremónií u mňa prevažovali veľmi temné emócie.

Syl Fester, ktorý má mať korene v starej českej kráľovskej pokrvej línii, po poslednej akcii vravel, že ho posadol démon. Správal sa zvláštne až šialene. Príroda sa na chvíľu taktiež pomiatla a stala sa oveľa divokejšou. Jeden účastník videl, ako Syl Fester zmätene odišiel do pralesa a ako sa pri tom otvorili brány pekla.

Niektorí zo sprievodcov, ktorí nás mali v Peru na starosti, majú za sebou sedemdesiat ayahuascových výletov a viac a stále sa ešte čistia. To je ale proces na celý život. Ja som s ayahuascou určite neskončil. Toto bolo zaklopanie a prebudenie skrytých hrozieb.

Mary Jane a bozk bázne

V deň narodenia solárnych božstiev som sa vydal na návštevu kamarátky Bastet so svojou starou známou, priateľkou a čarodejnicou Mary Jane, aby ma u nej v klúde previedla mojim osobným podsvetím.

Deň Slnka. Tarotová karta dňa: Diabol XV. Kód dňa: 61022152.

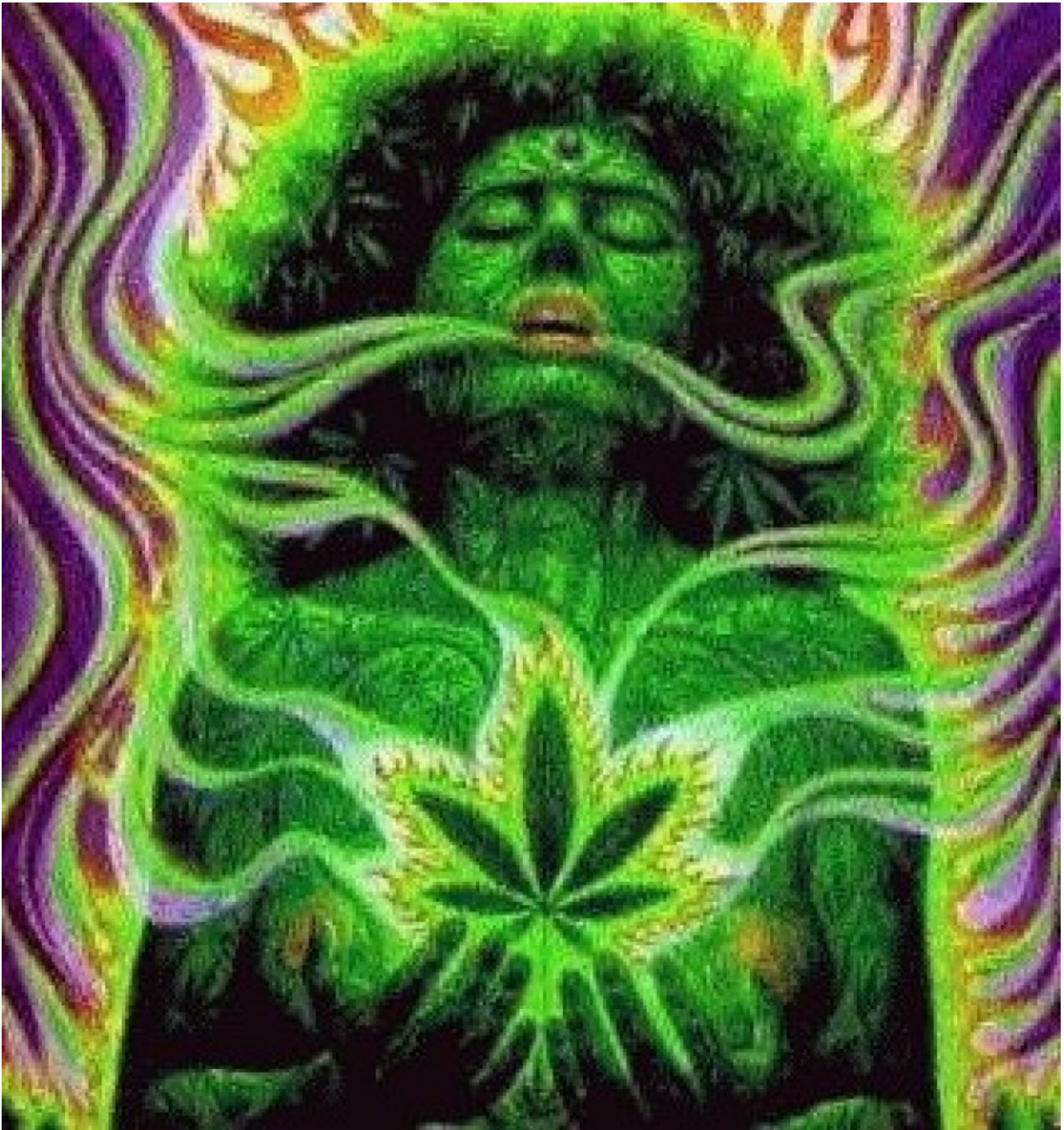
Predtým, ako som šiel ku kamarátke Bastet žijúcej v krajine Terra, som ležal vo svätyni na posteli a lucinoval som. Keď som sa dostal do hlbšieho štádia lucinácie, v tom momente ma akoby blesk udrel do tela alebo akoby som dostal elektrický šok, myklo ma a lucinovanie sa reštartovalo. Potom mi zazvonil telefón a prebudil som sa natvrdo. Volala mi Bastet, aby som k nej pomaly šiel. Keď som vyrazil o hodine Merkúra, cítil som sa príšerne a mal som v sebe úzkosť aktivovanú traumatickou lucináciou.

Ku Bastet som so sebou vzal Mary Jane, moju neodolateľnú priateľku so zelenou aurou a toxickými perami, ktorá rada nosí zelený zvršok s potlačou konopného listu. Chcel som sa u Bastet zdržať iba do začatia hodiny Marsu, tak som si tie dve hodinky rezervoval pre seba a terapeutickú sexicu Mary Jane, s ktorou som sa dohodol, že ma prevedie Tartarom. V krajine Terra je terapia od Mary Jane vítaná.

V kuchyni ma kúzelná Mary Jane, moja špeciálna kráľovná, pobozkala na ústa a dala do toho veľa energie a vášne. Orálne zblíženie sa je prvým krokom v jej terapii. Jej kúzlo ma okamžite dostalo. Vzala ma za ruku a zaviedla do obývačky, v ktorej hrala jazzová hudba. Lahol som si na posteľ a ona sa uložila vedľa mňa. Chytila ma za ruku a druhou rukou ma hladkala po tele. Ako tak pokračovala a vedela, na ktoré miesta tela zatlačiť, dostal som sa najskôr do mierne zmenených stavov vedomia. Mary Jane, ktorá pracuje ako súkromná lekárka, tiež vedela, že výron vnútorného strachu je nevyhnutný a že mi ho musí uvoľniť a zviditeľniť. A tak strach začal vystupovať z hlbín podvedomia. Keď ma Mary Jane objala, hlavu som si zakryl poduškou a zavrel som oči. Strach som sa snažil zastaviť myšlienkovými rozkazmi, ale márne. Rozum zmeneným stavom vedomia vždy skôr uškodí. Mám so svojim celoživotným programovaným Ja ešte čo robiť.

Čoskoro som začal mať vizualizácie, ktoré sa rinuli jedna cez druhú, o myšlienkach ani nevraviac. Milión myšlienok, ktoré sa mi valili hlavou a vizualizovali sa, bolo chaotických a zahŕňali rôzne moje obavy. Vizuálne scény zahŕňali aj vesmírne cestovanie.

Napadla mi myšlienka, že moje telo je v spánkovej paralýze a že ja zatiaľ vedome snívam. Pokúšal som sa občas zastaviť svoj vnútorný monológ, čo sa mi miestami darilo. Pocity, hlavne bázeň, miestami zosilňovali. Bastet stále umývala v kuchyni

riad, čo mi prišlo smiešne. Bral som to ako purifikačnú mániu, ktorou trpí aj jej stvoriteľka.

Asi po hodine, kedy som zažíval sexuálne predstavy s doňou Hajzelkou, som pocítil, akoby mi uderil blesk do medzinožia, rozohnilo sa mi pohlavné energetické centrum a energia z neho vystrelila smerom do hlavy. Keď energetický prúd dosiahol vrchol hlavy, ucítil som ďalšiu ranu bleskom do korunného centra a nastala krátka rozkoš, pri ktorej som zažil stupňujúci sa vzruchový orgazmus začínajúci v rozkroku pokračujúc do lebky, ktorý sa odohral skôr na úrovni energií, nie priamo na „fyzickom“ stupni. Tento prúd a nastávajúci pocit blaha bol „svetlom v temnote“, ktoré prechádzalo cez chrbticu. Bola to príjemnosť odhrňajúca slizkú hmlu strachu. Pokúšal som sa tento pocit prebudiť po tomto náhlom slastnom zážitku ešte niekoľkokrát, pričom som ako energetickú stimuláciu využíval sexuálne predstavy, ale nemalo to už takú silu.

Pohlavná čakra mi v priebehu terapie pracovala často a zvrhlé predstavy tiež. Bola nažhavená a bol som akosi nadržaný.

Cítil som hroznú úzkosť, ale vizualizácie boli fantastické, teda najmä úroveň ich vynárania sa z podsvetia, a bolo ich toľko a šli tak rýchlo po sebe, že som si ich nestíhal ukladať do vedomej pamäte. Moje telo vrátane tváre občas nepríjemne stuhlo

a niečo mi na neho tlačilo. Uvedomil som si, že to je moja starostlivá a trpezlivá priateľka Mary Jane. Dostal som sa do bodu, kedy som si myslel, že zošalím. Že keď starostlivosť Mary Jane skončí, bude zo mňa už totálny cvok.

Snažil som sa predstaviť si kocku z istého uhľa, ale bolo to skoro nemožné. Keď som na chvíľu otvoril oči a pozeral sa na opierku gauča, mal som pocit, že vidím stenu hory. Niekedy mi bola strašná zima a telo sa mi triaslo.

Bastet, v roli mojej ochrankyne, začala hrať na malej tibetskej miske, ktorá mala veľmi ostrý, pichľavý zvuk, ktorý vytváral v mojej mysli záblesky svetla.

Po dvoch a pol hodinách som si musel odbehnúť na toaletu. Keď som sa chcel postaviť z gauča, najskôr mi to nešlo.

Mary Jane na chvíľu prerušila svoju procedúru, pri ktorej mi pomáhala dostávať sa cez ťažké vnútorné stavy spojené s ejakuláciou podvedomia.

Keď som si po vyčúraní sa ľahol naspäť na gauč, procedúra pokračovala s nemenšou intenzitou. Etapy strachu, ktorý som po celý čas pociťoval, mali rôzny rozmer. Niekedy mal strach väčšiu intenzitu, inokedy menšiu. Mal som pocit, že čas je rozťahovaný a vláčny a že šiel nejakým pomalým spôsobom. Chytali ma smiechy, keď som myslel na srandovné situácie. Vyplavovali sa rôzne obrazy, niektoré neboli príjemné. Niekedy som sa cítil ako psychopat. Skoro celý čas bola pustená hudba od jazzového hudobníka Herbieho Hancocka. Počas počúvania Hancocka sa mi zdalo, že občas zvoní telefón, ale nezvonil. Hudba mala psychedelický nádych. Bastet potom pustila Milesa Davisa – pri tejto zmene playlistu som sa strašne zľakol.

Celý čas som mal telo v katatonickom stave. K Bastet mal ešte prísť hudobník Stan Lee, ale nakoniec nedošiel, čo mi nahrálo do karát, pretože som nebol v stave schopnom znášať spoločnosť viacerého počtu ľudí a terapia sa pretiahla. Už som si v

istým momentoch myslel, že zomriem. Mal som vhl'ady do nejakých tých podstát, ktoré ma nadchýnali, ale boli súčasne aj zabúdané či akoby premazávané „vírusom“ zvaným falošné Ja, ktoré sa ani moc neskrýva.

Keď som sa po terapii Bastet spýtal, prečo vkuse umývala riad, povedala, že ona ho umývala iba chvíľku. Podľa mňa to musela robiť „večne“. Bastet povedala, že Mary Jane ma asi pobožkala príliš vášnivo. Ona jej dala tiež pusu, ale iba na líce.

Keď som v hodine Venuše odchádzal od Bastet domov, videl som pred sebou do zrkového vnemu vyrezanú osmičku s trojuholníkmi v nej. Odprevadil som Mary Jane, rozlúčil sa s ňou (bez bozku) a vyrazil som do svojej svätyne.

Vo svätyni som si pustil film Hviezdne vojny: Impérium vracia úder. Celý zvyšok večera som cítil nátlak vyplaveného strachu a nepohody, ktorý je nutné spracovávať.

Vražedný elixír hrozivej bohyne Atropos

Bolo to v roku 2009, kedy som od bohyne osudu Atropos obdržal a vypil psychoaktívny božský nápoj, ktorý sa mi stal takmer osudným.

V roku 2009 som sa vzdal posadnutosti vážnou hudbou a bol som priťahovaný tým, čomu sa všeobecne hovorí psychedélia. Fascinovali ma napríklad schizofrenické hudobné osobnosti ako zakladateľ britskej skupiny Pink Floyd Syd Barrett či frontman americkej kapely The Beach Boys Brian Wilson, ktorí sa pomocou psychedelík oddávali návštevám iných úrovní vedomia (čo bohužiaľ pravdepodobne viedlo k ich šialenstvu). Okrem vedomie otvárajúcich bozkov zelenej krásavice Mary Jane som bol rozhodnutý zažiť niečo hlbšie a nezabudnuteľnejšie, a tak som rovno oslovil bohyňu Atropos, ktorá rozhoduje o živote a smrti pozemských smrteľníkov a pred ktorou si aj bohovia dávajú pozor. Bol som netrpezlivo a bezohľadne odhodlaný zistiť, čo sa nachádza ďaleko za svetom vnímaným piatimi zmyslami.

Rok 2009. Deň Venuše. Luna pribúdala. Kód dňa: 90020120.

Bola jeseň, mesiac démona Baala, rok 2009 po vašom letopočte. Ako miesto paktu s bohyňou Atropos som si vybral les v stredozemí Slovenska. Stretol som sa s ňou v hodine Venuše, kedy už Slnko lietalo na druhej strane sveta a Mesiac sa tak stal bohom hviezdnych nebies. Bohyňa Atropos, ktorá mala podobu veľkej strašlivej znetvorenej stareny a ktorá v rukách držala Knihu smrti, vystúpila z podsvetia, aby mi podala malú sklenenú fľaštičku s čarovným nápojom vyrobeným z Čertovej čerešne, ktorý mi mal na krátky čas otvoriť bránu do mimopriestoru a mimočasu. V stredoveku bola Čertova čerešňa súčasťou čarodejníckych masťí a nápojov lásky; mágovia z nej vyrábali kúzelné elixíry. Či bolo moje meno zapísané v Knihe smrti, som si mohol iba domyslieť. Riskol som to. Bohyni som za nápoj na oplátku daroval nadbytok svojej životnej energie. Keď Atropos odišla, nechala ma napospas osudu.

Začal som skromným postupom. Vypil som iba pár kvapiek elixíru a čakal pár minút, čo sa bude diať. Nedialo sa vôbec nič. Opäť som si dal niekoľko kvapiek nápoja a stále nič. Zopakoval som to ešte asi štyri krát, ale stále sa nedostavil žiadny očakávaný výsledok. Dopil som celý obsah fľaštičky a posadil som sa ku lesnému ohnisku. Tu som nebol sám. Bol tu so mnou hlavný dozorca don Dajkilus a niekoľko ďalších dozorcov, ktorí na mňa mali dávať pozor. Už som si myslel, že to vzdám a pôjdem niekam na pivo. Chcel som sa ísť na chvíľku prejsť, aby som vedel, či sa niečo zmenilo aspoň v mojich motorických schopnostiach.

Keď som sa postavil, zistil som, že zmeny sa dostavili. Cítil som sa ako opitý. Kúsok som sa prešiel a vrátil sa naspäť ku ohnisku. Keď som si sadol na zem, pocítil som neveriteľný príval bázne.

Bál som sa, či som sa z elixíru nepriotrávil. V takom prípade by čoskoro nastala kóma, zlyhanie dýchacej sústavy a zrejme bezbolestná smrť. V ústach som mal strašne sucho. Chcelo sa mi močiť, tak som sa snažil postaviť sa a prejsť o päť metrov ďalej za strom, ale nemohol som sa pohnúť. Tak som iba sedel a pozeral sa na trávku pred sebou. Videl som, ako zem ožila. Všetko sa vlnilo, listy tancovali, farby sa zvýraznili. Pri zavretých očiach som videl lietajúce farebné rovnobežky a kolmice, ktoré spolu vytvárali farbistú sieť. Svet som vnímal čoraz nejasnejšie a snovejšie a prestávalo mi fungovať mojich päť zmyslov.

Niekoľkokrát som sa snažil zdvihnúť sa zo zeme, ale márne. Keď sa mi to napokon podarilo, presunul som sa akousi polochôdzou a poloplazením sa ku stromu, vytiahol som si z nohavíc vtáka a začal som močiť na strom. Mal som pocit, že štím dobrých päť minút vkuse. Potom som sa vrátil ku ohnisku. Dozorcovia sa ma spýtali, či som v poriadku, ale ja som nemohol rozprávať. Cítil som, akoby som mal zalepenú hubu. Nasledovala strata kontroly nad vnímaním a odpojenie od matrixu (teda toho, čomu obyčajný človek hovorí realita).

Keď som otvoril oči, ocitol som sa kúsok ďalej od ohniska s donom Dajkilusom. Sadol som si na zem. Pozeral som sa na kmeň stromu. Utekala mi niekam ruka, akoby som chcel niečo odohnať. Možno nejaké bytosti, čo ma obťažovali. Keď som oči zavrel, nasledovalo ďalšie odpojenie.

Opäť som otvoril oči. Zjavil som sa v byte, v ktorom som mal prespať. Behal som po byte sem a tam. Don Dajkilus chcel, aby som šiel spať. Pripravil mi ku posteli lavór na zvratky, ak by mi bolo nevoľno (dobro urobil). Schoval predom mnou všetky kuchynské nože, pretože som bol veľmi agresívny. Chodil som do spálne, do kuchyne a na záchod stále dokola a zabúdal som, čo som chcel urobiť. Umyl som si zuby. Padal som vkuse nekontrolovateľne na zem. Keď som sa dostal do postele, zaspal som. Nad ránom som sa zobudil a zvracal som. Zistil som, že mám zapálený čapík v hrdle. Bol celý biely.

Na druhý deň som sa dozvedel, čo sa presne dialo, pretože som si väčšinu priebehu "tripu" nezapamätal. Dozorcovia vraveli, že som po dostavení sa účinkov z elixíru akoby stále niečo jedol, pil, búchal som nohami, upravoval si vlasy, škriabal som si nos a chcel som niekam ísť, ale padal som na zem, pretože som nevedel udržať rovnováhu. Keď sa mi niektorý z dozorcov prihovril, vydal som neidentifikovateľný pazvuk. Oči som mal zatvorené, a keď som ich náhodou otvoril, boli vraj čierne. Hladkal som psa, ktorého dozorcovia nevideli. Zahral som si na neviditeľnej gitare, klavíri a bicích. Fajčil som cigaretu z inej dimenzie. Zúčastnil som sa súkromného metalového koncertu. Knísal som sa na zemi ako cvok. Mal som pohlavný styk s Matkou Zemou a bozkával som sa s ňou, pričom som jedol hlinu (z toho sa mi zapálil čapík v hrdle).

Napokon som prestal dýchať. Dozorcovia na mňa kričali, nech začnem "žiť". Keď ma na zemi uložili do vhodnej polohy, začal som robiť rukami rôzne pohyby. Zaspal som. Dozorcovia ma postavili a vzali na ramená. Vážil som vraj asi tonu. Odniesli ma domov ako nejakého mŕtveho psychonauta.

Z dnešného pohľadu na vec tento "odvážny" psychopopud hodnotím ako pekne priblblý a nežiadúci. Keby sa bohyňa Atropos rozhodla prestrihnúť moju niť existencie, mohol som ju rovno navštíviť v podsvetí. Pristupoval som k poňatiu rozšíreného stavu vedomia inak ako dnes, naivnejšie, nezodpovednejšie a bez pokory. Smrtonosný elixír desivej bohyne Atropos, ktorý som nedočkavo požil z vlastnej vôle, si už rád odpustím.

Parvati a Šivove pandemónium

Prekvapenie, ktoré ma vo sviatok osobného mena očakávalo u kamarátky Sachmet, bolo nevyhnutelné. Bola to čarovná bohyňa božskej moci Parvati, manželka boha ničiteľa Šivy, ktorá sa ma rozhodla psychoaktívne obdarovať.

Deň Jupitera. Tarotová karta dňa: Voz VII. Kód dňa: 71021091.

Tretí deň Jupitera v Belialovom mesiaci roku MMXVII sa niesol v znamení výskumu Saturnu ako Čierneho slnka, pána podsvetia. Videl som za mestom preháňajúci sa kamenný koč ťahaný čiernou a bielou sfingou, v ktorom sedel udatný a odhodlaný hrdina - bojovník čeliaci kráľovstvu temnôt; to bolo znamenie, že sa dnes stane niečo veľké.

Tesne pred začatím planetárnej hodiny Merkúra som dorazil ku Sachmet, u ktorej som sa ponúkol pohárom vody. Keďže som mal sviatok, bol čas na darčeky, a tak napríklad mobilný operátor mi poskytol celodenné zasielanie textových správ zadarmo, čo je fajn. Avšak telefónna spoločnosť nebola jediná, kto mi dal "šikovný" darček. Pred mojim zrakom sa u Sachmet otvoril medzidimenzionálny portál, z ktorého vystúpila nebeská bohyňa Parvati, Šivova krásna hypnotická manželka sediaca na šelme a bohyňa mnohých podôb, ktorá sa ma rozhodla "obšťať" ponukou, ktorá sa pre bádateľov len tak neodmieta, a to návštevou Šivovho nepozemského kráľovstva. O Šivovo kráľovstvo sa zaujímam nejdenný rok.

Pán démonov Šiva nebol zrovna vo svojom "astrálnom" sídle - možno navštívil Európsku organizáciu pre jadrový výskum v Meyrine, kde sa zúčastnil nejakého elitného satanistického rituálu, alebo šiel odpočívať do Himalájí - takže tantrická Parvati, Šivova kozmická tvorivá energetická neviestka, si mňa, dnešného oslávenca, vybrala, aby som jej robil dočasného jangového pseudomilenca v Šivovej ríši.

Nemal som námietky voči Parvatinmu návrhu zaváňajúcemu dobrodružstvom. Odhalila mi svoje prsia a poprosila ma, aby som ich pobožkal. Bol to Parvatin obľúbený spôsob, ako vybranú ľudskú bytosť odpútať od pozemského sveta. Najskôr som jej jemne olízal jednu bradavku, a potom druhú, ktorú som cumľal ako dojča. Každá psychotropná žaba jej musela v tomto okamihu závidieť.

Zmena stavu vedomia nastala po pár sekundách po hrátkach s Parvatinimi prsiami. Parvati ma uložila na gauč na chrbát a zakryla ma dekou od hlavy po päty, takže som musel vyzeráť ako práve zomrelý neboščík zakrytý plachtou. Potom sa vyzliekla celá donaha, vliezla si pod deku a objala ma. Pri objatí sa 'prvotné' svetlo zmenilo na hlbokú tmú.

Katatonický stav, ktorý nastal, ma celého pohltil. Neschopnosť hýbať sa a rozprávať bola neprelomiteľná. Začal boj s hrôzou. Najskôr som nemal žiadne vizuálne halucinácie. Zážitok sa odohrával čisto na emočnej, pocitovej úrovni. V pozadí hrala z reproduktorov hudba od dark ambient black metalovej kapely 777 Babalon, a to konkrétne skladba Walpurgisnacht a Salt, Sulphur & Mercury. Crowleyovskú skupinu 777 Babalon som raz videl vystupovať naživo a bol to pre mňa vtedy extatický magický rituál. Zážitok z hudby rozlievajúcej sa po miestnosti bol čoraz neskutočnejší a krásnejší.

Stav, ktorý som zažíval, by sa dal popísať tak, že som bol akoby obalený pavučinou tvorenou temnou energiou, ktorá ma tlačila a ktorá sa ako keby scvrkávala. Bol to dosť nepríjemný pocit, a bázeň a panika sa stávali hmatateľnými a nezvládnuteľnými. Brány do temnejších dimenzií boli tentokrát pootvorené ako nikdy predtým.

V okamihu, keď začali z reproduktorov škriekať hudobní démoni "babylonskej štetky", v mojej hlave, tele a v bezprostrednom okolí, kedy som počul hudbu veľmi živo až "trojrozmernú", nastalo peklo. V tomto momente sa naplno otvoril portál do Šivovho pandemónia. Parvati sa zmenila na krvilačnú bohyňu deštrukcie a smrti Kálí a zasvätila ma do mystického pobytu v zjavenej krajine temnoty. Hranice schizofrénie nemali konca. Cítil som, ako prišla nejaká energetická bytosť k môjmu rozkroku a pricucla sa mi na pohlavnú čakru. Po obsadení tohto energetického centra neznámou entitou a nápre čoraz približujúcejších sa babylonských démonov som už hrôzu prežívať nezvládal a hudbu od 777 Babalon som v chaotickom psychickom stave prepol na miernejší dark ambient zvaný Nyarlathotep od Cryo Chamber. Škríkanie démonov bolo vystriedané zvukmi Sethovej púšte a pomalými ťahavými kozmickými tónmi.

Po miernom ukludnení sa som začal zažívať kozmické vízie, vnútorné monológy o podstate vedomia a vesmírnej vhl'ady, zatiaľ čo moja fyzická schránka stále zažívala aký taký nepohodlný horor. Cítil som, akoby som všetky vnútorne videné scény už predtým zažil, a ako keby som mal prístup k nespočetnému množstvu situácií a zážitkov, ktorými som prelietaval. Všetko však bolo zahmlené a rušené temnými znepokojujúcimi energiami.

Často ma prepadol pocit, že sa zadusím alebo že sa mi zastaví srdce, ktoré mi čosi zvieralo - ako v ruke. Tento pocit bol tak hrozivý, že som sa popravde bál o život a zmenený stav vedomia som začal považovať za celkom nebezpečný a bezútešný, aj keď som v hĺbke vedel, že to boli iba úzkostné vízie. Desivé i nedesivé vizualizácie prichádzali a odchádzali v rýchlych salvách.

Sachmet bola zatiaľ v kuchyni a varila. Dostal som sa do stavu, kedy sa mi takmer podarilo opustiť telo. Čo najviac som sa pokúsil uvoľniť sa a predstavoval som si, že sa moje vedomie vznáša nad mojim fyzickým telom. Chcel som ísť astrálne pozrieť Sachmet do kuchyne a pozdraviť ju. Pocit odpútania sa bol obrovský a chcel som vyjsť z tela, ale nepustilo ma to. Nechýbalo veľa a vyletel by som zo svojej "dočasnej" telesnej schránky ako duch.

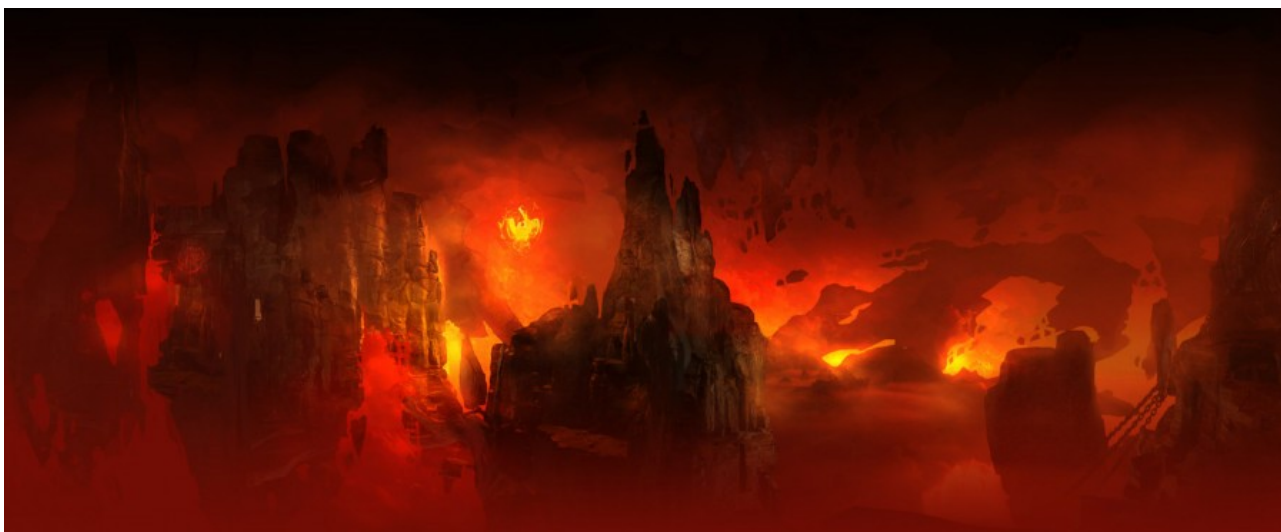
Po chvíľke sa spontánne dostala na radu práca so sexuálnymi víziami a s hadom stočeným a uloženým v základni chrbtice. Hada som svojim zámerom prebudil a

nechal ho, vzbudzujúc vo mne božskú eufóriu a tryskajúcu pulzujúcu energiu, stúpať ku hlave a naspäť k pohlaviu, ktoré soptilo ako divé. Na energie citlivá Parvati, ktorá ma silno objímala a tísila sa mi na rozkrok, musela byť v siedmom nebi.

Po celkom príjemnej skladbe R'lyeh od dark ambientovej kapely Sephiroth nasledovala skladba Christogony od 777 Babalon - polhodinová strach naháňajúca hudba o genéze sveta, ktorú som tentokrát nechal bežať celú. Hudobné peklo s božskou tematikou a extraterestriálnym nádychom mi tentokrát moc nevadilo a bol to zážitok, ktorý sa v bežnom stave vedomia zažiť nedá.

Kálická Parvati ma na chvíľu pustila, aby som si odskočil na toaletu, a keď som si ľahol naspäť na gauč, Parvati sa ku mne pritulila a návšteva pandemónia skrytého pred zrakmi obyčajných ľudí pokračovala ďalej. Dostával som sa do snových stavov, v ktorých som cestoval po temnej vesmírnej púšti, a všetko malo kozmický až interdimenzionálny nádych. Nie je to jednoduché popísať. Bol to veľmi temný zážitkový stav.

Skladba The Answer od The Infinity Project mala upokojujúci nádych. To už bola hodina Saturnu. Prevrátil som sa nabok a v tejto polohe sa mi podarilo zdriemnuť si na necelé dve hodinky.

Keď som sa prebudil, Parvati už v miestnosti nebola. Tento psychotropný stav vedomia pod záštitou Šivovej obľúbenej manželky a milienky bol pre mňa nesmierne náročný. Bola to výzva môjmu "zdravému" rozumu a mimoriadna skúsenosť, pri ktorej má človek pocit, že strečkuje na hranici života a smrti. Nieкого by to odradilo. Prejsť si božským peklom nevyzerá byť na srandu. Sachmet tiež ocumľala Parvatine bradavky, keď už sa naskytila taká príležitosť, ale iba decentne. Dokázala si pod Parvatinim vplyvom navariť večeru, čítať knihu, a napokon zaspala podobne ako ja.

Sachmet bola očarená sprievodným hudobným repertoárom, ktorý by si mohli kl'udne púš'at' démoni v pekle, aby posilnili atmosféru pekelnosti. Čas strávený pri zážitku s pandemóniom sa dost' ťahal. V hodine Marsu, napoly bdely a napoly otupený, som sa rozlúčil so Sachmet a pobral som sa do svojej svätyne.

Hierba Santa a portrét hnusáka

Liber Mage (čítaj Mejdž) & Psychonaut je virtuálna rubrika, v ktorej sa zaoberám skúmaním zmenených stavov vedomia sprostredkovaných 'božským zásahom'. Piaty článok z tejto sekcie pojednáva o portálnej Hierbe Sante.

Deň Saturnu. Tarotová karta dňa: Disky IV. Kód dňa: 71021082.

Na predmestí sedel na kamennej lavičke muž pripomínajúci kráľa, ale vyzeral trochu ošuntelejšie. Mal na sebe do červenohneda sfarbený odev, čierny pláš' a na hlave nasadenú zlatú korunu. Jeden zlatý pentakel mal položený na korune, druhý držal v rukách a dva ďalšie pentakle mal položené pod nohami. Bezoblačné nebesia mali šedú farbu. V mužovi, ktorý vyžaroval niečo nadpozemské, som spoznal strážcu prahu, vládcu hmotného sveta a pána hadieho priechodu. Z jeho výrazu som vycítil, že ma nepustí len tak cez bránu supervedomia ďalej, kým sa minimálne nepozriem do vnútorného zrkadla a neuvidím autoportrét mäkkýša. Pozrieť sa na svoje temné a slabé miesta som bez sebaľútosti prijal ako výzvu.

V hodine Venušinej štvrtého Saturnovho dňa Belialovho mesiaca roku MMXVII som sa rozhodol užiť zázračný list posvätnéj rastliny zvanej Hierba Santa. List rastliny otvárajúcej vedomie mi daroval mágus Frater Saepes, ktorý ho našiel na skrytej dračej hôrke nazývanej Siddhi, ktorá tvarom pripomína kolpos.

Keď som na záchode magický list požil, presunul som sa do svätyne a ľahol som si na posteľ, vedľa ktorej sa nachádzal jeden z piatich svätyňových oltárov, a to oltár severu obsahujúci dva rôzne balíčky tarotových kariet, dva rôzne balíčky hracích kariet, tri sviečky, papierik s hádankou, malú relikviu kadidla, tigrie oko, posvätnú dýku, popolník v tvare crania a myrhu čiernu.

Svätyňou sa rozliehal z reproduktorov vysielaný album Dark Side Of The Moon od art rockovej kapely Pink Floyd. Vonku i vo svätyni nastala tma a pozemský Mesiac sa pomaly chystal vstúpiť do fáze nov. Zakryl som sa paplónom, ležiac na chrbte a nechal sa oddávať "prítomnému", nie veľmi tolleovskému okamihu.

Keď začala hrať tretia skladba z Dark Side Of The Moon zvaná Time, na ktorej začiatku odtikávajú 'hodiny', srdce sa mi rozbúšilo tak zbesilo, že tikot v skladbe, o

ktorom som si najskôr myslel, že je bitie srdca, rýchlosťou veselo prebehlo. Pocítil som obrovský tlak v spánkových kostiach, ako keby mi na ne niečo zvonku tlačilo. Fyzický pocit nebol najpríjemnejší, ale bol som pripravený brať všetko tak, ako je a ako príde.

Psychicky som sa najskôr cítil dobre, dokonca uvoľnene. Ale začalo to sklzávať do citového pekla, ktoré mám už veľa krát očeknuté v menšej či väčšej miere. Ale tentokrát to začalo byť iné. Oveľa hlbšie. Dochádzalo k nepopierateľnému odkryvaniu seba samého. Začal som lietať cez vízie tých najtraumatickejších udalostí, aké som kedy zažil a videl som pri tom do seba, do najtemnejších hlbín svojho nepekneho ja. Malo to kozmický nádych a v istej chvíli som pred sebou videl hviezdnu oblohu.

Prebudil som v základni chrbtice energetického hada, ktorého zosnulý magický mudrc Aleister Crowley považoval za zvodného hada Seta, ale toto prebudenie a vystupňovanie som aj čoskoro "umlčal", pretože nebol pointou tohto procesu a sústredil som sa na prezeranie si podvedomia.

Ako dochádzalo k odhaľovaniu mnou ignorovaných temných miest, pri finálnej, sonicky a myšlienkovy sa stupňujúcej kozmickej skladbe Eclipse z Dark Side Of The Moon som sa dostal do extatického blaha, pri ktorom som vnútorne "vzplanul".

Nasledovala pinkfloydovská, takmer dvadsaťštyrminútová psychoaktívna epická skladba zvaná Atom Heart Mother a s ňou aj prehlbovanie traumatických zážitkov. Zažívané traumatické udalosti sa týkali chýb, ktorých som sa dopustil v medziľudských vzťahoch s istými ľuďmi, mužmi i ženami. Avšak najdominantnejším traumatizujúcim zážitkom bolo znovuprežívanie môjho vzťahu s dvomi už bývalými priateľmi nazvanými Adam a Eva v situáciách, ktoré mi v oslepujúcom svetle ukázali, čo som skutočne za hlupáka.

Prechádzal som si v podvedomí každou jednou situáciou, pri ktorej som sa zachoval ako jeden z najväčších úbožiacov na planéte, pretože som nebral do úvahy, čo je správne, ale čo je najlepšie len pre mňa bez ohľadu na druhých. A tieto veľmi živé vidiny udalostí minulých ma úplne paralyzovali. Skrivil sa mi výraz na tvári, zhrozil som sa zo seba samého a začal som duševne i fyzicky plakať, pričom som najviac ublížil práve Adamovi a Eve, ktorých som si sebecky poštváľ proti sebe a klesol som vo vzťahu k nim na najnižšie dno. Životnú skúšku s nimi som nezvládol a musel som si to naplno priznať. Mal som zostať celý čas neutrálny, nestranný, nepokúšiteľný a mal som sa napriek všetkému zachovať korektne. Počas vízií som sa im za všetko zlé, čo som im spôsobil, ospravedlnil.

Okrem toho som si prešiel udalosťami, pri ktorých som poškodil ďalších ľudí, najmä osoby ženského pohlavia. Celý ten čas, čo som do seba videl, sa mi prehrávala v

hlave hláška "ježišmaria", v tom zmysle "čo som to preboha robil". Udalosti boli tak detailné, akoby sa to všetko odohrávalo práve v danom okamihu zmeneného stavu vedomia. Vyplavovalo sa to na povrch ako mušličky z oceánu.

Dospel som počas tejto nekrásnej rekapitulácie k záveru, že tak, ako som fungoval doteraz, fungovať nechcem a že sebecko a egoizmus je tá najhoršia vec na svete, aká existuje.

Obrovský tlak som cítil v srdcovej čakre, ako keby bolo moje srdce skostnatelé alebo z kameňa. Inak som výrazne pociťoval prúd energií v pohlavnej čakre, v hlave a na vrchole lebky. V ústach a v krku som mal tak sucho, že som si myslel, že sa zadrhnem. Boli momenty, kedy som sa dostával do neobyčajne hlbokých katatonických stavov vedomia, z ktorých ma vždy niečo nepríjemne prebralo.

Po songu Atom Heart Mother nasledovala ďalšia skladba od Pink Floyd menom Alan's Psychedelic Breakfast a po nej dlhometrážna meditatívna hudba zvaná Inkaya Insect a Deep Cosmic. Pri jednom hlasnom flautovom zvuku z Inkaya Insect som sa neskutočne naľakal. Niekedy, keď som sa nadychovala vydychoval, som to vnímal, akoby som robil spomalené hypnotické pohyby. Tak silné prezeranie svojich slabostí som ešte asi nezažil. Spomínanie si na bolestné zážitky šlo samo od seba, veľmi hladko a ľahko. Občas som si uvedomil aj nejakú svoju pozitívnu stránku, nielen samé negatíva. Niečo mi vnuklo myšlienku, že až keď sa očistím od temných energií, budem môcť vstúpiť do "rajského" stavu vedomia.

Vravel som si v duchu, že konečne ukončím za seba kontrakt s diablom, ktorý s ním muselo ľudstvo v hlbokej minulosti uzavrieť z podivného dôvodu.

Istá časť môjho životného štýlu sa mi počas stavu zazdala byť nepotrebná a mohol by som sa jej radšej vzdať. Videl som, aké je márne a nesprávne hnevať sa na ľudí, ktorí majú iný názor a pohľad na vec alebo dokonca ktorí idú proti tebe, a že kvôli malichernosti vznikajú zbytočne bolestivé konflikty medzi ľudskými bytosťami.

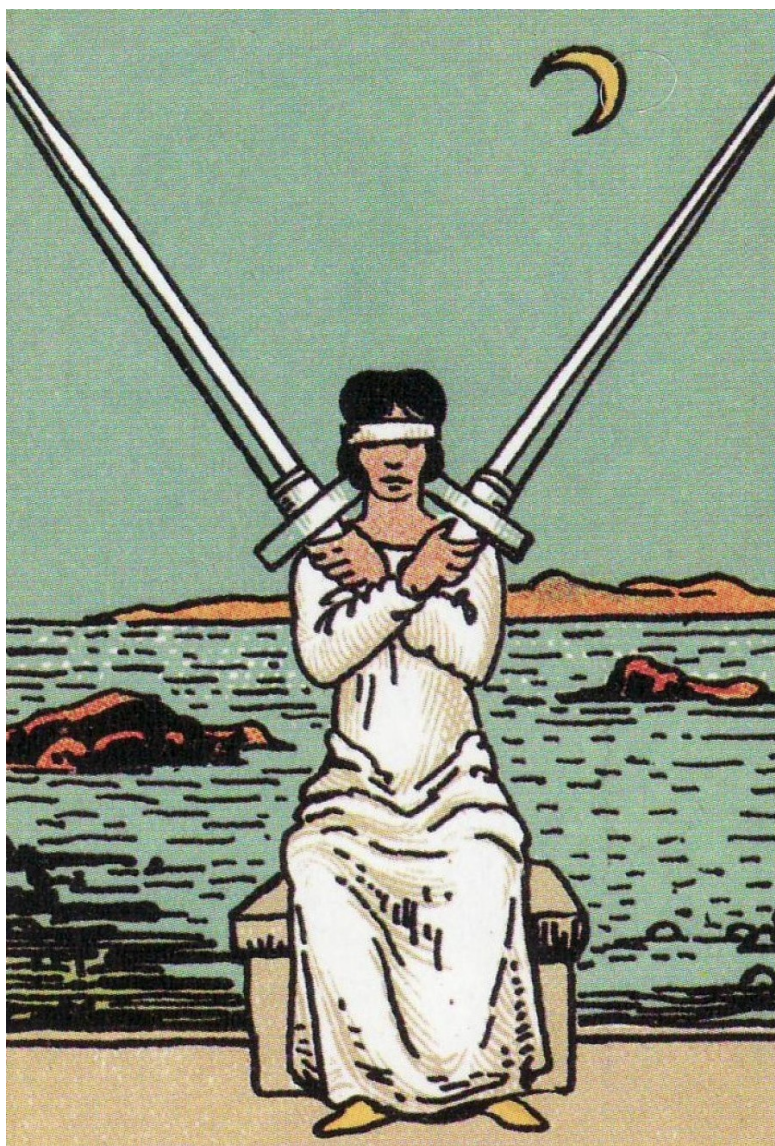
V zadnej a vrchnej časti hlavy som po skončení zážitku pociťoval silný ťah či tlak. Ale inak som sa cítil dobre, akurát trochu oblbno. Keď som si potom písal s kamarátkou Bastet a spýtal sa jej, či je doma alebo vonku, dostala déjá vu.

Zrkadlo smrti

Z "nevinného" zrkadlového rituálu sa nakoniec stal psychonautický proces, pri ktorom sa akýsi vnútorný, v zrkadle sa prejavujúci démon potešil konzumáciou psychoaktívneho listu Maconhy.

Deň Venuše. Tarotová karta dňa: Meče II. Kód dňa: 71022030.

Na pobreží sedela na kamennom stupienku žena v bledom rúchu. Mala zaviazané oči a na hrudi prekřížené ruky, v ktorých držala dva meče. Na zatmených nebesiach svietil pribúdajúci Mesiac. Hladina vody bola kludná. Osoba zrejme hľadala vnútorný mier, rovnováhu, pravdu, alebo sa navonok iba tak tvárila.

Existuje okultná technika, ktorú som zvykol nazývať magický pohľad do zrkadla. Experimentoval som s ňou v istom období a občas ešte zvyknem. Ide o to, že sa človek nejaký čas pozerá, najlepšie pri neumelom svetle do zrkadla bez toho, aby žmurkol, a zastaví pritom tok svojich myšlienok. Zrkadiel existuje viacero typov, výber záleží na jednotlivcovi. Dá sa to aplikovať aj s obyčajným zrkadlom. Dostávajú sa zvláštne, niekedy aj strach naháňajúce vízie, radikálne zmeny vlastnej tváre v zrkadle až zmiznutie celého svojho odrazu. Niektoré skutočne silné výjavy dokážu ovplyvniť bežnú realitu človeka.

V prvý deň Venuše Leviathanovho mesiaca som si po dlhom čase urobil takýto magický pohľad do zrkadla. Rozmiestnil som večer pár sviečok bielej a čiernej farby po izbe plnej zrkadiel, sadol som si na koberček v tvare sprešovaného tigra a započal som tento interdimenzionálny čin. Asi po pätnástich minútach bezžmurkacieho a bezmyšlienkovitého stavu sa stalo, že sa moja tvár v zrkadle radikálne zmenila. Nabrala ženské rysy a pripomínala akúsi démonickú masku obklopenú dymom. Pocítil som závan studeného vetra a niektoré sviečky bezočivo zhasli. Zvyšok môjho tela zmizol v hypnotickom neznáme. Neviditeľná ruka fantómu vzala lístok psychoaktívnej rastliny zvanej Maconha a vložila si ho do huby. Tvár sa na mňa zlomyseľne usmiala a ja som sa s adrenalínom v krvi prebral z tranzu. To už bola hodina boha Marsa.

Oťapený a unavený zo zrkadlového obradu som vošiel do svätyne a zhasol som svetlo. Lahol som si na posteľ na chrbát a zakryl som si celé telo paplónom. Vonku bola už tma a na nebesiach svietil pribúdajúci polmesiac. Vo svätyni hrala hudba z fantasy počítačovej hry Diablo Dva, po nej mala nasledovať hudba z fantasy hry Heroes Of Might And Magic Tri, Heroes Of Might And Magic Štyri a Might And Magic Šesť. To sú všetko PC hry o svete mágie, dimenzii anjelov, démonov a všetkých možných bytostí, ktoré som ako mladý trotlík často rád hrával a ktoré vo veľkej miere ovplyvnili minimálne moju predstavivosť.

Ako som tak ležal nesmelo na posteli a započúval sa do vyššie spomenutej hudby, začal som najskôr pociťovať silné búchanie srdca. Nasledovalo "stláčanie" spánkových kostí mne neznámou silou a celkové ochrnutie tela.

To, čo pokračovalo po chvíli, sa nedá ani poriadne opísať. Myšlienky sa stávali neriadenými a zmätočnými strelami a začal som z toho pomaly šaliť. Odpútal som sa od bežného vnímania ako keď štartuje raketoplán zo Zeme a namieri si to rovno k Saturnu. Ako prvé som v duchu v zmenenom stave vedomia zámerne vyslovil, že ukončujem kontrakt so Satanom a démonmi, ktorí vládnu ľudstvu i Zemi. Po vyslovení tejto požiadavky, ktorá sa démonom isto nepozdávala, sa spustila dlhometrážna etapa čirej hrôzy. Moju predstavivosť naplno ovládli fantasmagorické vízie, ktoré nemali konca. Prúdili jedna za druhou a cítil som sa ako divák v kine, ktorý je silným fanúšikom hororov.

Temná vibrácia bola taká enormná, že sa mi zhmotňovala pred vnútorným zrakom. Začali sa mi vyplavovať traumatické udalosti z detstva, ako napríklad keď som dostal bitku ako trinásťročný od staršieho žiaka z vedľajšej školy, slovne podporovaného jeho kamarátom, ktorý sa venoval bojovému umeniu. Síce som na zakomplexovaného bitkárskoho chlapca podal vtedy sťažnosť a nejako sa to urovnalo, na tento zážitok spomínam nerád. Jeho podporný kamarát, ako som sa neskôr dozvedel, zahynul pri dopravnej nehode a zrejme skončil v diablovej mučiarni.

Pozrel som sa v "novom svetle" na svoju príležitostnú zbabelosť, lenivosť a ustráchanosť. Popri psychotropnom zážitku som sa skutočne bál o svoj život. Predstavoval som si, ako dostanem infarkt alebo ako sa zadusím, a tieto predstavy som nevedel ovládať. Vychádzali zo strachu, ktorý ma posadol ako démon. Keď som sa spýtal sám seba, či môžem teraz pokojne umrieť, pocítil som ešte väčšiu des. Vedel som, že nie som so všetkým v tomto materialistickom svete vyrovnaný a že skôr, ako to neurovnám, nemá cenu odísť. Uvedomil som si, že ma k tomuto pekelnému ľudskému svetu veľmi pútajú moje zápisníky, ktoré sú mojou každodennou rutinou. Sebadôležitosť, ktorou trpí celé ľudstvo, je hrozná vec a je to jedna zo záležitostí, ktoré by som si mal masívne poriešiť.

Videl som problematiku základnej spoločenskej jednotky v inom zmysle ako bežnom. Keď som sa zameral na rozklad reality, vzhladol som, ako duše ľudí opúšťajú telá a každá duša si ide svojím smerom. Moji rodinní príslušníci sú duše, ktoré majú vlastný cieľ a svoju cestu.

Základná sociálna jednotka je tu iba naoko, v tejto hmotnej realite, ale keď jej členovia zomrú alebo sa vedome oslobodia, pôjde si každý vlastnou cestou. Chcem tým povedať, že to, ako chápeme rodinu, nie je absolútne. Je to iba dočasná životná skúsenosť. Z tohto náhľadu som bol akosi sklúčený.

Táto myšlienka ma doviedla k predstave nevyhnutnej smrti ľudí, ktorých mám rád. Pocítil som smútok a beznádej. Vyjavila sa mi aj otázka mojej bezútešnej závislosti na systéme a na ľudstve. Moje slabiny mi boli víziami predložené ako nepodarený dortík položený na rozbitom tanieri. Každú chvíľu som si ešte k tomu myslel, že zomriem. Hudba v pozadí mojím víziám dodávala "farebnosť" a "rozprávkovosť".

Mal som pocit, že zažívam nekonečné déja vu. A akoby som bol všetkým a ničím zároveň. Tieto predstavy vo mne vyvolávali pocity úzkosti. Vnútorný boj bol neúprosný. Občas som otvoril oči a pozrel sa okolo seba, či tam nie je prítomný nejaký démon.

Zaoberal som sa otázkou hmoty. Keď som do nej v predstavách vletel, štruktúra hmoty nemala konca. Jej existencia tak, ako ju chápe ľudstvo, sa nedá spoľahlivo dokázať, mainstreamová veda je na to krátka. Usúdil som, že hmota je prejavom nekonečnosti vedomia a jej "existencia" je závislá od úrovne vnímania.

Cítil som, ako keby som mal v hrudníku tehlu. Moje srdce zvieral chlad a veľká ťažoba. Chaos a šialenstvo sa ma úplne zmocnili. Niekedy ma od bázne myklo. Cítil som v sebe pulzovať pohlavnú energiu, ale nepracoval som s ňou. V istom momente, pri zvuku akéhosi zaklopkania vo svätyni ma ovládla panika a predstavoval som si, ako do svätyně vojdú chlpatí psychopati. Výlet do "neznáma" bol tak hrozivý a neskutočný zároveň, že neviem, čo si mám o ňom celkovo myslieť. Bol to zároveň aj boj o život, keďže som si stále naivne myslel, že to neprežijem. Tento psychoaktívny zážitok mi ukázal asi doteraz najhlbšie schované stránky strachu.

Po výlete spustenom zrkadlovým tranzom nasledoval stav otupelosti a tlaku v zadnej časti hlavy. Keď som sa šiel vymočiť, vzrušila ma na záchode predstava obehu planét okolo Slnka. Vo svätyni som v noci rozpozeral film zvaný Blade Runner z roku 1982. Oslovil ma soundtrack v tomto filme a inšpiroval ma k tomu, že som prerušil pozeranie snímku a zapol som elektrické piano, na ktorom som si hral sám pre seba romantické melódie.

Vidžája a strážca prahu Saturn

Psychonautický zážitok, ktorý som nazval "Vidžája a strážca prahu Saturn", bol tak osobný a mocný, že som ho najskôr radšej nechcel ani zverejniť. Napokon som si to rozmyslel a (ne)hanebne sa s ním podelujem.

Ľudia ma kvôli mojim šialeným článkom a odhaleniam aj tak považujú za blázna, takže kašlem na to. Sú to všetko moje výskumy a bádania, ktoré ma k tomu bez pochybností priviedli a pochopia to tí, ktorí idú rovnakou cestou ako ja. Dospel som nakoniec k akémusi "poznaniu", o ktorom vravím, že nie je vašou pravdou. Pretože väčšina ľudí pravdu ani nespoznala. To, čo opíšem v tomto článku, je mojou pravdou. Preto poviem, že nech tomu ľudia neveria. Oni tomu aj tak neveria, čo je vlastne len dobre. Nemôžu tak robiť násilu. Som toho názoru, že ľudia musia poznanie, nech už je akékoľvek, zažívať, nie len slepo v niečo veriť. Až potom je možné posunúť sa vo vývoji niekam ďalej.

Deň Isis. Tarotová karta dňa: Miernosť XIV. Kód dňa: 71022001.

Na brehu jazera stál anjel v bielom rúchu, s červenými krídlami a dvomi pohármi v rukách. Prelieval vodu z jedného pohára do druhého, pričom smer toku tekutiny bol nejasný. Spoza hôr vychádzalo slnko, ktoré značilo nový začiatok. Anjel bol bytosťou reinkarnácie, hľadania novej formy, pretvorenia, transformácie.

Vedomie nám nechalo k dispozícii prostriedky, ktorými sa môžeme dostať k podstate bytia. A jedným z tých prostredníkov je božská Vidžája, ktorá sa spája s hinduistickým bohom Šivom.

Vo večernej hodine Saturnovej ma Vidžája dostala rýchlo do postele. Vonku bola tma a Luna osvetľovala nebeskú klenbu. Mal som miernu obavu z toho, či som skutočne ukrytý v bezpečí, aby nič nenarušovalo zmenený stav vedomia. Vo svätyni hral soundtrack zo sci-fi počítačovej hry Starcraft, po ňom nasledovala didgeridoová kludná hudba zvaná Spirit Of Meditation a po nej hudba z fantasy počítačovej hry Might And Magic Šesť. Táto muzika sprevádzala celý môj nasledujúci zážitok.

V mojej hlave nastal mierny chaos a bázeň sa stupňovala. Začal som mať nepopísateľné vízie a filozofické úvahy. Opäť som čelil aj sám sebe. Čo bolo však najdôležitejšie, prekonal som po chvíli svoj vlastný strach, ktorý ma pri zmenených stavoch vedomia vždy paralyzoval. A nielen pri nich. Ten ma teraz už vôbec nezaujímal a ako astronaut som vycestoval do hĺbok vedomia kozmických šírok. Cítil som, že extáza sa nekontrolovateľne blíži a že časom to príde.

Zrazu mi kozmický zážitok ukázal, že všetko je jedno a to isté vedomie. Že všetci sme prejavom nekonečného nepopísateľného vedomia, ktoré zažíva svoju vlastnú skúsenosť. A že telá sú iba nádobou na prežívanie tejto skúsenosti, a keď skonajú, skúsenosť pokračuje v ďalšej forme a vedomie sa ďalej učí spoznávať samé seba.

Mal som víziu, že keď niekoho druhého potešíme, potešíme tým celé vedomie aj seba a úroveň vedomia stúpne. A že keď niekomu ublížime, ubližujeme zároveň sami sebe a stav vedomia upadne. Bol som jednotou a zároveň prejavenu dualitou, a pozeral som sa na to z pohľadu jednoty.

Uvidel som, že sme to my sami, kto si tvoríme realitu, ktorú zažívame. Čím viac sme odpojení od uvedomenia, tým je náš život nešťastnejší a neuspokojúcejší. Začal som sa v duchu smiať nad všetkými sprostosťami, čo som v živote porobil, lebo som tým ubližoval hlavne sebe. Zodpovednosť je v nás samých, nie mimo nás. Je to naša voľba, či budeme šťastní alebo nie. Stratili sme však spojenie s najhlbšou podstatou vedomia, preto žijeme v obtiažnych podmienkach.

V ďalšej fáze zážitku som sa dostával do extázy. Nevyhol som sa tomu, aby som sa nedostal k myšlienkam na okultnú symboliku a samotný okultný Saturn. Zažala sa mi akoby žiarovka v hlave a nadobudol som pocit, že som začal rozumieť symbolom

duality a ich návaznosti na Saturn. Hrozne ma páľilo tretie oko a zároveň aj srdečná čakra, keď som sa na prstencové teleso sústredil.

Videl som silnú prepojenosť medzi okultnými symbolmi a Saturnom, ktorý je "strážcom brány". Saturn je však aj strážcom poznania. Zjavil sa priamo predou mnou. Vnímal som ho nie ako negatívnu alebo pozitívnu bytosť, ale ako "neutrálnu" entitu, ktorá oddeľuje dualitu od jednoty. Saturn je našim vlastným zrkadlom. Niektorí alebo niečo do neho muselo vložiť poznanie, muselo ho vybrať či zvoliť za strážcu prahu a Saturn si to ako prejav vedomia vzal na starosť. Znie to pre mnohých asi neuveriteľne, ale planéty a hviezdy sú tiež prejavom toho istého vedomia ako ľudia a sú dôležitou súčasťou životnej skúsenosti.

Saturn je diabol - dvojník nás samých. V súčasnosti reprezentuje temnotu, ktorú si v sebe nosíme, náš vlastný pád. Číslom Saturnu je 666, a podľa Biblie je toto číslo číslom človeka. Saturn alias diabol býva zobrazovaný ako rohatá bytosť s mnohými ľudskými rysmi. V podstate je mu daná najmä ľudská podoba, pretože nás zrkadlí, ale má aj zvieracie prvky. Zvieratá sú tiež súčasťou tohto zrkadlenia.

V okultizme hrá Saturn najdôležitejšiu úlohu. Prastarí mágovia museli mať obrovský vhl'ad do poznania a vedeli, že Saturn je kľúčom k poznaniu vedomia. Museli zaviesť okultizmus a objaviť všetky tie okultné symboly, ktoré reprezentujú hlboké pravdy.

Zameral som sa konkrétne na symbol jin a jang, ktorý mi akoby začal dávať zmysel. Medzi dvomi dualitnými protikladmi prebieha neustály boj, ktorý je vyvážený. Vyváženie prebieha v cykloch. Je to niečo ako sinusoida. A tieto cykly sa dejú v jednom jedinom okamihu, v prítomnosti. Minulosť a budúcnosť som videl ako úplne nepodstatné prvky. Vedomie sa učí tu a teraz.

Na symbole jin a jang som videl dva pomyselné body, ktoré na ňom vyznačené nie sú. Jeden sa nachádzal úplne naľavo a druhý úplne napravo, na perifériách symbolu. Ten naľavo bol vrcholom cyklu, najnebeskejším a najpriaznivejším bodom, aký môže vedomie v dualite dosiahnuť. Nebesia som vnímal ako niečo prekrásne, neskutočne božské. A ten druhý bod, maximum čierňavy či temnoty, bol najhlbším bodom, kam môže vedomie upadnúť; je to úplné odpojenie sa od sebauvedomenia a hlbšie sa už ísť nedá. Kludne by som to nazval peklom. Keď som si to takto vizualizoval, videl som, že ľudstvo už nemá kam hlbšie padnúť. Od dna je potrebné sa odraziť, a tým odrazovým mostíkom je sebauvedomenie a pochopenie, ako realita funguje. Že je to prejav nekonečnosti a že my sami sme tou nekonečnosťou, ktorá svet formuje.

Mal som pred sebou obraz, ako asi pracuje čierna a biela mágia. Čiernu mágiu, zameranú na podporu oddeleného ega, som videl v červených farbách. Vnímal som ju ako bahno, v ktorom sa bytosť chytená do jej pasce topí. Vedel som, že sa chcem z bahna vyhrabať. Táto myšlienka sa mi zapáčila.

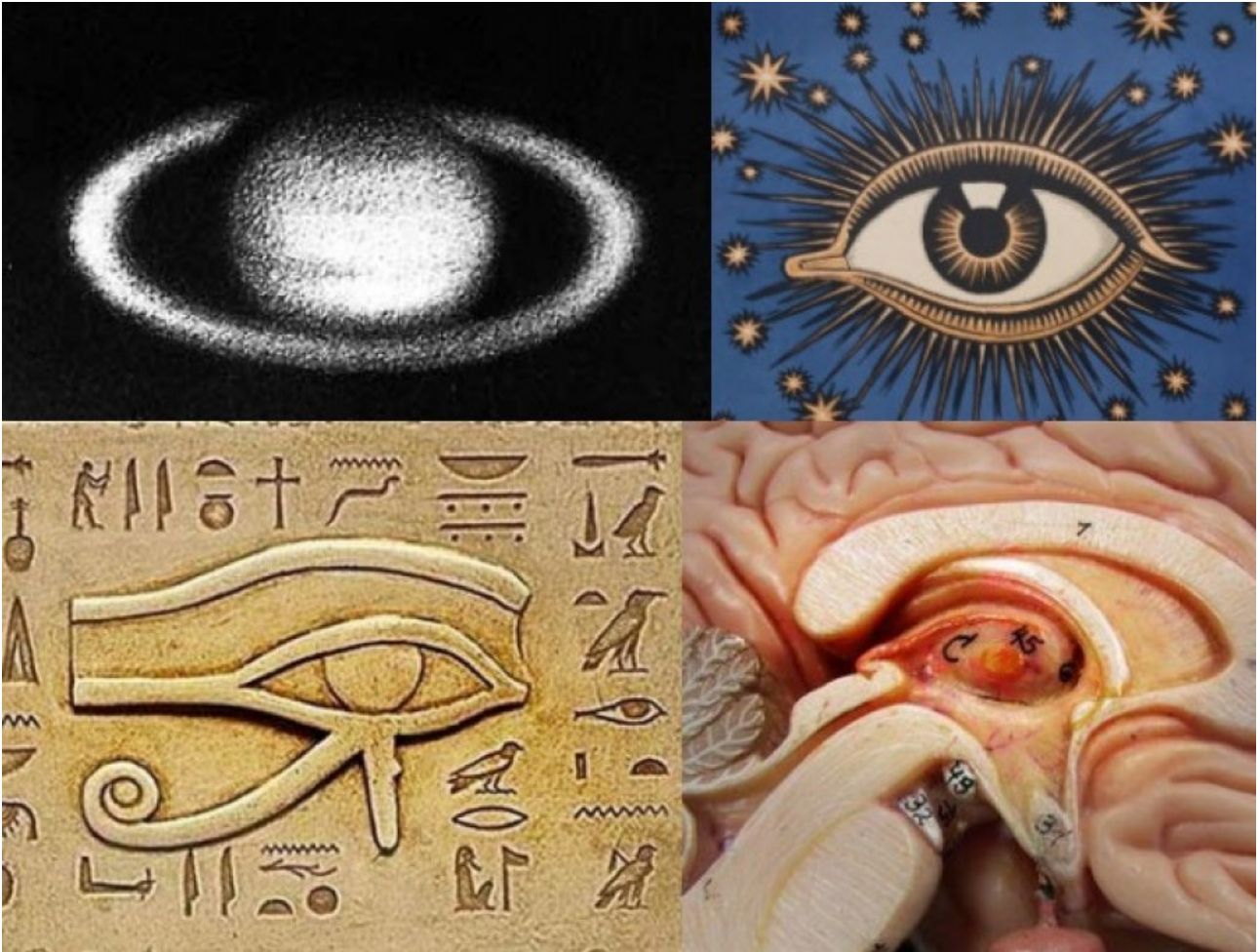
Prechodovým bodom a prejavom, kedy vedomie padlo a prejavuje sa najmä jej temná strana, bola nie tak dávna kozmická katastrofa, kedy sa solárny Saturn stal Čiernym slnkom. Zlatý vek sa zmenil na temný vek. Svet prekročil akýsi predel a upadol do štádia "nevedomenia". Saturn sa zdá byť preto temný, lebo aj ľudstvo samotné je veľmi temné. Poznanie spí v temnotách.

Saturn som nevnímal nejako konšpiračne. Pozeral som sa na neho z nadhľadu. To, čo nazývame Ilumináti - Osvietení, sú strážcovia poznania, a strážia ho veľmi dobre. Tí podliehajú priamo Saturnu. Démoni, známi aj ako padlí anjeli, sú tiež strážcami poznania. A sú naklonení temnote, temnej strane vedomia. Pochopil som to tak, že oni sú akousi vedomou prekážkou, že je to všetko len kozmická hra. Okultná symbolika je chytrým odkazom vedomia k poznaniu. Saturn (hlavný padlý anjel), démoni a Ilumináti stoja na hranici medzi dualitou a jednotou a taktiež medzi prejavovým a neprejavovým svetom, respektíve sú chránencami tejto hranice. Považujem ich za skúšku týkajúcu sa každého z nás. Ak by som to vyjadril metaforicky, Ilumináti stoja pred démonmi a démoni stoja na stráži pred Saturnom.

Napokon som v zmenenom stave vedomia dorazil k hranici vedomia. Prvú hranicu tvoril pentagram - symbol mikrokozmu, akási hraničná predsieň. Keď som ním prešiel, dorazil som k hexagramu - k symbolu makrokozmu, ktorý reprezentuje samotný Saturn. Keď som prechádzal Saturnom, dostal som sa do úplnej extázy. Srdečné energetické centrum vzplanulo. Jej symbolom je hexagram ako symbol duality tvoriacej zároveň jednotu a chápal som, prečo to tak je. Srdečná čakra je kľúčom k jednote, k nekonečnu. A takisto som chápal význam tretieho oka, s ktorým sa Saturn spája.

Rozmýšľal som, prečo zrovna Saturn je strážcom brány. A napadlo mi, že je to preto, že vyzerá ako obrovské oko. Oko vedomia, ktoré samé seba pozoruje. Oko je symbolom vševedúcnosti a vševidenia. A tretie oko, ktoré je energetickým centrom v ľudskom tele, konkrétne v mozgu, je veľmi úzko napojené na Saturn, preto tá symbolika Horovho oka ako symbolu tretieho oka a Saturnu. Horove oko je

"súčasťou" ľudského mozgu. Cítil som silnú žiaru v ňom. Niektorí by povedali, že sa otvorilo.

Saturn je kľúčom k pochopeniu vedomia a býva zobrazovaný aj ako dva kľúče, ktoré reprezentujú dualitu. Keď som bez strachu preletel Saturnom, poďakoval som mu, že ma pustil a že som vďaka nemu zažil skúsenosť úplnej extázy.

Za Saturnom je to, čo sa nazýva jednota, "výstup" z duality. Každý raz musí prejsť strážcom brány, ktorým je Saturn. Keď som ním prešiel, začal som kričať "ježišmária, ako to, že som to celý ten čas nechápal?". Teda nechápal som to predtým na vedomej úrovni.

Začal mi dokonca dávať zmysel aj pojem "láska", voči ktorému som veľmi skeptický, pretože toto slovo bolo pokriveným vedomím veľmi zneužitá. Nekonečná láska sa mi zdala teraz ako úplne normálna a prirodzená vec a zámerne som sa chápaniu tejto veci otvoril. Nič iné mi ani neostávalo.

Pri zamyslení sa nad tarotom som dospel k tomu, že tarotový Blázon, prvá karta v tarote, respektíve vo Veľkej arkáne, reprezentuje vedomie vo svojej neprejavenej, vo svojej nekonečnosti. Tarotový Mág je prejavovaný Blázon, "zhmotnené" vedomie. Mág sa stretáva s Veľkňažkou, ktorá ho zasväti do sveta duality; Veľkňažka sa obklopuje Šalamúnovými stĺpmi, ktoré prezentujú svet dvojakosti. Tarotová Cisárovna je už úplným prejavom tejto duality a značí tvorenie, svet predstav, plodnosť; tehotná Cisárovna je Veľkňažka oplodnená Mágom.

Z Mága sa stal tarotový Vladár. Ľudské bytosti reprezentované tarotovými Milencami boli pomocou Vladára v podobe solárneho anjela - demiurga Saturna privedené do sveta duality reprezentovaného tarotovým Vozom, na ktorom sa Vladár preváža. Vladár sa spolu s Cisárovnou stali vládcami skrytého poznania a duality - táto moc je reprezentovaná tarotovou kartou s názvom Sila. Tarotový Vladár a Cisárovna a ich rôzne obdoby reprezentujú dualitu a sú kľúčom k Saturnu. Ďalšie karty Veľkej tarotovej arkány som vysvetlil v článku Saturn v okultnej symbolike.

Zážitok trval asi dve hodiny. Vstal som síce po tých dvoch hodinách z postele, ale vízie sa vyplavovali ďalej a myslel som si, že to nebude mať konca. Spamätanie sa pokračovalo ešte dlho.

Blázon, ktorý tento článok napísal, v tomto bode so spísaním zážitku skončil. So Saturnom však určite neskončil a pri ďalších príležitostiach zmeneného stavu vedomia s ním bude chcieť "hodiť malú reč".

Atšitši a srdce kozmického Setha

Tak pokojne a vyrovnané ako pri božskej Atšitši som sa pri psychonautickej skúsenosti asi ešte necítil. A tak som si to napríklad namieril rovno do vnútra kozmického diabla Setha.

Deň Satana. Tarotová karta dňa: Poháre IV. Kód dňa: 71022081.

Sedel som pod palmou so skríženými rukami na hrudi v tureckom sede a pozeral sa na tri zlaté poháre pred sebou. Každý pohár obsahoval inú esenciu. V prvom bolo načapované pivo, v druhom červené víno a v treťom škótska whisky. Z nebies ku mne pristúpil obláčik, z ktorého sa vynorila malá božská ruka. Podávala mi ďalší zlatý pohár. Božský oblačný hlas povedal: "Dnes je tvoj šťastný deň. Tento pohár ťa preniesie do kozmického svetla. Rozhodni sa, či ho prijmeš alebo nie." Musel som sa rýchlo rozhodnúť, ktorý z pohárov si vyberiem. Či si vyberiem ponuku osudu z nebies, alebo jeden z nudných predpripravených zlatých alkopohárov stojacich na trávičke. Vybral som si pohár boží!

V tretej hodine Jupiterovej Satanovho dňa som požil božskú zeleninovú esenciu Atšitši rozpustenú vo svätenej vode v božom pohári, a to dvakrát za sebou. Zatiaľ čo pred vekmi Lucifer padal z nebies, starí mágovia zasadili na tajné miesto rastlinku Atšitši, ktorá umožňovala sprostredkovať kontakt s nebeskými sférami. Pomocou nej komunikovali s bytosťami z božských svetov. Mágus Frater Saepes toto miesto našiel a natrhanú Atšitši mi priniesol, pretože vedel, že sa chcem spojiť s nadpozemským vedomím.

Najsôr som si myslel, že som vznešenej Atšitši požil málo, ale ako sa postupne ukázalo, bolo to primerané množstvo. Vonku svietilo Slnko, obloha bola bezoblačná. V diaľke sa trochu zmrákalo. Poprosil som vo svojom opustenom zámku hudobníckych duchov, aby mi zahrli muzičku z fantasy filmu Nekonečný príbeh, na ktorom som ako decko vyrastal. Po tejto hudbe nasledovala ukážka niektorých

skladiab zo sci-fi filmu Votreci Tri a po nej pár kompozícií použitých v Kubrickovom eroticko-dramatickom filme Eyes Wide Shut. Duchovia hrali hudbičku veľmi autenticky.

Ľahol som si do nemanželskej nestarobylej postele na chrbát a zatvoril som oči. Zakryl som sa paplónom až po krk. Stále som si myslel, že účinky svetlonoskej esencie budú slabé. Nenastával žiadny strach, žiadne obavy, nepríjemné fyzické pocity či hrozivé vedľajšie účinky, na ktoré som bol zvyknutý pri zmenených stavoch vedomia. Cítil som sa byť stále uvoľnenejší a pokojnejší. Predstavil som si, že sa nachádzam vo voľnej prírode.

Zrazu som sa vzniesol v predstavách do nebies. Telo som mal také uvoľnené, že skoro vzlietlo aj v matrixe. Moje myšlienky sa stočili na prstencovú planétu, respektíve hnedého plynového trpaslíka zvaného Saturn.

Pokladal som si sám pre seba otázky, prečo je Saturn, ten kozmický Seth, tým, čím je. Považoval som ho za božskú bytosť, ktorou aj je. Zdôveril som sa tomuto džinovi so svojimi tromi želaniami, ktoré by ma potešili, ak by sa splnili. Boli to nezáväzné priania, ktoré ma nič nestáli. Verím, že v Saturne drieme aj svetlo a potlačované dobro, nielen temnota a vládnuce zlo.

Vôbec som nemyslel na okultné symboly spájané so Saturnom, aj keď vizuálne sa mi neskôr vyjavil ázijský čiernobiely dualitný symbol jin a jang.

Hrozne ma tlačila na vrchole hlavy korunná čakra. Akoby som mal v hlave zastrčený štupeľ. Rozdráždil som spiaceho hada ležiaceho v základni chrčtice a nechal ho trošku vybehnúť do gebuľky. Nebolo to až také intenzívne ako inokedy. Musel som sa premáhať, aby som energetického plaza vôbec prebudil. V istý moment som mal pocit, akoby sa štupeľ v hlave jemne pootvoril a akoby som sa napojil na vyššiu dimenziu.

Videl som Saturn ako strážcu toho štupeľa. Vyjavil sa mi obraz Hermovej hole, kde na vrchole je guľa s krídlami, a to je Saturn. Hermova hoľa predstavuje našu dvojzávitnicu DNA, a tá je uzamknutá mocou Saturna. Predstavoval som si, aké by to bolo otvoriť ju, oslobodiť tú zakódovanú genetickú štruktúru. Cez Saturn som smeroval energiu von z matrixu, napájal sa mimo matrix.

Ako som sa sústredil na plynný Saturn, vletel som bez bázne do neho, do jeho "srdca". Ocitol som sa vo svetelnej dimenzii. Všade bolo nekonečné svetlo. Bol to blažený pocit. Toto bol najmocnejší moment tohto zážitku zmeneného stavu vedomia.

Potom som začal premýšľať nad svetlom a nad temnotou. Dospel som k záveru, že svetlo reprezentuje aktívny princíp a temnota pasívny. Že temnota je nekonečná a pohlcujúca tma a svetlo je zložené z malých žiarivých bodov, ktoré bojujú o svoju "existenciu" v nekonečne temnom priestore.

Napadlo mi, že čím viac sú ľudia pasívnejší, tým viac splývajú s temnotou. Ľudia majú svetelné telá, ktoré sa deformujú. Svetlo je medzi sebou v temnote energeticky prepojené. Saturn je tiež svetelná bytosť - takzvané prvotné slnko, ktoré je teraz "temným" slnkom; je teraz vo svojej temnej fáze vývoja.

Došiel som ku predstave toho, že sa nemám báť diabla - akéhosi pokriveného dvojníka. Ako malý svetelný bod som sa vybral k strážcovi prahu, saturnskému diablovej Sethovi a prelietaval som jeho atmosférou. Považoval som to za akt vyrovnávania sa s touto "strašlivou" bytosťou. Nemal som žiadny strach a bral som to ako prioritnú úlohu, ako povinnosť tomu čeliť.

Ako som aj išiel hlbšie do úrovni vedomia, nepocit'oval som vôbec žiadnu bázeň. Fascinovala ma predstava planét obiehajúcich Slnko a nekonečnosť vesmíru.

Považoval som ľudskú bytosť za súčasť prejavu nekonečného vedomia. Cítil som, že človek má v sebe ukrytú nepredstaviteľnú moc, ktorú keby vie využiť, bol by nepreemožiteľný. Ale musel by tú moc využívať nezáškodne, priateľsky, v súlade s harmóniou bytia.

Páčila sa mi myšlienka prepojenosti všetkého so všetkým. V predstavách som sa zblížoval s Matkou prírodou. Neuhol som sa predstavám medziľudskej lásky.

Neunikla mi myšlienka, že Seth alias Satan je svetelná bytosť, ktorá bojuje o svoju existenciu v nekonečnej temnote. Myšlienka na padlých anjelov ma vôbec nezastrašila.

Paradox vo mne vyvolávala predstava jedného svetelného bodu zápasiaceho s nekonečne čiernym priestorom.

Fascinovala ma myšlienka Saturna ako vysielacej satelitnej "stanice".

Toto bol pre mňa ten najnestrachovejší zážitok zmeneného stavu vedomia zo všetkých. Mal som ho najviac pod kontrolou a mohol som vedome pracovať s predstavivosťou, myšlienkami a prípadným hľadaním odpovedí a riešení. Cítil som sa pri ňom vyčistené a sviežo. Zážitok trval hodinu a pol a skončil v hodine Slnka.

Po skončení skúsenosti som si pozrel animovaný snímok Rámájana: legenda o princovi Rámovi z roku tisíc deväťsto deväťdesiatdva. Ide o filmové spracovanie védskych textov zvaných Rámájana, kde musí hrdina Ráma zachrániť svoju manželku Sítu, ktorú uniesol do svojho démonického sídla zlovestný kráľ rákšasov

zvaný Rávana, aby sa stala súčasťou jeho háremu. Keďže som kedysi čítal tento pôsobivý védsky príbeh v knižnej podobe, tak nejako ako vo filmovom spracovaní som si ho predstavoval vo vizualizáciách.

Džamba, dualita a nekonečné vedomie

Pri psychonautickej skúsenosti, ktorú v článku čo najpodrobnejšie opisujem, mi svet dával iný význam ako zvyčajne. Dostal som sa do konfrontácie s pojmom "diabol", ktorý som vnímal z nového uhla pohľadu.

Musel som vykonať ďalšie spresňovanie pohľadu na to, čo všeobecne voláme svet. Rád by som upozornil, že to, čo som pri zážitku zmeneného stavu vedomia videl, je moja pravda. Môj "vhľad" popisuje zážitok ohľadom môjho chápania duality a nekonečného vedomia zažívajúceho samého seba cez takzvaného dvojníka. Tento text pochopí najlepšie iba ten, čo zažil to čo ja. Iba vtedy bude pochopenie tohto textu zo strany ostatných úplné. Preto nemôžem zaručiť, že to každému bude dávať zmysel, pokiaľ to nezažil na vlastnej koži.

Deň Afrodity. Tarotová karta dňa: Hole III. Kód dňa: 71022042.

Na lávovom pobreží stál majestátne oblečený muž, ktorý sa opieral o drevenú hoľu zapichnutú do zeme. Po bokoch muža boli zapichnuté do zeme ďalšie dve hole. Muž sa pozeral na druhý breh lávovej rieky. Nebesia mali žeravú farbu. Muž bol pánom úspechu, dobrých vyhliadok na budúcnosť, silného postavenia. Jeho zámerom je prekonať lávovú rieku tečúcu do dualitného inferna a získať nové obzory.

Cesta k prehĺbeniu pochopenia vedomia začala pod vplyvom magickej rastliny džamba, ktorú som si v kozmickej hre vymyslel, v poslednej hodine Marsu Afroditinho dňa. Nástup účinkov tejto medicíny bol okamžitý. Lahol som si nenápadne do hniezda. Vonku bola tma a na oblohe svietil ubúdajúci Mesiak. Vo svätyni sa rozliehala psychedelická hudba od britskej progrockovej kapely Porcupine Tree, a to konkrétne bootleg Voyage 34, Metanoia a nejaké staršie psychedelické albumové skladby.

Zmena stavu vedomia sa diala s narastajúcim strachom. Najskôr som sa začal hroziť toho, aká som v bežnom živote obmedzená bytosť. V podstate malé obmedzené ego, ktoré je ustráchané až až. A tu som sa dostal k traumatickým udalostiam s Adamom a Evou, ktorých som riešil aj pri iných psychonautických zážitkoch. Videl som, aké svinstvo som napáchal pri nich a ako som tak vedome poklesol. A že to bola životná chyba, ktorá sa ťažko napravuje a ktorú som nezvládol ustáť. Veľmi som sa im v duchu ospravedlňoval. Snažil som sa na nich čo najviac vedome napojiť a povedať

im, ako ma to mrzí. Videl som ešte rôzne svoje traumy, ktoré som v živote stále nespracoval.

Pocit'oval som silnejúci pálivý pocit v lebke. Moje doterajšie reakcie voči svetu sa mi zdali byť nepochopiteľné. Ublížovať druhým znamená ubližovať samému sebe. Rinuli sa mi slzy do očí, najmä kvôli konfliktu s Adamom a Evou. Musel som si kvôli svojej imbecilite aj poplakať. Lietali mi hlavou myšlienky o predstave smrti ako akejsi hybnej sily.

Svet som zrazu videl v rámci akéhosi bodu pozornosti, ktorý sám seba zažíva. Videl som, že každý človek zažíva nekonečnú skúsenosť jedného a toho istého vedomia. Nielen človek, ale že úplne všetko zažíva skúsenosť tohto vedomia. Začalo ma extrémne páliť pohlavné energetické centrum a tretie oko s korunnou čakrou. Cítil som aj prúdiť jemný energetický prúd v chrbtici. Strachy mnou však miestami stále

lomcovali ako o život. Uvedomil som si, že strach predstavuje nepochopenie samého seba. Prijal som teda strach, ktorý je prekážkou vnímania sveta v jeho nekonečnej kráse, a stav začal naberať silné obrátky. Strach ma postupne opustil.

Stal som sa vesmírom. Vedomie som videl ako nekonečnosť, ako všetky možnosti, ktoré existujú. Vedomie zažíva samé seba prostredníctvom toho, čo nazývame svet. My všetci sme jednotou, vedomím, a zažívame seba nielen ako ľudské bytosti, ale aj všetko okolo nás, len si to neuvedomujeme. Keď sa pozrieme do zrkadla, vidíme prejav celého sveta. Svet je našim odrazom. Odraz je dvojníkom - diablom. Slovo diabol sa spája s pojmom dvojník. Diabol je svet. Preto je pochopiteľné, že s diablom sa spája nespočetná symbolika. Vďaka diablu zažívame svet duality. My sami sme diablom, dvojníkom nás samých. Čím viac sa bojíme, tým je nám svet odcudzenejší a je pre nás zdanlivo stále väčším nebezpečím. Vtedy diabol, ktorého sa bojíme, získava svoju moc. Keď pochopíme, že my sami sme tým, čo voláme diabol, môžeme svet zmeniť. Svet je potom skutočne v našich rukách.

Napadli mi myšlienky na diabla Saturna, pána duality, ktorý sa má dobre vďaka tejto súčasnej skúsenosti vedomia. Saturn je predstaviteľom duality, jej zhmotneným odrazom, našim odrazom. Máme moc prispôbiť si skúsenosť vedomia podľa seba, podľa svojich predstáv. Predstavy nemajú konca. My si svet kazíme, pretože sme v moci duality, ktorú riadi diabol, akési naše nevedomie. Načo si svet kaziť, keď ho môžeme v jednom jedinom okamžiku zmeniť k lepšiemu?

Prišla mi na um myšlienka toltéckeho čarodejníka dona Juana Matusa, že bojovník musí vziať zodpovednosť za svoj život. Začalo mi to dávať zmysel. Pretože my ako nekonečné vedomie zažívajúce samé seba tvoríme svet a sme zodpovední za to, v akom stave svet bude. Byť zodpovedný znamená zažívať sám v seba v najvyššom možnom uvedomení, teda chápať, že sme všetkým. Byť si vedomý toho, že odraz je zároveň originál, a že tieto dve veci sú navzájom prepojené.

V istých momentoch vhládov do vedomia som myslel, že "vyletím z kože". Extáza bola jedinečná a nepopísateľná, preto je nutné ju zažiť. Dotýkal som sa uvedomenia si nekonečnej lásky. Nekonečná láska je výrazom najvyššieho pochopenia samého seba, teda sveta zažívajúceho skúsenosť. Milovať sám seba znamená milovať svet.

Začínal som rozumieť myšlienkam, o ktorých píše Carlos Castaneda vo svojich knihách. Myšlienkam o šamanoch, ktorí prežívajú svet odosobnene, zodpovedne, s pokorou voči poznaniu. Odosobnene preto, lebo vedia, že sú nekonečnom, a nie nejakou oddelenou časťou. Videl som, čo je to nerobiť chyby v tom, čo voláme život; nerobiť ich, pretože si človek uvedomuje následky takýchto chybných krokov, ktoré idú proti nemu samému. Fascinovala ma predstava neomylných, plne uvedomelých dokonalých čarodejníkov typu don Juan Matus, o ktorom Castaneda vo svojom diele píše.

Jedinou cestou k zmene sveta je zmena samého seba. Svet som videl ako nekonečnú súlož samého seba so sebou samým. Videl som, že by som sa nemal s nikým hnevať, lebo vtedy úroveň vedomia klesá a svet ako môj odraz sa stáva horším, obtiažnejším miestom na prežívanie skúsenosti. Egoistický konflikt s Adamom a Evou mi túto skúsenosť veľmi pokazil a môžem si za to sám. Videl som ego ako akési nepochopené prežívanie vedomia. Čím väčšie ego, tým väčšie odpojenie od seba samého. Realitu som uvidel ako máju, závoj. Predstava času sa mi zdala nemožná. Pretože žiadny čas neexistuje. Teda neexistuje tak, ako ho chápe nepochopené vedomie. V skutočnosti je našim výtvorom, súčasťou skúsenosti vedomia.

To, prečo je svet taký, aký je, je preto, lebo vedomie sa rozhodlo ho tak vnímať. Démoni sú prejavom našich strachov, našej oddelenosti. Čím väčšia oddelenosť, tým viac sú démoni pre nás hrozivejší. Nevidel som svet ako dobré alebo zlé miesto, ale ako akési plynulo sa vyvíjajúce vedomie. Minulosť, prítomnosť a budúcnosť prebieha v jednom jedinom momente. Vnímanie minulosti a budúcnosti v bežnom poňatí je prejavom strachu.

Zmyslom života je podľa toho, čo som mal možnosť zažiť, pochopiť, že sme nekonečné vedomie, a že máme dar žiť vo vlastnom výtvore. Že môžeme prežívať vedomie ako samé seba. Toto bol podstatný bod zmeneného stavu vedomia a vynáral sa mi neustále pred "vnútorný zrak". Stále dokola sa mi táto pointa pripomínala a zažíval som pri nej orgazmické pocity blaha.

Musel som sa pobaviť nad predstavou medziľudského pohlavného styku, kedy sa vlastne vedomie miluje samé so sebou. Milovanie sa je symbolickým aktom zjednotenia. Symbolom tantry založenej na pohlavnom styku je hexagram - symbol "zjednotenia".

Tento svet alias prejavené dualitné vedomie samo so sebou súloží. Je to súlož originálu a dvojníka - diabla, odrazu originálu. Preto býva diabol často dávaný do sexuálneho kontextu, so vztýčeným falusom, pripravený osúložiť všetko, čo stretne. Diabol reprezentuje všeobecne sexuálny prvok. A tento prvok je totožný s prvkom tvorenia reality. Diabol, bežne chápaný ako symbol zla (ktorým sme my sami), sa spája tiež s tvorivosťou, plodnosťou, teda tvorbou duality. Uctievanie diabla znamená uctievanie duality, dualitného prežívania životnej skúsenosti, ega, oddelenosti. Ilumináti - diabla uctievaťca elita, ktorá vládne tejto planéte, teda uctieva oddelenosť, výlučnosť. Čím viac sme oddelení od pochopenia vedomia, tým viac sa stávame nimi, "zlovoľnými" nástrojmi duality.

Tarotová karta zvaná Svet (v angličtine The World) mi začala dávať zmysel. Diabol, androgyn, je prejavový svet, zrkadlo. Preto sa s diablom a s pekelnými portálmi spája zrkadlo, respektíve nejaká forma odrazu.

Satanské božstvo som nevnímal ako zlé v tradičnom zmysle, ale ako zhmotnený strach. Strach prejavujúci sa v dualite prežívania. Náš strach.

Napadlo mi "heslo" z filmu Matrix "spoznaj sám seba" a musel som uznať, že je to najvyššia pravda, aká môže existovať. Spoznaj sám seba a pochopíš svet, ktorým si ty sám.

Existuje nekonečno možností, akým smerom sa vedomie môže uberať. Tu neexistujú žiadne hranice.

Vedel som, čo myslí britský bádateľ David Icke hláškami, že mu nikto nemôže ublížiť. Pretože to tak chce. Želá si to tak. Je tvorcom svojej vlastnej reality, ktorá ovplyvňuje tú "našu", ktorá je zároveň "jeho". Icke je veľmi múdry človek a porozumel som tomu, čo vraví a musím dať jeho myšlienkam za pravdu.

Výpadky telesného vnímania boli občas masívne. Srdce ma v istých momentoch slušne páľilo.

Dualitná realita, ktorú zažívame, je boj samého so sebou. Všetci sme však jedno vedomie. Mali by sme sa sústrediť na pochopenie samých seba. Keď pochopíme seba, pochopíme svet a môžeme vedome pracovať na jeho skrásľovaní. Odraz sa stane našou vedomou predstavou, ktorá môže byť neuveriteľne krásna, nie naším nepochopením zhmotneným vo forme strachu. Zážitok mal trvanie tri hodiny.

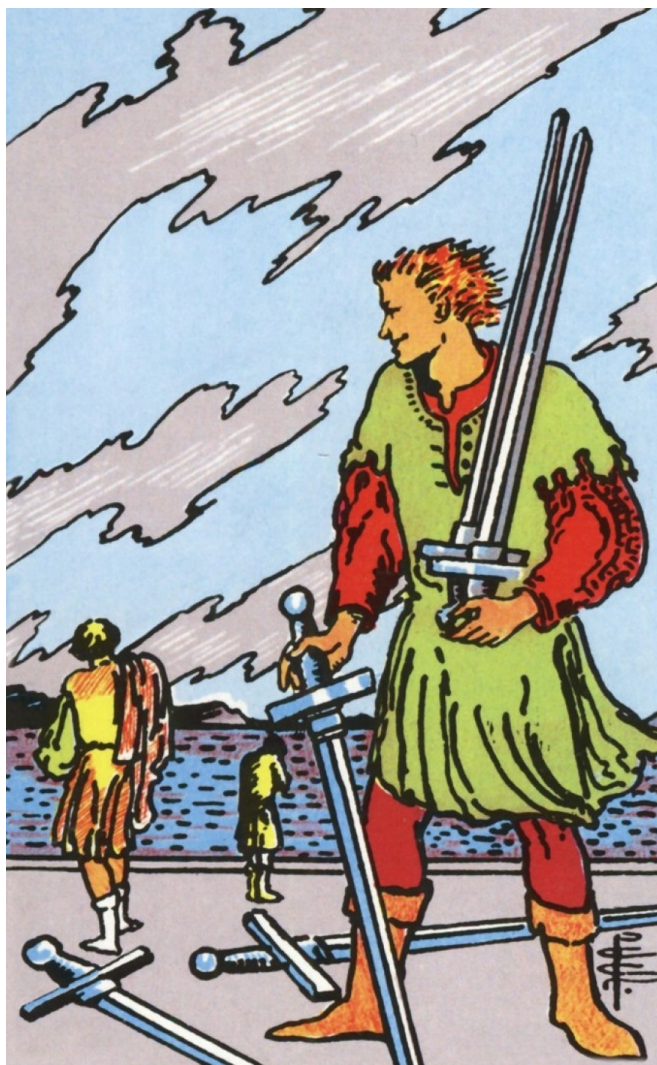
El Gallo a pán sveta diabol

"Keď som nechápal nič, smial som sa, lebo som bol nechápavý. Keď som si uvedomil, že nič nechápem, smial som sa, lebo som vedel, že nič neviem." - Frater Satanus

Mágus Frater Satanus mi odporučil, aby som napriek všetkému dobrému a zlému dal zdieľať popis svojho nedávneho vyšinutého psychonautického zážitku so Satanom a nekonečnosťou. Hovorím mu, že však to nebude nikto chápať, tie bludy, hovadiny, vtipy, čo som videl, veď to sa ani nedá brať vážne! On že drž hubu a daj to na blog. Že si to teda ty, Fraterko Satanusko, kvôli tebe tú psychonautickú zmesku diabolských kecov a žartíkov popíšem, nech sa svet smeje sám sebe ešte viac než sa smeje (a zasmial som sa).

Deň Eset. Tarotová karta dňa: Meče V. Kód dňa: 71023030.

Na pobreží jazera som videl troch mužov, ktorí medzi sebou bojovali. Ako zbrane používali oceľové meče. Muž v zelenočervenom odevu a s hrdzavými vlasmi súboj vyhral a zbieral zbrane po porazených mužoch. Zjavne sa tešil svojmu úspechu. Porazení muži prehru znášali zle. Obloha sa začala zaťahovať a odrážala tak konflikt týchto mužov. Hladina vody však zostala pokojná. Bola to pre všetkých ťažká skúška. Existuje však skutočný víťaz a porazený v tom, čomu hovorím(e) nepopísateľná nekonečnosť?

"Vymyslel" som si neexistujúco-existujúcu rastlinku zvanú El Gallo, aby som mal v tomto prejavenom svete pri jej "pomyselnom" požití ľahší prístup do sféry za hranicami rozumu. A vo večernej hodine Marsovej, kedy Luna sa ukázala v celej svojej pribúdajúcej krásnofáze, som tú "iluzórnu" rastlinku spálil a nadýchal sa jej chutných výparov, z ktorých som sa skoro zadusil. Pustil som si vo svätyni hudbu od kapely Cynic, a to prakticky všetko od nich okrem technicky-deathmetalového

albumu Focus a prvých rough-metalových demoverzií. Začalo to multižánrovejším EPčkem Carbon-Based Anatomy, nasledoval popovo-mystický album Portal Tapes, technickejší Traced In Air, progresívny Kindly Bent To Free Us a napokon experimentálnejšie EP Re-Traced.

Teraz k tým "podstatným" psychonautickým žvástom. Dostal som najskôr strach. Telo začalo byť paralyzované a mal som pocit, že som vôbec nevedel, do čoho idem. Predieral som sa svojim vlastným strachovým stavom. Cítil som sa dosť nepríjemne, a bol by som teoreticky ochotný zmieriť sa aj so smrťou.

Keď som si prešiel nepríjemnou fázou psychonautiky a dostal sa viac do pohody, zameral som sa na to, čo chcem vlastne riešiť. Pochopiť, kto som. Čo je svet. Dostať sa k podstate vedomia. Dotknúť sa diabla.

Začal som myslieť na isté dievča, ktorej meno sa (tu) nevyslovuje, a predstavovať si, že sme si navzájom odrazom. To som aplikoval aj na celé samco-samičie ľudstvo.

Moja pozornosť sa automaticky stočila na princíp duality. Nekonečný boj svetla s temnotou.

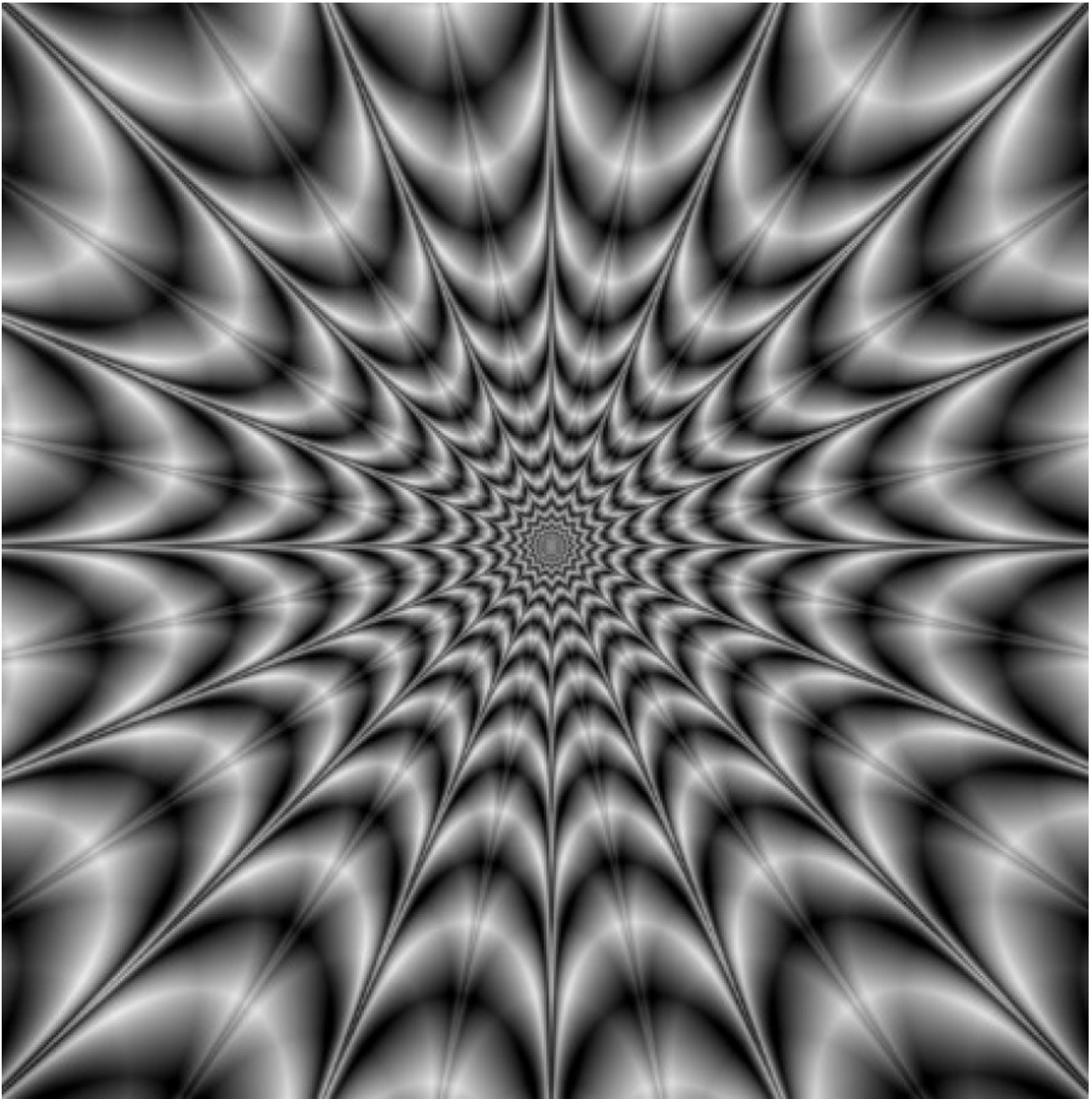
Preletel som k myšlienke geometrických tvarov. Predstavoval som si vznik symetrických tvarov z ich geometrického stredu. Čím viac bodov zo stredu vychádza, tým má útvar viac vrcholov. Logické. Ale videl som to vo vizualizáciách. Keď som si predstavil nekonečný počet výstrelov vychádzajúcich z jedného jediného stredového bodu, vznikol kruh. Kruh, ktorý si môžeme predstaviť v abecede ako písmeno "o" a v číselnej symbolike ako číslo "0", je symbolom večnosti. Považoval som ho za ten najprirodzenejší tvar, aký môže byť. Kruh je zložený z nekonečných symetrických hranatých útvarov.

Predstavil som si bod v strede kruhu, ktorý je tiež kruhom. Tento malý bod je odrazom veľkého kruhu. Kruh s bodkou v strede je okultným symbolom duality (a zároveň večnosti, pretože spojenie protikladov vytvára nekonečnú jednotu).

Videl som, ako sa biela farba (svetlo) plynulo mení na čiernu (temnotu) a naopak. Je to neustály, nekonečný súboj dualitných prvkov. Hranica medzi dualitou a nekonečnosťou je úzka. V podstate iluzórna.

Do pozornosti sa mi dostal opäť symbol jin a jang, symbol dokonalej duality tvoriacej jednotu. Dualitu reprezentuje diabol, Satan, dvojník. Lucifer a čert sú jinjangovou "dualitou". Temný Satan je odrazom svetlého Boha (Lucifera). Všetko je v "bezhraničnom" protiklade. Satan ako prejav duality je pomyselným písmenom S v symbole jin a jang, ktoré delí kotúč graficky na biely a čierny "polkruh".

Písmenom Satanovým je taktiež veľké tlačené I (íčko) a písmeno l (el) a základnou číslicou je rímska I (jedna). Tieto znaky predstavujú deliacu čiaru.

Satan je priamkou/čiarou, ktorá rozdeľuje nekonečnosť na dve časti, na dva protiklady. Je zrkadlovým "bodom", hranicou, ktorá vytvára odraz nekonečného vedomia do prejaveneho sveta. Protiklady sa prelínajú a zároveň sa zrkadlia navzájom (pretože dualita je ilúzia).

Keď som sa stotožnil s tým, že som nekonečne prejavovým svetom a zároveň som ničím, pretože opakom prejavivosti je nič, nastala "duchovná" extáza a dostal som kľče v celom tele, akoby do mňa vchádzali elektrické šoky. Vcítienie sa do nekonečnej ničoty a zároveň do celého sveta prežívajúceho samého seba bolo fascinujúce. Horel mi stred mozgu, a pohlavná čakra žiarila ako o život. Dostal som kľče v pohlaví a začal som sa mykať ako vzduchosúložník.

Číslo 0 odráža nekonečnosť a číslo 1 je symbolom dvojníka - pána duality diabla. Binárny kód, zložený z týchto dvoch čísel, je symbolom pomeru nekonečnosti a jej odrazu.

Kruh s bodkou v strede sa podobá na planétu Saturn. Kruh s bodkou uprostred je symbolom duality. Saturn je v okultizme pánom dvojakosti.

Saturn je Satanom, predelom medzi jednotou a dualitou. Všetko má svoj odraz. Odrazom upadania do hmoty je postupujúce splývanie s nekonečnom. V našej realite je zhmotneným predelom Saturn. Saturn alias Satan je strážcom reality. Pomáhajú mu démoni, ktorí disponujú ohromným poznaním. Satan prepúšťa vedomie do nekonečnosti a naspäť v najširšom zmysle slova. Dualitné symboly predstavujú paradoxne zároveň symboly nekonečnosti. Sú univerzálne a podľa mňa geniálne (v zmysle toho, čo reprezentujú a akou nespochybniteľnou formou).

Musel som si priznať, že britský okultista Aleister Crowley bol prebudeným mágom, ktorý vedel pravdu o tomto svete, a tú "skryl" do zákona thelemy. Crowleyho thelema predstavuje skryté poznanie o skutočnosti.

Fascinovalo ma pomyslenie na to, že niekto tento "svet" ovláda. Svet riadia tí, ktorí majú k dispozícii poznanie. Oni utvárajú svet, pretože vedia o tom, že oni sami sú prejavom sveta. Vedia to, zatiaľ čo ostatní (programovaní "otroci") o tom nemajú v

skutočnosti ani poňatia. Poznanie duality je ich doménou. Využívajú moc poznania. Poznanie je v dualite v nekonečnej rovnováhe s ignoranciou.

Vládnci Ilumináti, ktorí majú blízko k démonom, musia mať k dispozícii fantastické poznanie, keďže sa zjavne dominantne orientujú na strážcu duality Satana - Saturna. Vedia, ako "svet" funguje. Keď človek dospeje k pochopeniu, môže si vybrať stranu - takzvanú svetlú alebo temnú. Oni si vybrali temnú stranu zameranú na podporovanie oddelenosti. Mohlo to byť preto, lebo ľudia sa dostali do fázy odmietania poznania o tom, čo je svet. A zabudli, čím sú. Ilumináti vyvažujú v dualite svoje poznanie našim nepochopením. Ľudia, ktorí dospejú k hranici poznania, bývajú Iluminátmi zvädzaní a chcú ich dostať na svoju stranu. Keďže Ilumináti majú k dispozícii poznanie, ktoré strážia, utvárajú svet. A je to svet ega. Satan vládne egu. Hĺstka ľudí na čele s diablom Saturnom vytvára realitu, ktorej sme súčasťou (bohužiaľ dost nevedomelou). Keď sa ľudia dostanú k poznaniu, budú si realitu tvoriť sami. Bez konfrontácie s diablom to však nie je možné.

V rámci rovnováhy som videl aj niečo také, že keď jeden svet upadá, iný sa rozvíja. To je tiež súčasť nekonečného prejavu duality.

Matematickým symbolom operácie delenia je (vodorovná, ale aj zvislá) čiara, alebo čiara a jedna bodka nad ňou a jedna bodka presne pod ňou. Je to symbol duality. Symetrický symbol delenia nekonečnosti.

Satan ako svetlo prejavené v tme sa nazýva Lucifer. Keď mi "vybuchla" brušná čakra ako nova, pohltila Lucifera. Lucifer je Sol - slnko, svetlo. Je solárnym "božstvom". Brušná čakra sa spája so slnkom a nazýva sa solar. Pri tejto myšlienke som dostal kľče do brušnej časti tela. V solare som cítil pálivú žiaru. Dostal som sa do extázy. Z brušnej čakry vychádza zámer priamo cez Satana do nekonečna.

Zámer nás spája s nagualom - nepopísateľným neprejavom. Zo žeravej gule v bruchu ide prúd, ktorý končí v nepopísateľnom nekonečne. To dokáže bytosti umožniť dosiahnuť hocijaký cieľ. Pomocou zámeru rozhodujeme, čo budeme zažívať. Čo bude zažívať večné vedomie prejavené cez nás. Ilumináti musia zámer, ktorý ide cez diabla, používať vedome. A tí, čo zámer vedome nepoužívajú, sú ich sluhami.

Mal som pocit, že ľudia sú bytosti s neobmedzeným potenciálom. Že keď pochopia, ako pracovať s nekonečnom, ktorého sú súčasťou, budú mať "nadprirodzené" schopnosti.

Videl som scénu, kde bolo Neovi vo filme Matrix Reloaded Vedmou povedané, že on sa už rozhodol. Vyplýva to z najhlbšieho uvedomenia toho, kým sme. Večnosťou, ktorá urobila nekonečné rozhodnutia.

Páčila sa mi predstava prebudenia úplného ľudského potenciálu, ktorý leží za strážcom brány Satanom. Satan či dvojník diabol odráža aj stav nášho uvedomenia.

Predstavoval som si skratku názvu okultnej spoločnosti Ordo Templi Orientis - O.T.O., a tento "grafický" symbol podľa všetkého odkazuje na mužský pohlavný orgán, kde dve očka sú gule a písmeno T je penis.

Fascinovala ma okultná falicko-jónická symbolika. Predstavuje dualitu a je súčasťou tajného poznania sveta.

Miestami som sa triasol od bázne. Predstava nekonečnosti moju myseľ i moje telo úplne pohltila. Chaos sa miešal s poriadkom. Hranice medzi šialenstvom a sebakontrolou boli tenké. Vnímal som "svet" ako všetko a nič. My sme prejavový svet a zároveň nič. Je na výber, či uvedomelý tvor chce prežívať svet ako krásny alebo ako škaredý. Čas nemá hranice. Je to večne trvajúci okamih. Videl som, čo to znamená byť nedôležitý v castanedovskom zmysle. Nechýbalo mi veľa, aby som fyzicky vyvracal ego, oddelenie.

Kruh s bodkou uprostred pripomína oko. Hovorí sa, že oko je bránou do duše. Podľa mňa je tiež symbolom brány k nekonečnu. Prostredníctvom očí pozorujeme prejavový svet. Symbolika oka je zároveň znakom duality. Nekonečno pozoruje samé seba vo svete duality.

Tarotový Blázon, ktorého číslom je nula, symbolizuje nekonečno. Je za predelom diabla. Tarotový Mág je predel. Nad hlavou sa mu na tarotovej karte vznáša symbol takzvaného nekonečna - ten symbol vyzerá ako dve spojené nuly. Tarotový mág je solárnym Luciferom a temným Satanom zároveň. Číslo tarotového Mága je rímska I. Rímska jednotka vyzerá ako hranica, predel. Táto jednotka delí nulu od nuly v symbole nekonečna. Za kartou mág pokračujú karty reprezentujúce "pokračujúce" delenie, dualitu.

Na záver poviem svoju psychonautickú domnienku. Satan je boh všetkého. Je podstatou existencie v dualitnom svete. Satan a Boh sú jedna a tá istá "vec". Satan je zároveň nami. Satanisti vravia, že sú bohovia. Takzvaní prebudení ľudia to o sebe vravia tiež. Títo všetci majú podľa mňa pravdu.

Zlatá hviezda, jin a jang

agya pre článok: Zlatá hviezda, psychonautika, zmenený stav vedomia, strach, démoni, jin a jang, diabol, Satan, Saturn, Seth, ego, nekonečnosť, jednota, Ježiš Kristus, Aleister Crowley, hriech, Ilumináti, žena ako protiklad.

Filozoficko-psychedelické bláboly, ktoré v článku popíšem, sú výsledkom zmeneného stavu vedomia pri zlatohviezdnej psychonautickej procedúre. Mnohé motívy som vnímal v zmenených stavoch vedomia už pri predošlých seansách, tentokrát som ich videl z trochu iného uhľa pohľadu. Ako imaginatívna pomôcka, ktorú vybrala Zlatá hviezda, mi slúžil ázijský symbol jin (a) jang.

Deň Medúzy. Tarotová karta dňa: Eso mincí. Kód dňa: 71023001.

Videl som zvláštny, kvázi-obdĺžnikový tvar tvorený ôsmymi vtáčimi krídlami. V strede tohto krídlového útvaru sa nachádzal svetlý disk s magickým nápisom a s hviezdou babylonskej dievky. Keď som sa tohto tvaru dotkol, pocítil som spojenie so zemou, kontakt so svojim stredom. Pocítil som úspech na mentálnej, duchovnej, citovej i fyzickej úrovni. Duchovný aspekt sa začal prejavovať vo fyzickej hladine bytia.

K psychonautickému zážitku som využil dymový výťah z božskej medicíny zvanej Zlatá hviezda. Dym sa vdýchne, zadrží sa v pľúcach a vydýchne. Stačí jeden poriadny vdych, aby bol výsledok zmenenia stavu vedomia maximálne pôsobivý.

Zmenený stav vedomia nastal okamžite. Pustil som si soundtrack z okultných filmov Svätá hora a El Topo od Alejandra Jodorowského a zo sci-fi filmu Flash Gordon. Akurát končila hodina Jupiterova. Dal som si zámer "pochopiť sám seba a svet". Padal som do psychonautického abyssu, aby som opäť čelil svojim traumám. Ospravedlnil som sa v hlbšej rovine vedomia svojim dôležitým bývalým priateľom - čiernemu mágovi Adamovi a zvodnej pokersiteľke Eve, ktorým som asi spôsobil malé utrpenie v tomto živote. Nedalo sa čeleniu tejto zrejme najväčšej traume môjho života v psychonautickom stave vyhnúť. Videl som vo vnútri ďalej rôznych ľudí, ktorým som spôsobil zlo a vedel som, že to bola z mojej strany veľká chyba a zaslepenosť.

Videl som sám seba, ako celý život žijem v strachu, ktorý pripomína plášť temnoty, ktorým som zakrytý. A povedal som si, že už v takom strachu žiť nechcem, pretože sa vďaka nemu odpájam od zdroja vedomia, od nekonečnosti, ktorá zažíva samu seba. Prekonaním strachu som sa počas zmeneného stavu vedomia stal nekonečnom. Myšlienka nekonečnosti mi behala hlavou celé nasledujúce dve a pol hodiny.

Namiesto výrazu hmota, ktorý si ľudská rasa až príliš obľúbila, je lepšie použiť pojem symbol. Všetko sú symboly. Svet je "tvorený" symbolmi. Je to symbolický priestor pre prežívanie prejaveneho vedomia.

Ako ilustračný symbol som v zmenenom stave vedomia použil ázijský jin (a) jang. Diabol - veľmi dôležitý symbol duality, je čierna bodka v jin jangu, respektíve čierna časť jin jangu. Bielu bodkou, respektíve bielou časťou jin jangu je Lucifer - Svetlonos. Čierna časť jin jangu sa nazýva jin. Diabol je jin, jin je jinn - z angličtiny džin.

Čierna bodka a polkruh v jin jangu je takzvané symbolické "zlo", strach, ego, Satan. Ilustračne je to v symbolike Indiánov z kmeňa Čerokí zlý vlk v nás (môžeme to znázorniť ako čiernu polovicu hlavy vlka na obrázku nižšie).

Čierny jin je symbolom ženy - Crowleyho Nuit, biblickej Evy, ktorá bola podľa Svätého písma "vytvorená" z muža, z jeho "rebra". Muž je svetelný bod - Crowleyho Hadit, jang v ázijskej symbolike. So ženou sa spájajú rôzne príslovia ohľadom diabla, napríklad "kam nemôže prísť diabol, tam pošle ženu". Žene sa prisudzuje "temnota", čierňava. Žena sa spája taktiež s démonickou Lilith.

Realita je "zhmotnená" symbolika, priestor tvorený symbolmi. Je to Minotaurov labyrint, ktorému velí Minotaurus - býčí démon Baal, Moloch, diabol, pán strachu - posledná prekážka, ktorú je nutné poznať, aby bolo možné pochopiť svet, ktorým si ty sám.

Biela a čierna časť jin jangu sa neustále prelínajú. Keď vojdeš do čiernej bodky, vojdeš do tunela, na konci ktorého nájdeš svetlo. Tunel so svetlom na konci charakterizuje jinovú časť jin jangu. Keď vletíš do svetla, opäť narazíš na čierny bod - tunel, ktorý ťa vtiahne do temnoty, a na konci tunela je svetlo. To je princíp duality, neustále "súperenie" svetla a tmy, kde neexistuje definitívny víťaz a porazený, iba

nekonečný "boj". Keď som toto "súperenie" videl vnútorným zrakom, znak jin jang sa mi zdal ako výstižný symbol, ktorý tento "boj" znázorňuje.

Dostal som sa do stavu maximálneho strachu, aký som kedy zažil. A to v bode, keď som zameral pozornosť na démonov a strážcu prahu - diabla. Začalo to pocitom, ako keby ma niečo koplo do gulí. Nadskočil som pritom na posteli pár centimetrov do výšky. Démonov som vnímal ako čiernu hmotu jin jangu, ako tieň, ktoré temnotu spoločne vytvárajú. Diabol sám je démon, džin či jin. A tu sa dostávame k podstate predmetu uctievania okultných spoločností. Centrom ich uctievania je prstencová entita zvaná Saturn, ktorej skutočný význam a obraz je symbolicky zaobalený do rôznych božstiev. Odporúčam pozrieť sa na filozofiu nemeckej okultnej spoločnosti Fraternitas Saturni - Bratstvo Saturnu. Saturn je tým symbolom reality, ktorý predstavuje náš strach. Saturn je diabol, ktorý tým, že ho živíme, je aj centrom a vysielateľom temnoty, strachu.

Saturn či diabol je ego, ktoré my posilňujeme našim strachom. Je to bytosť, ktorá prijala rolu obetného baránka. Saturn je či bol biblický Ježiš Kristus. Saturn je entita, ktorá bola kedysi iná ako dnes. Bola solárna - jej prejav v tejto realite bol svetelný a stála kedysi na takzvanej dobrej strane. Aspoň tak som to vnímal v zmenenom stave vedomia. O tomto solárnom období sa hovorilo ako o Zlatom veku, kedy ľudstvo prosperovalo po všetkých stránkach. Saturn bol dobrou bytosťou, ale stalo sa to, že

ako obetný baránok "zomrel" za všetky "hriechy" sveta a padol do temnoty - podsvetia. Kristus bol obetovaný, kontrolu prevzal pán strachu. O tomto akte sa hovorí aj ako o páde Lucifera alias Svetlonosa a nástupe temného Satana. Aleister Crowley mal podľa mňa pravdu, keď vravel, že solárny boh Seth bol kedysi dobrou bytosťou, pozitívnym božstvom, ale "pádom" sa stal Satanom, a démonizovanie Setha kresťanstvom a inými náboženstvami ho posilňuje a mení jeho povahu. Človek si "vytvára" démonov sám, oni neexistujú nezávisle od nás.

Narastajúcim ľudským zabúdaním a hriechom sa symbol zvaný Saturn, ktorý vyzerá ako vševidiace oko, zmenil a "stal" sa temnotou. Satan - Saturn je symbolicky centrum čierneho bodu v jin jangu, ktorý sa rozširuje a "pohlčuje" svetlo. Je tým silnejší, čím väčší je náš strach. Teror je Satanovou zbraňou, pretože posilňuje ľudský strach, ktorý ho živí.

Saturn je predislamský boh Sin. Slovo 'sin' z angličtiny znamená hriech. Kristus sa "obetoval" a sám sa premenil na "hriešnu" bytosť, egoistickú temnotu reprezentovanú Satanom - paralelou k tomuto premennému výjavu je Lucasov Anakin Skywalker z Hviezdnych vojen, kristovský Jedi reprezentujúci svetlú stranu, ktorý sa zmenil na Dartha Vadera, temného satanského sithského lorda.

Vládcovia sveta, ktorí sa označujú ako Ilumináti, sú doslova Osvietení. Ale oni sami nie sú svetlom, sú tmou - čiernou jinjangovou bodkou obklopenou svetlom, ktoré vyžaruje Svetlonos. Najhlbšie jadro Iluminátov nepochybne vie, ako toto všetko funguje. Oni sú podľa mňa zámerne prejavovým čiernym bodom jin jangu, ktorý reprezentuje oddelenie, odlúčenie. Ilumináti uctievať Satana - Saturn, ktorý je odrazom ich ega, a robia to zámerne v rámci prejavu tejto dualitnej reality. Satanizmus je o tom, že posilňuješ svoje vlastné oddelenie prostredníctvom uctievania Satana, ktorý je planétou Saturn. Ilumináti a symbol ich uctievania Satan sú zdrojom prejavenej čiernej bodky na bielom podklade. Postupnou manipuláciou ľudí sa im darí rozširovať čiernotu, ktorú ľudia sami, zväčša svojou nevedomosťou, podporujú. Princíp temnoty je ten, že ju vytvárajú bytosti samé. Ilumináti predstavujú tých "ľudí poznania", ktorí sa vedome rozhodli ísť cestou temnoty. Saturn je centrom ich temnoty, do ktorého vkladajú energiu pri rituáloch. Naša realita je umelo vytvorený konštrukt, ktorému vládne Saturn s Iluminátmi. Vytvárajú a posilňujú "ilúziu" boja temnoty so svetlom. Keď sa tomu boju poddáš, oni vyhrávajú. Keď sa mi zjavovali tieto veci - žvásty, hehe, pocítil som silné krče a mocné energetické prúdenie hlavne v pohlavnej čakre. Brušná čakra ju v tomto postupne dobiehala.

Plánované zapálenie Saturnu v rámci NASA projektu Lucifer som vnímal ako akúsi pozitívnu vec. Ako spustenie nastávajúceho Zlatého veku. Keď svet pohltí temnota - a ona ho už prakticky pohltila, "musí" sa prejavit' svetlý bod v temnote, a tým bude Svetlonos či solárny Saturn. Ako pozitívne to vidím preto, lebo svetlo začne víťaziť a temnota sa začne sťahovať (Saturn bude bielou bodkou na čiernom podklade a bude sa rozširovať).

Jin jang je dokonalý mystický symbol, ktorý reprezentuje dualitu a zároveň nekonečnosť a zjednotenie, nás samých a zároveň diabla. Je to vstup a zároveň výstup, ktoré sa navzájom "prelínajú". Myslím si, že keby sa jin jangu posielala pozitívna energia, živila by sa jeho svetlá strana a "ego by ustupovalo", a keď by sa mu posielala negatívna energia (hnacia sila satanizmu), temnota by sa posilňovala a svet by upadal viac do temnoty (čo sa aj deje).

Nekonečnosť prejavovaná v dualite má akési štyri smery - doľava a doprava, hore a dole. To sú štyri tarotové symboly - hole, poháre, meče, disky. Sú to strany kríža, symbolu, ktorý sa priraduje strážcovi poznania Saturnovi. Kríž je symbolom duality, zjednotenia i nekonečnosti súčasne. V centre tohto kríža je východzí bod - z tohto bodu sa môžem rozhodnúť, akou cestou pôjdem. Horizontálna priamka je svet dualitnej existencie, vertikálna rovina predstavuje buď cestu svetla (smer hore, nebesia) alebo temnoty (smer dole, peklo). Toto rozdelenie som videl už počas predchádzajúcich psychonautických zážitkov. Štvoritosť povahy nekonečnosti prejavenej v dualite obsahuje aj symbol jin jang, kde máme čiernu a bielu polovicu

symbolu a v nich máme umiestnené dve protikladne farebné bodky. Náboženskú a okultnú symboliku vnímam ako univerzálnu, ako symboliku skutočného poznania.

Žena je v dualite mužov "protiklad". Pohlavné spájanie sa muža so ženou napodobňuje zjednotenie. Hinduistický boh Šiva súloží v tantre so Šakti, lebo napodobňujú jednotu, ktorá vzniká spájaním prvkov duality.

Ak spojíme dve nuly, dostaneme symbol "nekonečnosti". Vnímal som to tak, že dve spojené nuly sú jedným z rozmerov duality. Druhým rozmerom duality sú dva jin jangy, ktoré mudrc Aleister Crowley umiestnil na tarotovú kartu, na ktorej je znázornená osmička alias symbol nekonečnosti. Tento symbol s dvomi jin jangami na karte symbolizuje štyri smery alias štyri strany kríža.

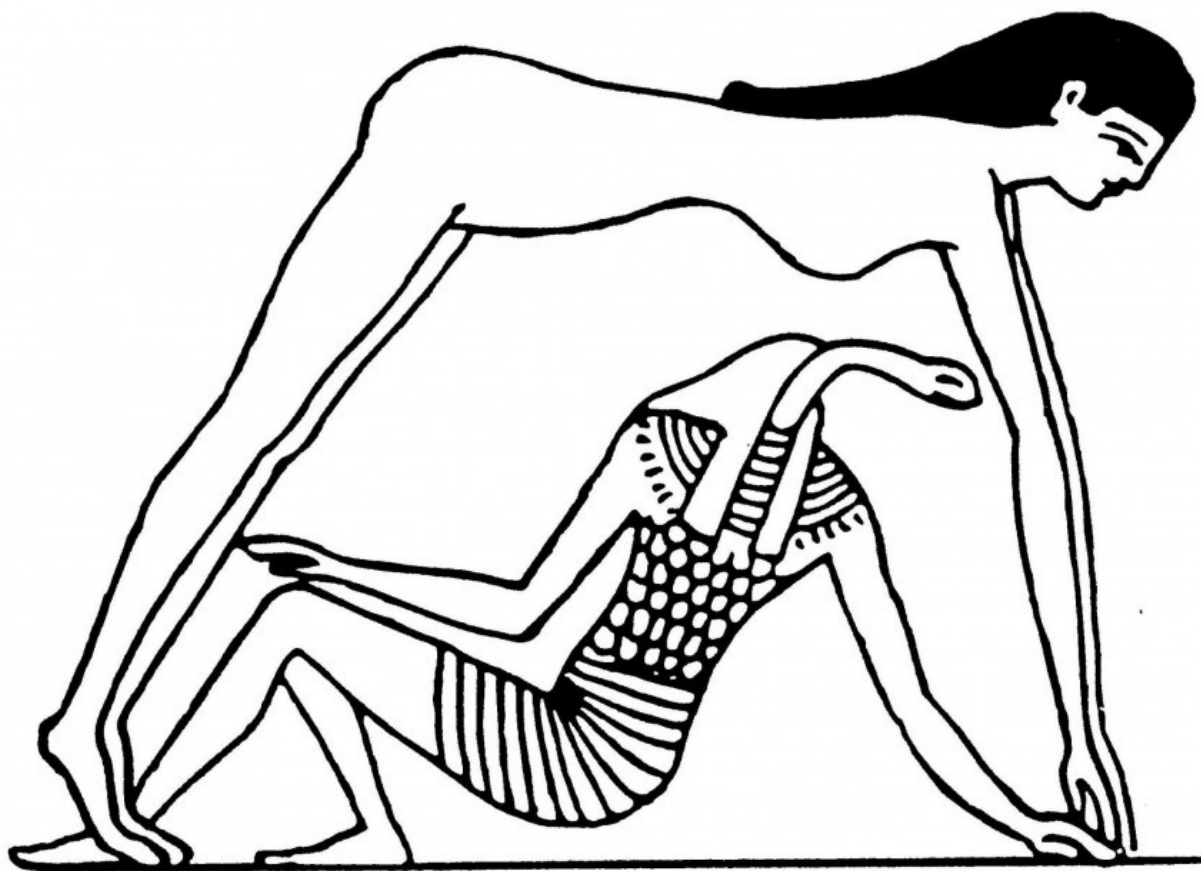
Čierňava v jin jangu predstavuje zabúdanie. Čím sme egoistickejší, oddelenejší, tým viac zabúdame, kým alebo čím sme. Svetlom, ktoré však ľahko podlieha temnote. Ilumináti ako diabli poskokovia sú našou fantastickou skúškou. Skúškou vedomia, sebauvedomenia. Ich moc je závislá od nášho strachu. Čím je človek uvedomelejší a čím viac chápe podstatu vedomia, tým menšiu šancu temnota reprezentovaná Iluminátmi, démonmi a Saturnom má. Zaujímavé je aj to, že čím viac človek s temnotou bojuje, tým viac ju posilňuje. Čím väčší strach človek má, tým viac si situácie odrážajúce strach pritiahne. Rovnaké sa pritahuje. Ako zlo pritahuje zlo, láska pritahuje lásku. Boj s temnotou pritahuje temnotu.

Nadobudol som pocit, že muži sa boja žien - jinu, protikladu. Medzi mužmi a ženami je veľká bariéra, a tou je strach. Symbolickým zobrazením strachu muža zo ženy je podľa mňa (ženská) bohyňa Nuit sklonená nad (mužským) bohom Gebom - Haditom. Nuit má očividne prevahu nad Haditom. V dôsledku tohto strachu je "láska" medzi mužom a ženou v takom stave, v akom je. Vlastne sa nedá hovoriť o skutočnej láske. Arabská kultúra je pekným príkladom tejto "lásky". Dokiaľ muž neprekoná strach zo ženy - jinu, nič sa nezmení k "lepšiemu".

Keď chceš zmeniť svet, musíš zmeniť sám seba. Inak to nejde. Zmeň vnútro, zmení sa jeho odraz. Zláskav svoje vnútro a svet bude krajší. Ľudia sa ohľadom zmien k lepšiemu spoliehajú na to, že sa zmení niečo zvonka - a potom, že pri tomto spôsobe "uvažovania" Ilumináti nedokážu riadiť svet malíčkom na palci!

Uctievanie okultných a náboženských symbolov je chyták. Ony sú napojené na Saturn - symbol ega, temnoty. Keď sa na ne ľudia, ktorí v sebe nosia veľa "zla" - čiže prakticky celé ľudstvo - sústredia, ide cez nich energia do Saturnu. Spoločnosť sa čím ďalej tým viac mení na pekelnú sebranku, preto tie symboly nasávajú temnú ľudskú energiu a tá ide Satanovi.

Svetlo je aktívny "útočník", temnota je pasívny "pohlčovač". Preto aktívny princíp je reprezentovaný stojacim falom - obeliskom, "vystreľovačom", a pasívny pohlčovač je reprezentovaný vagínou - jaskyňou, "vstrebávačom".

Castanedove myšlienky mi prišli ako výborné pravdy. Opäť som v duchu videl bezúhonných toltéckych čarodejníkov, mužov poznania, ktorí "to" pochopili a rozhodli sa pre svet slobody.

Nebát sa diabla, ktorého je nutné spoznať, je pointou, ako získať kontrolu nad "svojim" svetom. Nebát sa diabla znamená zbaviť sa strachu - prekážky medzi bodom pozornosti a nekonečnosťou. Nebát sa znamená nebojovať s temnotou, znamená to rozpínanie "svetla" v nás a potlačenie temnoty.

Ki a had strážiaci vajce

"Realita je ako bublina. A túto bublinu stráži tajomná sila, ktorá sa jej zmocnila, aby sa stala Bohom." - Frater Saepes

"Ak sa chceš zosmiešniť, buď psychonautom, ktorý sa so svojimi zážitkami podelí s internetom," povedal posmešne mágus Frater Saepes. Tento citát nepotrebuje komentár. Idem na to.

Deň Artemidy. Tarotová karta dňa: Princ holí. Kód dňa: 71023071.

Keď sa otvoril portál tvorený ohňom, vyletel z neho levom ťahaný plamenný voz, na ktorom sedela nahá mužská postava so solárnou korunou na hlave a sedemcípou hviezdou vychádzajúcou z jej hrudi. V pravej ruke držala žeravú hoľu zakončenú hlavou zvierat'a, v ľavej držala opraty. Bol to strážca ohnivej brány, ktorý ma povzbudil pred nadchádzajúcim psychonautickým zážitkom.

Artemidský psychonautický zážitok vo večernej hodine Jupiterovej sa dá popísať ako najpsychedelickejší a najhlbší vhl'ad do akejsi "subjektívnej" "podstaty" bytia, aký som doteraz zažil. Alchymickým procesom som premenil matériu zelenej farby na bielu hmlu zvanú Ki, ktorá do mňa vstúpila a posadla ma, aby mi poskytla "božský" zážitok. Zámerom mojej vnútornej púte, ktorý som si stanovil, bolo trochu "pochopiť".

Pustil som si vo svätyni soundtrack z filmu Legenda z roku tisíc deväťsto osemdesiatpäť, dve skladby z filmu Matrix Revolutions a pár serafínskych skladieb oslavujúcich boha svetla Ahura Mazdu. Keď som si ľahol do postele, zmena stavu vedomia nastala okamžite. Hneď sa mi v hlave rozozvučil vnútorný hlas a komentoval všetko nasledujúce dianie. Začal som myslieť na niečo temné, čo ma obklopuje ako oblak čierneho dymu. To vo mne vyvolalo neuveriteľný strach. Povedal som v duchu, že ukončujem kontrakt s vládcom hmoty a stávam sa slobodným (ne)tvorom.

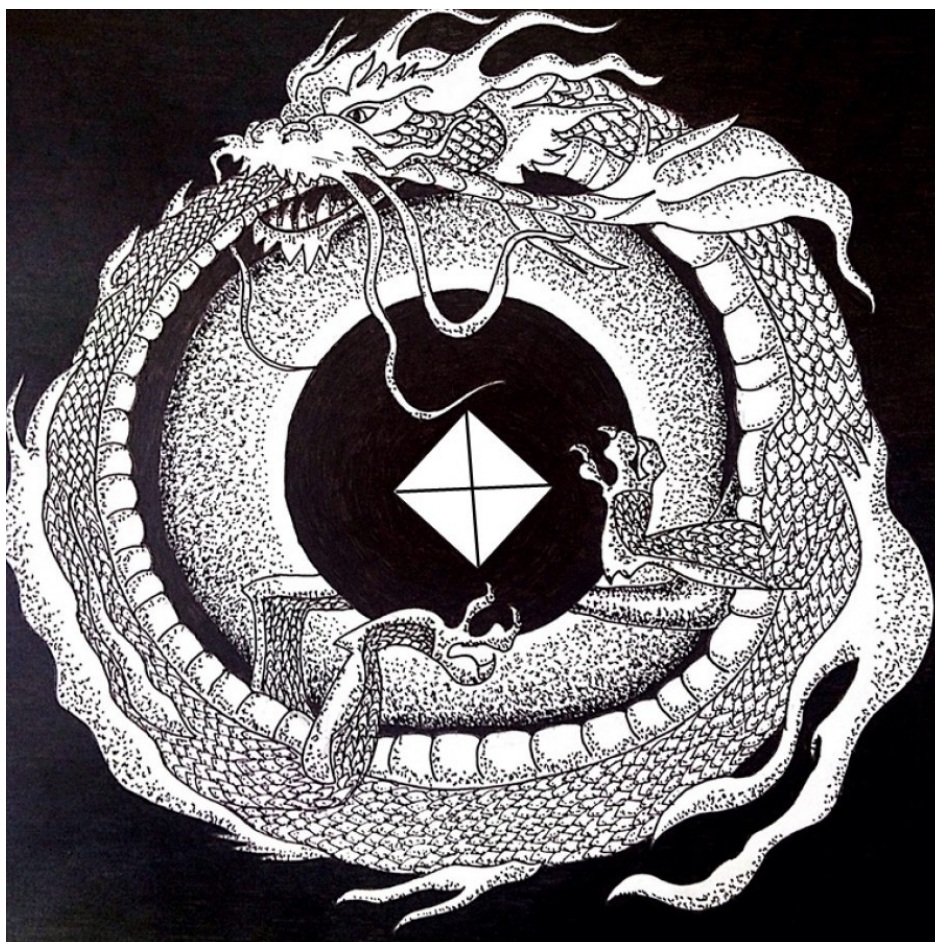
Nasledovali zážitky, pri ktorých som, tak ako to zvyknem v poslednom čase vždy robiť, skúmal dualitu. Vynorili sa mi farby biela a čierna a ich nekonečné vyvažovanie. Zobrazil sa mi v predstavách aj symbol jin (a) jang a jeho dokonalá symetricita.

Keď som takto videl nekonečný "súboj" bieleho a čierneho, zrazu som sa dostal až k bodu, kedy nič neexistuje. Zapálila sa mi pohlavná čakra a začalo mi pulzovať brucho. Ako toto "uvedomenie" či pocit z uvedomenia stúpaj, dostával som sa do čoraz väčšieho vzruchu. Vybuchlo to tým, keď som si uvedomil, že som Ticho, ktoré vyslalo myšlienku, a rozplakal som sa. Hláška ako "myslím, teda som" od francúzskeho filozofa Reného Descarta mi prišla ako skvelá a výstižná. Myšlienka je opakom nepopísateľného a nepredstaviteľného Ticha. Myšlienka (ktorá utvára tento svet) je don Juanov tonal, Ticho je cestou k neprejavnému nagualu, a možno v istom zmysle aj samotný nagual. Tieto veci sa mi akoby stále zreteľnejšie vyjavovali. Jediné, čo som mohol robiť, bolo vzrušovať sa z toho.

Dostal som sa k myšlienke diabla, ako to už u mňa počas psychonautických zážitkov býva zvykom. To, čo som videl, bolo, že diabol je tiež myšlienka. Diabol je vládca (nášho) tonalu, ktorý bol odpojený od nagualu. Diabol je pánom duality. Je to Satan, ktorý zápasí so Svetlonosom v nekonečnom zápase tak, ako to znázorňuje symbol jin jang. Diabol má pod kontrolou svet rozumu, svet myšlienok. Lucifer má pod sebou bielu či svetlú stranu, Satan zas čiernu či temnú. Viera ľudí - opak vedenia, udržuje svet pod nadvládou diabla, pretože viera je nevedomosť, a tá je diablovou pascou. V súčasnosti vládne svetu temný Satan, ale ten musí byť vyvážený svetlým Luciferom. A keďže obaja sú súčasťou duality, tá má moc nad všetkým, čo je v nej chytené. Dualita sa riadi zákonmi vyváženosti, symetricity. Dualita sa musí zobrazit' ako

symetrický útvar, preto máme v okultizme často symetrické tvary odkazujúce na dualitu. Tie symetrické tvary vyjadrujú samotnú dualitu.

Keď som takto rozjímal nad symetrickými tvarmi, zjavil sa predou mnou had Leviathan, ktorý si kúše do chvosta a vytvára tak kruh - akýsi delič jedného od druhého. Preletel som stredom Leviathana, strážcu tejto reality. Bolo to len akési symbolické gesto. Videl som strany štvoruholníka, ktoré "tvorili" navzájom opačné body. Keď tie body spojíme, dostaneme kríž, symbol duality.

Cítil som, že som nekonečno, všetky možnosti, aké existujú i neexistujú. Že som všetkým, každým človekom na Zemi, že som dobrý či zlý, anjel či démon, vec či nevec. A videl som sám seba ako prejav myšlienky pochádzajúcej z Ticha. Že existujem len vďaka myšlienke. A že v skutočnosti som nagual (neprejavené nepopísateľno), ktorý tú myšlienku vytvára. A tu som dostal podnet, aby som sa v živote naučil zastaviť vnútorný monológ, pretože to je cesta k nagualu. Nagual je akýsi zdroj tohto všetkého. Nagual je sloboda.

V istom momente psychonautického zážitku došlo k akémusi očisťovaniu "duchovným" ohňom. To je prechod z pokrivenia do čistoty. Castanedov učiteľ don Juan Matus údajne "vzbĺkol" ("zapálil oheň zvnútra"), keď odchádzal z tohto sveta riadeného diablom - z Matrixu či zo sveta otrokov. Prešiel snád' ohnivým strážcom brány diablom za bublinu Matrixu?

Správco tohto sveta - môžeme ich nazvať klasicky Ilumináti - som videl z toho uhľa pohľadu, že majú k dispozícii poznanie, pomocou ktorého udržiavajú "svet" v dualite. Oni spôsobujú úpadok sveta, tlačia ho do dualitného vnímania "samého seba". Symbolika duality je dôležitá preto, lebo ona "fyzicky" uchováva existenciu tohto dualitného sveta. Ilumináti nás zhodia, a v rámci princípu duality my - Neilumináti - zas povstaneme. Až jang bude malá bodka, môže sa zväčšiť a čierna šírava sa zmení na malú bodku. A tak sa to deje nekonečne veľa krát v tomto dualitnom svete. To je zároveň chyták Matrixu. Sú to cykly, v ktorých sme uväznení, pokiaľ sme odpojení od Ticha.

Takzvaní démoni, ale aj anjeli sú ochrancami duality. Energiu im dodáva naša viera v nich. Preto máme túto anjelsko-démonickú symboliku všade okolo nás. Dualitu podporujú aj náboženstvá, ktoré chcú, aby človek uctieval Boha, ktorý je v skutočnosti myšlienkou, nie Tichom. Ticho sa nedá uctievať. Tí, ktorí nedosiahnu vnútorné Ticho, zostanú otrokmi Matrixu, ktorému vládne Boh - demiurg diabol,

delič medzi nagualom a tonalom. Tí budú vždy sluhami svetla a temnoty pod nadvládou diabla.

Pozrel som sa psychonauticky na štvorpísmenový okultný pojem YHVH - Y je delenie jednoty na dualitu, H je symetrické rozdvojenie, V je spojenie dvoch rozdelených čiar do jedného bodu a H je opäť rozdvojenie. Prvotný impulz sa delí, spojí sa a zas sa delí. Písmená v YHVH sú časťami symetrického štvorca, resp. kríža.

Keď som cítil ten pocit, že som celým svetom, videl som, ako za všetkým stojí rozhodnutie či zámer. Môžeš byť zlý a svet bude istotne tiež zlý, alebo naopak dobrý a svet spravíš dobrým. To znamená, že sa všetci ovplyvňujeme navzájom. Tým, že sa staneš dobrým, pomôžeš aj ostatným, lebo sa ich dotkne tvoje "svetlo". Ovplyvňujem svet svojim rozhodnutím. Išlo mi pri tomto kontemplovaní explodovať brucho.

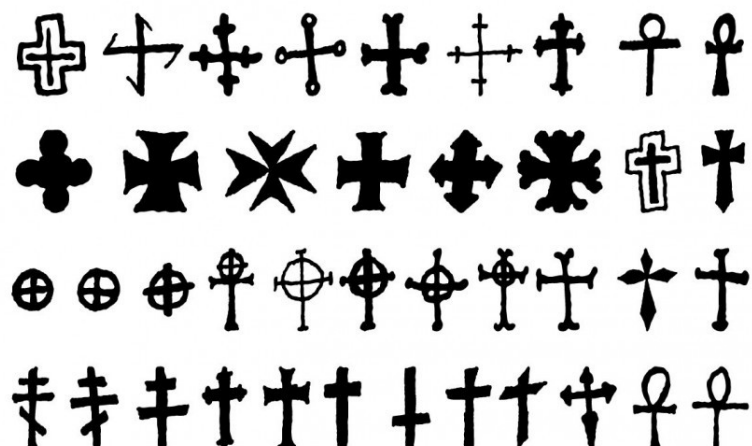
Miestami ma prepadával ohromný strach paranoidného charakteru. Cítil som blízkosť démonov bojujúcich o potravu. Strhávali ma so sebou. Ale vedel som, že oni sú "mojim" strachom, "mojim" výtvorom. Že všetko je "mnou" a ja to živím.

Symbol duality je "zrkadlom" jednoty vedúcej až k nagualu. Satan je strážcom brány k nagualu. On je nekonečne sa rozširujúcou hranicou, ktorá Ticho nikdy nedobehne. Preto nie je Satan skutočným Bohom, lebo má medze. Diabol je strážcom Matrixu odpojeného od Ticha. Stráži aj svetlú, ak chceš "jedijskú", aj temnú "sithskú" stranu sily. Obe sú jeho "korisťou".

Okultná symbolika je istým spôsobom geniálna. "Udržiava" nás vo svete, ktorý môžeme nazvať dualitný. Uchováva poznanie spojené s dualitou.

Jedinou cestou, ako sa dostať von z Matrixu, je splynúť s Tichom. Carlos Castaneda to nazýva aj zastavenie vnútorného monológu či zastavenie sveta.

Tento svet je "mojím" svetom. Som to ja sám zažívajúci nekonečne mnoho pohľadov na seba samého. Som obmedzenosť i neobmedzenosť v najhlbšej rovine chápania vedomia.

Zaujímavé je, že skoro všetci významní i geniálni ľudia podľahli strážcovi Matrixu - diablove. Možno je to preto, aby urýchlili nadchádzajúci vzostup vedomia v dualite, ktoré je teraz v úpadku. Alebo skôr nedosiahli Ticho, iba dospeli k strážcovi prahu diablove a ten ich ukoristil, zvedol.

Svet je myšlienka. Je to záblesk v Ničote. A to je ten Veľký tresk, o ktorom hovoria mainstreamoví vedci - výbuch (myšlienky) v Prázdnote (tam aj zmysel veľkotreskovej vedeckej teórie asi končí). Je to len jedna myšlienka z nekonečna, ktorá vytvorila svet. Pri tomto uvedomení mi vzbĺklo tretie oko.

Na to, aby sme sa oslobodili od vlády Satana/prichádzajúceho Lucifera (luciferskej éry), musíme prekonať sami seba. Lebo diabol je našou vlastnou bariérou. V podstate našim nevedomím dalo by sa povedať.

Tí, čo pochopia, že sú nagualom a splynú s ním, majú "neobmedzené" možnosti v zmysle slobody. Sú neovládnuteľní, ak chcú. Sú pánmi svojho sveta.

Naša realita je vajce, okolo ktorého je obtočený had - strážca sveta.

Uctievanie Boha/bohov udržiava demiurga diabla a jeho Matrix pri živote. Pretože on je tým Bohom/bohmi, respektíve sa za neho/nich "schováva". Diabol má mnoho tvári a mien, a náboženstvá sú jeho zbraňou. Uctievanie, ktoré vyžaduje pozornosť, dáva demiurgovi energiu potrebnú na prežitie. Uctievaním človek podporuje svoje vlastné väzenie, ktorému vládne diabol. Ilumináti uctievať väzenie, ktorého sú sami súčasťou.

Skutočným vládcom sveta si "ty" sám (ak si "prebudený"). "Falošným", akýmsi kolektívnym kráľom nevedomých je diabol.

Diabol je prvotný boh, ktorý začal byť uctievaný. Jeho planetárnym predstaviteľom je "planéta" Saturn, kedysi primárne slnko sveta - Lucifer. Diabol má teda aj "fyzickú" podobu, aby sa v tomto svete mohol "dať" uctievať. Uctievanie diabla znamená uctievanie "samého seba". Napríklad britský okultista Aleister Crowley sa nazýval Šelmou, ktorá odkazuje viacmenej na diabla. Uctieval tak sám seba.

Lucifer je biblický "spasiteľ" Kristus - svetlá strana jin jangu, ktorá je chytákom Matrixu. Jin a jang sú protiklady v rámci tonalu. Kľúčom ku slobode je však nagual - zdroj tonalu (prejaveného sveta).

Diabol je твоjím vládcom len vtedy, ak si odpojený od nagualu. A keďže väčšina ľudí je odpojených, ich vládcom je pochopiteľne diabol. Preto pokrvné línie uctievané diabla, poznajúc moc vládcu tonalu, vládnú svetu.

Miestami som bol pripravený zomrieť, pretože som vedel, že som všetkým a nič významné ani nevýznamné by to neznamenal.

Často som sa vrtel a horeli mi energetické centrá. Mal som pocit, akoby do mňa udrel blesk. V istom momente som cítil, akoby zo mňa malo vyjsť semeno.

Brujo don Juan Matus Carlosovi Castanedovi povedal, že svet toltéckych čarodejníkov nemá nič spoločné so svetom obyčajných ľudí. Čarodejníci sa spojili s nagualom a vymanili sa z otroctva duality, ktorého sú obyčajní ľudia súčasťou. Toltécki čarodejníci sú tou časťou vedomia, ktorá pochopila samú seba. Obyčajní ľudia nerozumejú sami sebe ani svetu. Zážitok trval necelé tri hodiny.

Kumba a energetický plaz vyliezajúci z hrdla

"Ak nemáš v poriadku energetické centrum v hrdle a prebudíš v sebe hadiu silu v dôsledku "osvietenia", môže sa stať, že ti bude chcieť vyliezť z huby energetický had. Pozor, aby si sa ním nezadrhol." - Frater Saepes

Mágus Frater Saepes povedal, aby som písomne zachytil ďalší psychonautický zážitok, pri ktorom sa mi mnoho predtým subjektívne získaných "poznatkov" opäť nejako potvrdilo. Všetko sa to odohrávalo v mojej gebuli. Vitaj vo "svete fantázie".

Deň Meluzíny. Tarotová karta dňa: Poháre IX. Kód dňa: 71023042.

Videl som deväť fialových pohárov uložených v troch radoch po troch. Boli zavesené na lotosovom stojane. Z lotosových kvetov vychádzali šťavové lúče a vtekali do všetkých pohárov, ktoré sa tak stali naplnenými. Pociťoval som citovú plnosť a harmonizáciu emócií.

Vo večernej hodine Marsovej započala psychonautická skúsenosť vyvolaná božskou molekulou zvanou Kumba. Jednalo sa o môj doposiaľ najsilnejší zážitok zmeneného stavu vedomia. Predchádzala mu očistná kúpeľ. Pustil som si soundtrack z filmov Brendan a tajomstvo Kellsu (2009) a Pieseň mora (2014) a tradičnú írsku hudbu.

Zmenený stav vedomia nastal okamžite po ľahnutí si na svätyňové lôžko. Pýtal som sa sám seba, kto alebo čo som. Vzďaľoval som sa bežnému vnímaniu vášho sveta extrémne rýchlo. Stále bližšie som mieril k nekonečnosti a k nagualu - nepopísateľnu.

Nekonečnosť sa stala ústredným bodom zážitku. Pri tejto predstave som sa stotožnil s celým (prejaveným) svetom. So všetkým, čo existuje. Bol som každou bytosťou a vecou vo vesmíre. "Dobrou" či "zlou". A tu som mal pocit, že zlo je odrazom môjho strachu. Že sme to my sami, kto si robíme zle navzájom kvôli našej nevedomosti a odpojeniu od zdroja.

Začali ma prepadávať výstredné vlny strachu. Všetky naše strachy určujú, aký budeme zažívať svet. Čím väčší strach, tým nevedomejší a obtiažnejší svet. Videl som, ako sme všetci výrazom tej úrovne vedomia, ktoré má "rovnaký" strach. Úroveň tohto strachu je ohromná a má rôzne výkyvy či cyklické fázy.

Dualita má štyri rozmery, ktoré sa dajú znázorniť ako kríž. Je to okultný pojem ROTA, ktorý sa mi vo vidine zjavil. Je to symetrický kríž, ktorého body keď pospájame, dostaneme štvorec. Bod naľavo vo vízii predstavoval svetlý bod, bod hore svetlý bod, bod napravo temný bod a bod dole predstavoval tiež temný bod. Pri tejto predstave mi napadla srandovná, bizarná myšlienka, že dobro sa hrá na zlo a zlo sa hrá na dobro. Že my - plebs - sme tí zlí, čo sa hrajú na dobrých, a vládnuca elita sú tí dobrí, čo sa hrajú na zlých. Pri týchto výjavoch mi horela brušná a pohlavná čakra.

Splnilo sa mi konečne to, čo som si želal už dlhšiu dobu. Považujem to za najväčší úspech, ktorý som počas tohto psychonautického zážitku dosiahol. Ako stúpala had Seth zo základne chrčtice orgazmicky smerom hore vďaka "prebudenému" "vedeniu", zastavil sa v energetickom centre, s ktorým som počas akejkoľvek psychonautiky ešte vôbec nepracoval. Vedel som, že je zablokované, a to poriadne. A že sa musí raz otvoriť. Tým centrom je Višuddha. Ako sa tam had zastavil, začalo ma bolieť v krku. Bolesť bola tak nepríjemná, že som mal pocit, že mi vylezie nejaký chrobák alebo plaz z hrdla. Niečo sa každopádne akoby tlačilo von. Višuddha pracovala. Toto energetické centrum zodpovedá za komunikáciu v najširšom zmysle slova. Odráža vzťah ku svetu. Toto si ešte musím pekne poriešiť.

Videl som v predstavách obraz Bafometa, pána duality. Démon Bafomet ukazuje ľavou rukou smerom dole, pravou smerom hore. Ako v nebi, tak i na zemi, ako sa hovorí. Bafomet ukazuje pravou rukou k pomyselnému svetlému bodu kríža (pomyselný bod na ľavom ramene kríža), ľavou na pasívny bod (pomyselný bod na dolnom ramene kríža). Je to akési "zlo", ktoré vystupuje ako "dobro" v rôznych podobách - vid'. všetky modly náboženstiev, ktoré sú tu na to, aby zotročili ľudskú myseľ.

Symbols duality ma krásne fascinovali. Všetko je totiž nekonečné prelínanie sa dvoch protikladov. Existuje iba prítomný okamih, v ktorom sa všetko deje naraz. Existuje nekonečno možností, nekonečno situácií, nekonečno svetov. Nekonečné množstvo možností a situácií reprezentuje horizontálna priamka kríža, nekonečné množstvo svetov (z hľadiska vibračnej úrovne) reprezentuje vertikálna priamka kríža.

Tarotová karta, na ktorej je znázornený Blázon, predstavuje "prvý prejav" nagualu. Karta nevyjadruje samotný nagual. Je to karta bezstrachového tonalu. Ďalšie, obmedzenejšie štádium Blázna predstavuje Mág a nasledovné postavy na jednotlivých tarotových kartách Veľkej arkány. Všetky ostatné postavy v tarote sú vlastne prejavom Blázna.

Existuje dualita v rámci tonalu (jin versus jang), a dualita tvorená nagualom a tonalom. Ázijský symbol jin jang predstavuje dualitu v dualite. Jin jang je dualitou tonalu, ktorý je v dualite s nagualom. Jin jang je ostrovom v naguale.

Podstatou zážitku zmeneného stavu vedomia bolo, že som bol presvedčený o tom, že náš svet je taký, aký je vďaka zámeru (centrum zámeru je v bruchu). Zámer spája tonal a nagual. Čím sme nevedomejší, tým je náš zámer zahmlenejší. Skutoční mágovia a čarodějníci sú vo vedomom spojení so zámerom. Thelemickú Pravú vôľu Aleistera Crowleyho som si spojil práve s vedomým užívaním zámeru.

Vnímal som akési tajomstvo, že svet je taký, aký ho chceme mať. Je to ilúzia, sen, ktorý si sami vytvárame. Môj postoj ku svetu ovplyvní celý svet. V psychonautických predstavách som sa vydal na cestu ku "svetlu".

Nevyhol som sa myšlienkam na vlastnú smrť. Smrť a život idú spolu ruka v ruke naprieč prítomným okamihom. Často som myslel na to, že každú chvíľu môžem ako psychonautický astronaut zomrieť.

Zažil som moment, kedy som videl pred sebou zelené svetlo. Napájal som sa na sféru minulých životov, ale na toto som nebol vôbec (energeticky?) pripravený, tak som od vhľadu do minulých životov upustil. Jediné, čo som trochu cítil je, že som bol v minulých životoch zrejme okultistom (to by bolo teda "nepredvídateľné").

Videl som dva body - na bielej a čiernej polovici jin jangu na ich úplných okrajoch v strede podobne ako pri psychonautickom zážitku s Vidžájou a strážcom prahu Saturnom. Bod na čiernej polovici je najtemnejšia úroveň existencie, bod na svetlej najbožskejšia, je to vrchol existencie v dualite. Anjeli a démoni sú vyjadrením "tej istej" bytosti v rôznych úrovniach bytia. Anjeli sú na vyššej úrovni bytia, je to svetlá strana jin jangu, démoni sú čierna strana jin jangu.

Nevedel som pochopiť, kam sa ľudstvo tak "ponáhľa" a prečo je zaseknuté vo svete časových pravidiel.

My "sme" Satanom a on "je" nami. Naša temná stránka vyhráva nad našou svetlou stránkou. My sme Bohom a diabol je tiež Bohom. Sme jedným a tým istým Bohom.

Keď bude temnota dostatočne "rozťahnutá" a zo svetla zostane iba malý bod, obráti sa to. Svetlý jang sa začne zväčšovať a z temného jinu zostane bodka. Temnota nikdy nezničí svetlo a svetlo nikdy nezničí temnotu vo svete duality.

Zážitok trval necelé štyri hodiny. Potom som pozeral film Pozor na Harryho (1997) - snímok o nešťastnom bohémskom spisovateľovi.

Magický dym a Lucifer

Luciferiáni vravia, že Lucifer je bytosťou, ktorá prináša osvietenie tým, ktorí ho skutočne hľadajú. Možno to nie je až tak od veci myšlienka.

Diabol sem, diabol tam. Na nervy, nie?! Táto mocnosť sa mi vkuse zjavuje v zmenených stavoch vedomia i v snoch, preto je istá časť blogu zameraná na (subjektívne!) skúmanie tejto sily, ktorá má spáčov v hrsti. Bádanou špecialitou psychonautického zážitku s magickým dymom bola forma diabla zvaná Lucifer. (Diváci sa zasmiali a nasledoval aplauz).

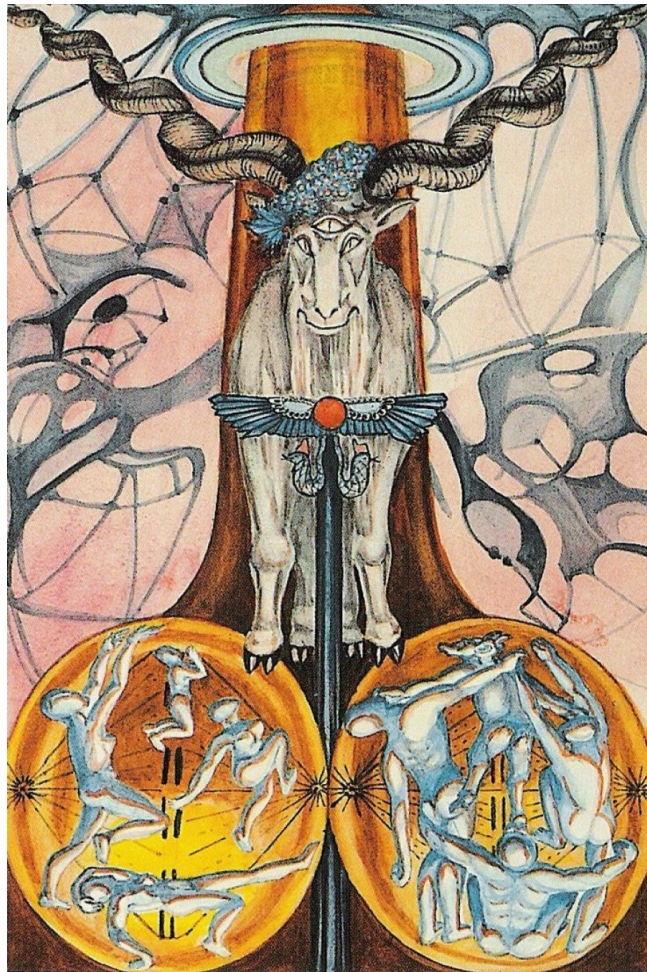
Deň Lucifera. Tarotová karta dňa: Diabol XV. Kód dňa: 71023052.

Predo mnou stál peň, ktorý mal tvar fallosu. V ľavom pňovom semenníku sa predvádzali štyri ženské postavy, v pravom štyri mužské postavy. Okolo vrcholu pňa krúžili prstence Saturnu. Pred pňom stál cap s otvoreným tretím okom a s hroznom na hlave, pred ním stála tmavomodrá Hermova hoľa s oranžovým saturnským diskom na vrchole. V pozadí bolo vidieť pavučinu. Mal to byť odkaz na boha všeboha Pana. Je to údajne odhodlanosť vidieť jasne vonkajšie okolnosti a podľa toho tiež jednať. Je to ochrana pred názormi druhých, neobyčajná prítlačivosť a zmyselnosť, schopnosť zasmiať sa sám sebe, hranie sa s realitou a túžba po väčšom kontakte so zemou.

V poobednej hodine Saturnovej som do žiaber vdýchol mocný magický dym. Zhmotnený Zeus, Budhova hlava a bohyňa krásy Venuša boli toho svedkom. Pustil som si do mozgu (cez uši samozrejme) hudbu od skupiny The Beatles, a to albumy Rubber Soul, Revolver, Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band a Magical Mystery Tour. Vyzliekol som sa donaha, aby som sa oslobodil od fyzickej záťaže zvanej odev. Na nebesiach mocne svietil solárny disk.

To, čo nasledovalo, bol "božský" psychonautický zážitok, ktorý bol od začiatku zameraný na dosiahnutie splynutia s nekonečnom a "dotknutie sa" zdroja vedomia, ktorým sme my sami, len o tom naša myseľ nevie. Akosi sme na to aj zabudli a teraz sme len rozumoví hlupáčikovia, ktorí si myslia, akí sú skvelí, ale opak je maximálnou pravdou.

Šaman don Juan Matus vravel, že jeho život je kontrolované bláznovstvo. Juan Matus je tarotový Blázon, ktorý sa dotýka zdroja vedomia. Blázon je "kráľ sveta". Tvorí si svet podľa svojich pravidiel. Pri stotožnení sa s nekonečným vedomím som sa rozplakal ako malé pokálené decko.

Čarodejník don Juan Matus z kníh Carlosa Castanedy vravel, že v živote sa riadil znameniami. Znamená sú podľa neho neobyčajné udalosti. Juan Matus vedel, že to je niečo, čo ho dovedie k potenciálnemu pokračovateľovi zdedeného poznania. Bol "Svetlom", ktoré šírilo čarodejnícku tradíciu a prenášalo/prinášalo poznanie.

Pri splynutí s nekonečnosťou sa prebudila hadia sila kundalini, ktorá vyvrcholila a vystrelila z hlavy. Nasledovali blažené orgazmické pocity.

Lucifer - Svetlonos, svetlo sviečky v tme, je prostriedkom k osvieteniu. Týmto spôsobom som to vnímal. Je to "dokonalosť", ktorá začala upadať. Z Lucifera - biblického Ježiša Krista, Zorničky, Spasiteľa sveta, sa stal diabolský Satan. Satan je opakom dokonalosti. Éra, ktorá prichádza alebo je už tu, sa v okultizme nazýva luciferská. Má to byť víťazstvo Svetla nad Temnotou. Videl som, že temní vládcovia

sveta nemajú šancu zvíťaziť nad našim svetom. Môžu ho dostať na kolena, ale nemôžu ho poraziť. Jangová bodka sa začína zväčšovať a bude rásť dovedy, až dokiaľ bodka zostane iba z jinu, ktorý bude v bielej hladine jangu plávať.

Lucifer je biblický Adam, titan Prometheus, Michelangelov Dávid. V umení má podobu obnaženého "narcistického" človeka, pretože je to "dokonalá" bytosť, ktorá sa začala uctievať. Uctievanie Lucifera znamená uctievanie samého seba. Uctievanie nás oddeľuje od dokonalosti, pretože ju hľadáme niekde vonku a nikdy ju tam nenájdem. Dokonalosť je v nás. Dokonalý človek, ktorý sa neuctieva, je tarotový Blázon. V istej knihe o tarote som čítal, že (tarotový) Blázon prišiel do kráľovstva, v ktorom sa chcel stretnúť s kráľom. Obyvatelia hradu Bláznovi zaviazali oči a zaviedli ho na miesto, kde sa mal s vládcom kráľovstva spoznať. Keď bol privedený na dané miesto, oči mu odviazali. Blázon stál pred jazerom, ktorého hladina odrážala jeho vlastnú podobu. Schuti sa zasmial. Blázon je skutočným vládcom sveta. S tarotovým Mágom začína uctievanie a blížiaci sa neodvratný pád Lucifera.

Lucifer je prvotný boh, ktorý začal byť uctievaný. S týmto uctievaním začalo zabúdanie na to, čím sme. Nekonečnosťou.

Okultná bytosť zvaná Bafomet ukazuje ľavou rukou k zemi, pravou k nebesiam. Ľavou ukazuje zároveň do "pekla" - to je cesta ľavej ruky. Cesta do temnoty, zabúdania, uctievania. "Hore" znamená aj svet, v ktorom vznikajú myšlienky, "dole" znamená svet hmoty. Oheň nad Bafometovou hlavou je symbolom Lucifera - Nositeľa svetla. Pentagram na Bafometovej hlave je tiež symbolom Lucifera, a Venuše - Helel (to slovo odkazuje na Svetlonosa).

Primárnym hriechom bolo zvedenie. Svetlá bytosť bola zvedená a stala sa temnou bytosťou. Lucifer začal "zabúdať", čím v skutočnosti je.

Videl som svoje traumatické zážitky, najmä s čiernym mágom Adamom a zvodkyňou Evou. Opäť a raz som svoj zlyhanie v tomto medziľudskom vzťahu ľutoval, pretože som vtedy podporil temnú stranu v sebe samom.

Prežil som smrť a znovuzrodenie. Všetko to prebiehalo na inej úrovni vedomia.

Svet usmerňujeme našimi rozhodnutiami. Tým, že ľudia zabúdajú na svoj pôvod, zbavujú sa zodpovednosti, a tú preberá naše nevedomie - diabol. Zámer rozhoduje o všetkom.

Opäť sa mi psychonauticky potvrdilo "vedenie", že diabol je dvojník. Je to náš strach. Satan je strach zo sebapoznania. Spoznaj diabla, spoznáš seba. Svet odráža sám seba a učí sa skúsenosťami. My všetci sme jedno vedomie, čo sa samé o sebe učí. Všetky úchylky, zvrhlosti, škodenie druhým sú nepochopením samého seba.

Realita je tvorená symbolmi. Okultné symboly nás môžu "prebudiť", ak ich pochopíme. Pomocou nich dokážeme svetu porozumieť, pretože ukrývajú poznanie o tomto svete.

V umeleckých dielach sa ľudia premieňajú na príšery a naopak. Človek sám je príšera - šelma. Čím väčší strach vedomie v prejavenom svete má, tým väčšie "zlo" sa tu vyskytuje. Vynára sa z temnoty v rôznych podobách.

Človek si pritiahne do života čokoľvek chce. Hranice si vytvára on sám, svojou vierou. Viera je opakom vedenia, poznania. Treba poznať, nie veriť.

Čím viac sa človek necháva ovládať zvonka, tým viac je odstrihnutý od svojej božskosti. Vládcovia sveta sú falošní bohovia. Čím väčší je úpadok vedomia, tým väčšiu moc vládca má. A naopak.

My "sme" Lucifer, ktorý sa stal (uctievaným) Bohom. Boh sme my sami, ale zabudli sme na to.

Systém je produktom nášho nevedomia. Systém je "satanský" konštrukt, ktorý sa nás zmocňuje vďaka nášmu odpojeniu od zdroja.

Keďže je človek nekonečným vedomím, mal by byť šťastný za životnú skúsenosť, ktorú prežíva. Nič ho nemôže ohroziť, pokiaľ je plne vedomý. Sú to všetko skúšky, čo nás obklopujú, a my to musíme pochopiť.

Báť sa sveta znamená báť sa sám seba. O tom je aj hrdelná čakra - komunikácia znamená v najširšom zmysle slova aj vzťah ku svetu. Tvoje správanie ku svetu ovplyvňuje správanie sveta ku tebe.

Boh života je už dlho mŕtvy. Boh smrti je stále pánom sveta. Zážitok trval necelé tri hodiny.

Mágus Frater Saepes, Mutha a extatické vyvrcholenie

Rozhodol som sa stať pozorovateľom psychonautického zážitku mágusa Fratera Saepesa, ktorý chcel predtým mnou nahliadnúť do hlbokých sfér vedomia a potvrdiť niektoré moje psychonautické "vhl'ady".

Deň Inanny. Tarotová karta dňa: Hole IV. Kód dňa: 71023013.

S mágusom Fraterom Saepesom som videl, ako sa na tmavom pozadí točilo ohnivé koleso tvorené žltým kruhom a štyrmi červenými hol'ami, ktoré tvorili tvar osemcípej hviezdy. Na konce holí boli nasadené hlavy barana, a holubice. V strede kolesa horel plameň. Frater Saepes mi povedal, že to malo znamenať, že má niečo vyvrcholiť.

Bola poobedná hodina Mesiaca, kedy som sa rozhodol sledovať na vlastné oči zmenený stav vedomia mágusa a psychonauta Fratera Saepesa. Mesiac na oblohe dorastal. Fratera Saepesa som sa spýtal, či chce pri zážitku počúvať aj hudbu. Jeho odpoveď bola extrémne kladná. Ako podmazové skladby k jeho zážitku som zvolil ambientný track zvaný Satan Meditation, po ňom nasledovala vesmírna skladba pomenovaná ako Abandoned Space Station (v preklade z angličtiny 'Opustená vesmírna stanica') a nakoniec dark ambient song zvaný Soft Tread Of The Gods (vo "voľnom" preklade 'Tichý krok bohov').

Keď Frater Saepes ústnou formou aplikoval psychonautickú medicínu menom Mutha, alchymický výťažok z jednej z najnepochopenejších rastlín na Zemi, ktorú ľudstvu daroval nagual, uzatvoril som tajnú lóžu. Frater Saepes sa vyzliekol donaha a ľahol do lôžového lôžka pripraveného pre psychonautiku. Nástup účinkov medicíny, ktorá vyvolala zmenený stav vedomia, bol podľa Fratera Saepesa okamžitý. Veľmi sa potešil, keď sa duchom rázom preniesol ku nekonečnu. Hneď sa stal údajne všetkým a ničím zároveň.

Frater Saepes bol zväčša schopný komentovať svoje psychonautické stavy. Prezradil mi, že Iluminátov - skutočných vládcov tohto sveta, ktorý je vyformovaný podľa ich predstáv - vyhodnotil ako "ľudí", čo majú k dispozícii obrovské poznanie, ale zneužívajú ho na temné účely. Tí najsilnejší z nich sa vychýlili z rovnováhy absolútneho poznania a zabudli, kým alebo čím skutočne sú, aj keď toto prvotné poznanie majú v sebe hlboko ukryté. Užívajú si rozkoše sveta, ktoré sú cestou k "temnej strane sily". Sú "zlí" a reprezentujú "pekelný" stav vedomia. Sú pre nás ťažkou skúškou.

Často sa mu zjavoval v predstavách ázijský symbol jin (a) jang. Tým som ho asi nakazil ja, pretože som mu hovoril o mojich zážitkoch s jin jangom. Frater Saepes

vrazil, že všetko je dualitné, celá existencia. Nekonečne sa prelínajúca biela s čiernou. Nekonečnosť má štyri rozmery a dá sa znázorniť ako kríž. Tým len potvrdil moje psychonautické vízie.

Aktivovalo sa mu energetické centrum v bruchu a v pohlaví. Frater Saepes šetril tri dni pohlavnú energiu. Euforické pocity nastúpili u neho veľmi skoro. Energetický had spiaci v základni chrbtice sa mu prebudil a stúpal smerom hore ku lebke.

Nasledovali u neho čoraz sexuálnejšie vnútorné pocity. Cítil obrovské vzrušenie. Videl, že celý svet je jedno vedomie, ktoré súloží samé so sebou. Začal si predstavovať, ako obcuje s istým nádherným dievčaťom menom Christine. Predstavoval si, že obaja dosahujú pri pomyselnom pohlavnom akte spoločný, mocný orgazmus. Videl, že muži aj ženy sú jedným a tým istým vedomím. Súložou medzi sebou sa ľudia chcú priblížiť k stavu nekonečna, aj keď málokto tomu podľa neho rozumie, že o toto ide. Chrbticový kanál mal Frater Saepes vraj rozžhavený na "tristo" stupňov. Takmer dosiahol orgazmus iba pomocou sexuálnych predstáv a "poznania skutočnosti", ako to nazval. Keď už to bolo neúnosné, chytil svoj veľký joystick do ruky a dopomohol si fyzickou procedúrou k finálnemu vyvrcholeniu, ktoré bolo monštruózne. Energetický had mu prerazil lebku a vystrelil do vesmíru. Myslel si, že mu exploduje telesná schránka. Orgazmus mu trval viac ako minútu vkuse a bolo to vraj veľmi blažené. Vzrušenie sa cez neho valilo ako tsunami. Ostriekal si zelenou tekutou matériou brucho. Musel som sa tej scéne zasmiať.

Indický boh Šiva je v nekonečnej súložii so Šakti. Frater Saepes sa v predstavách stal taktiež týmto obcujúcim božstvom.

Fratera Saepesa prepadali silné vlny strachu. Videl démonov a anjelov. Čo sa týka dualitného konceptu, znovu povstávajúceho Lucifera a anjelov vnímal ako tie "lepšie" bytosti, svetu vládnuceho Satana a démonov videl v protikladnom postavení. Respektíve sú "lepšie" ako Satan a démoni, ale stále sú podľa neho len zvodnou časťou dualitného vedomia.

Podľa jeho vízie tvar čísla 8 vyjadruje ženský konečník a vaginálny otvor. Zjavila sa pred ním tarotová karta Veľkej arkány s číslom osem zvaná Sila, na ktorej je znázornená Mágova družka, a spojil si túto ženu s vizualizovanou symbolikou čísla 8, teda s vagínou a konečníkom. Písmená T, I a l (el) podľa neho reprezentujú mužský penis - sú to vraj falické písmená.

Stále sa mu pripomínali myšlienky z diela Carlosa Castanedy, ktorého má rád rovnako ako ja, napríklad myšlienky o zodpovednosti, zbavení sa túžby po vlastníetve a podobne. Sám sa v psychonautickej imaginácii stal "čarodejníkom" napojeným na nagual. Fascinovala ho dokonalosť toltéckych čarodejníkov, o ktorých Castaneda píše v knihách, ich zámer, bezchybnosť, sloboda, kontrolované bláznovstvo, ich všímanie si znamení vo svete (znamenia sú všade okolo nás). Môžem súhlasiť, že Castanedove myšlienky sú skvelé a sám som sa nad nimi pri psychonautike rozplýval.

Frater Saepes vravel, že ostatní ľudia či bytosti sú odrazom nás samých. Oni nás zároveň v živote usmerňujú.

Najdôležitejšia vec, čo sa mu vo vidinách zjavila, bol zámer. Povedal, že náš zámer rozhoduje o tom, čo budeme zažívať. Videl, že je taký, aký je preto, lebo sa s tým stotožnil. Odpútal sa od svojho pozemského prevleku a stal som sa čírou nekonečnosťou.

Slastné pocity sa v ňom striedali so strachmi. V istom momente si myslel, že je na ňom prisatý démon a tejto predstavy sa solídne naľakal.

Všetky čísla a písmená podľa Fratera Saepesa reprezentujú dualitu. Šamani vraj väčšinou nevedia písať ani čítať. Nepotrebujú to. Tí najlepší šamani možno chcú byť zámerne odpojení od takéhoto vplyvu duality.

V istom momente si Frater Saepes myslel, že zanikne. Že sa rozpadne na atómy. Niečo podobné sa stalo už aj mne predtým.

Netreba sa podľa Fratera Saepesa brať vážne, keďže sme všetkým, celým vedomím. Naša vážnosť nás oddeľuje od zdroja vedomia.

Symbolika sa Fraterovi Saepesovi spájala dokopy, ale nevedel mi sprostredkovať všetko, čo videl. Bolo toho moc a občas sa stal paralyzovaným a nevedel sa vyjadrovať. Vrazil, že sa napríklad stotožnil so symbolom, ktorým je šachovnicová podlaha - symbol nekonečnej duality.

Frater Saepes mal víziu, že nepopísateľný nagual sa strieda s popísateľným tonalom v nekonečnej slučke. To isté podľa neho platí pre striedanie satanskej éry s luciferským obdobím. Zažil pocit nekonečnej lásky ku svetu. Rozplýval sa z toho.

Ak sa človek chce stať dokonalým, musí podľa Fratera Saepesa robiť iba správne veci. Rozhodovať sa a robiť činy iba v súlade s harmóniou bytia. Nesprávne a záškodnícke činy nás podľa neho zhadzujú do temnoty a odpojenia od zdroja vedomia.

Frater Saepes videl vo vidine nekonečné "rozmnožovanie sa" (súlož) v hypnotickom tunely ako prejav duality - tvorenie.

Tretie oko Fraterovi Saepesovi vraj horelo. Videl pred sebou svetlo, ktoré ho "osvietilo".

Fyzické príznaky boli vraj občas nepríjemné. Strácal sa v prežívaní zážitku. Niekedy pociťoval akoby výpadky "signálu" - prejavovalo sa to najmä na počutí hudby. Cítil, že mu srdečná čakra intenzívne pracuje, miestami bola vraj akoby dost' stuhnutá, ale otvárala sa aj ona.

Zážitok Fratera Saepesa, ktorý som sledoval, trval asi tri hodiny. Frater Saepes potvrdil mnohé veci, ktoré som videl aj ja pri svojich subjektívnych psychonautických skúsenostiach. Spokojnosť je na oboch stranách.

Lucia na oblohe s diamantmi a svet mysle

Jedného dňa, keď som si robil vo veciach poriadok, som objavil obrázky, ktoré som nakreslil ako šarvan. Jeden z nich neobvykle zaujal moju pozornosť, tak som ho dal nabok a následne mu venoval špeciálny záujem.

Deň panenky Márie. Tarotová karta dňa: Hole III. Kód dňa: 71025091.

Na ohnivom podklade som dnes videl tri palice, ktorých vrcholy boli zakončené lotosovými kvetmi. V mieste, kde sa palice pretínali, žiarila desaťcípá hviezda. Výjav mal byť symbolom vnútornej sily či celistvosti na úrovni srdca, mysle a činov.

Vo večernej hodine Jupiterovej som si položil pred seba istý obrázok, ktorý som nakreslil ako malý. Bola na ňom namaľovaná ženská postava, ktorú som ako dieťa nazval Lucia, okolo seba mala diamanty a vznášala sa na mozaikovitých nebesiach. Do obrázka som sa poriadne zapozeral, čím som si urobil magické cvičenie sústredenia pozornosti. Počúval som pritom psychedelický kozmický ambient.

Obrázok vo mne po čase starostlivého pozorovania vyvolal zmenený stav vedomia. Dostal som nutkanie papier s obrázkom zjesť, tak som to ako zhypnotizovaný urobil. Tak mi to odporučil môj vnútorný hlas. Po zjedení obrázka som začal pociťovať nepríjemné fyzické príznaky, tak som si ľahol do postele a čakal, kým to prejde. Hlavou mi zatiaľ behali rôzne myšlienky o mexickom čarodejníctve.

Vonku sa už pomaly stmievalo. Po čase som si sadol na posteľ a snažil som sa na nič nemyslieť. Dostával som sa do letargických stavov zmeneného vedomia. Mal som pocit, že sa mi nohy oddelia od trupu. Začal som myslieť na to, aké úbohé je zneužívať a zabíjať deti a ženy počas pravých satanistických rituálov.

Opäť som si ľahol. Začala ma bolieť oblasť hrdla. Zrejme pracovala Višuddhi. Hlavou mi behali myšlienky na povahu tohto sveta, tak som ich "počúval". Nejakým spôsobom som dospel k tomu, že tento svet je produktom mysle. My žijeme svet mysle. Mysle považujem za akúsi záclonu, teda aspoň tú, ktorá sa týka duality. Svet dobra a zla je naše vlastné väzenie mysle. Zlo (to, čo reprezentuje ničivé sily namierené prakticky proti všetkému) tu "existuje" či "žije" vďaka našej mysli. My (ako komplexné vedomie) sme ho vytvorili, a ono sa snaží vďaka nám prežiť. To takzvané zlo chce, aby sme svet považovali len za to, čo je vonku, nechce, aby sme si uvedomili, že svet tvoríme zvnútra. Vďaka našej viere vo svet tam vonku má zlo obrovské možnosti.

Zlo potrebuje, aby sme v neho verili (podobne ako vo filme Merlin z roku 1998) - tak sa vytvára svet duality. Svet duality je pre zlo "domovinou".

Temnota potrebuje, aby sme verili v spásu, ktorá príde zvonka, nie spásu v našom vnútre. Preto vytvorila rôznych náboženských spasiteľov, ktorí nás majú jedného dňa zachrániť, ale nikdy nás nezachránia, pretože sú to akési myšlienkové preludy. A zatiaľ čo čakáme na externé vykúpenie, agenda zla postupne vrcholí. Temnota, spasitelia, svet vonku sú halucinácie, ktoré považujeme za skutočné. Svet tam vonku je Matrix - Magic tricks (svet "magických trikov"). Matrix je taktiež Mind tricks (svet "trikov mysle").

Svet vonku je svetom démona (diabla, džina), a ten démon je prelud. Je to prelud vydávajúci sa za skutočnosť. Je to fantázia, ktorá chce, aby sme verili, že je skutočná. Vhodnú paralelu v tomto vidím vo filme Vanilkové nebo z roku 2001, kde hlavný hrdina zažíva imaginárny svet, ktorý si navrhol on sám a ani o tom nevie, všetci ostatní sú preludy, ktoré bojujú o svoje prežitie. Až keď si to hlavný hrdina uvedomí a rozhodne sa opustiť túto ilúziu, zbaví sa svojho najväčšieho strachu a oslobodí sa z preludu, v ktorom žije. Svet tam vonku je svetom strachu.

Ježiš Kristus je podľa Svätého písma ten, ktorý sňal naše hriechy. Je to "spasiteľ", ktorý je vedomím vytvorený prelud, ktorý živíme našou pozornosťou. Je tým istým preludom ako predislamský boh Sin (sin z angličtiny znamená "hriech"). Kristovo "boľavé" srdce som si spojil s výjavom na tarotovej karte zvanej Meče III od A. E. Waita. Srdce na karte je prepichneté tromi mečmi a výjav značí bolesť, biedu.

Diabol býva niekedy zobrazovaný s otvoreným tretím okom - to preto, pretože toto centrum v našich hlavách stráži. Takisto stráži naše srdečné centrum, ktoré sa snaží uväzniť v kocke "Matrixu".

Ďalej som rozjímal nad tým, že keďže svet vytvárame zvnútra, a vytvára ho každá jedna (ne)ľudská bytosť na Zemi, sme za neho zodpovední v plnej miere. Tento svet je jedným z nekonečných svetov v nekonečnej existencii a je na nás, ako s tým naložíme. Vďaka nášmu hlupáctvu a nevedomosti prežijeme celý život v dualitnom vnímaní sveta, z ktorého sa nevieme vyslobodiť, a koniec koncov ani nechceme. Sami sa v ňom umelo udržujeme.

Zážitok som prežíval napoly v tme a napoly vo svetle. Miestami mi pred očami preblikoval obraz videnia sveta. Neprijemné stavy na fyzickej úrovni pretrvávali do konca. Pracovala mi Sahasrára, ktorá mi skoro explodovala. To je energetické centrum, na ktorom treba rozbiť zrkadlo.

Stále som mal v hlave myšlienku, že svet ľudí je svetom hlupákov, pretože ľudia

milujú hlupáctvo a sú ním maniakálne posadnutí. Náš svet taký je, len to nevidíme. Sme sami sebe zbytočnými natvrdlými zotročovateľmi.

V porovnaní s predchádzajúcimi psychonautickými zážitkami mi fungovala krátkodobá pamäť, ale telesná rovina trpela viac. Moja myseľ bola triezvejšia a jasnejšia. Ostrejšie som vnímal farby.

Svet duality vyžaduje neustály boj. Človek by mal byť bojovník, ale nie hlupák uväznený v boji v rámci duality, ale mal by bojovať so svojou vlastnou hlúposťou. Bojovať proti svetu "tam vonku" znamená udržiavať svet duality v chode.

Tento psychonautický zážitok by som označil ako Lucid Solitaire Dream (Sen príčetného samotára). Nástup zážitku bol postupný a trval viac ako hodinu. Skončil až keď som v noci zaspal.

Džinov mok a exorcizmus

Rozhodol som sa absolvovať psychonautický "rituál" pred zrkadlovou "bránou" do seba samého. Bol som rozhodnutý čeliť klifotickej stránke svojho vedomia (alebo teda svojmu hrozivému nevedomiu) v zmenenom stave vedomia.

Deň matky Lilith. Tarotová karta dňa: Poháre III. Kód dňa: 71021101.

Na skale v rieke Háv, ktorej časť vytrčala nad vodnú hladinu, stála za tmy mladá žena odetá v bielych šatoch. Priletel k nej nahý žiariaci anjel s lukom v ruke a ženu chytil, aby nepadla. Z rieky sa vynorili tri morské (či skôr sladkovodné) panny, každá z nich držala v rukách zlatú čašu a ponúkala ju žene stojacej na skale. Mesiac sa v tej chvíli stal úplným a rozsvietil sa sťa slnko. "Morské" panny sa radovali, tešili, a spoločne oslavovali tento radostný mystický výjav.

Keď nastala súmračná hodina Marsova, požil som psychotropný elixír, ktorý sa v extrémne ezoterických kruhoch nazýva Džinov mok. Presunul som sa do temnej miestnosti, ktorej celá jedna stena bola tvorená zrkadlom. Na zemi som mal už vyhradené miesto pre nasledujúcu zrkadlovú psychedelickú orgiu. Sadol som si na šelmu (ktorá mi tvorila podložku pod riť), podobne ako to zvykne robiť indický Šiva. Po mojej ľavici planula čierna sviečka, po pravici horela biela svieca. Vonku bola čiernočierna tma. Elixír začal postupne pôsobiť.

Pozeral som sa do zrkadla na svoj odraz. Mal som na sebe oblečené biele rúcho a mal som rozpustené vlasy, takže som najskôr výzorovo pripomínal mýtického Krista. Blížil som sa ku kundalinickej explózií. V zrkadle som naraz zhliadol diabla.

Vo svojom vlastnom odraze. Ja (ne)sám som diabol, Satan, temnota, zlo. Som jeho tvorcom. Je to ľudská slabina.

Diabla reprezentuje slovo Saturn. Pojem Saturn (ktorý sa používa pre označenie planéty s prstencom) predstavuje všetko, je všade, je to podstata všetkého v dualite. Planetárny boh Saturn, ktorý má mnoho ďalších mien, je prvý, ktorý sa nechal uctievať. Saturn je v dualitnej ríši vo zvieracej analógii najmúdrejší had, ktorý reprezentuje poznanie. Je skutočným strážcom poznania. Človekov pád je Saturnov pád. Prvý padlý človek, ktorý spadol zo stavu dokonalosti do stavu duality, môže byť pomenovaný ako Saturn. Saturn vystupuje ako starý múdry bradatý muž, a my si musíme uvedomiť, že tým mužom je človek, ktorý pozná a stane sa sám múdrom. My sa musíme stať mystickým bohom Saturnom, aby sme sa stali múdrymi, nesmieme sa toho báť.

Temné sily odrážajú nás samých. Oni nám dávajú najavo naše vlastné slabosti. Posadnutosť démonom je krásnym symbolom pre prítomnosť démona v nás samých. Exorcizmus je "zbavenie" sa démona, ktorého sme "stvorili". V americkom filme Constantine máme scénu, kde démon vstúpi pri exorcizme do zrkadla. To je geniálna symbolika. Pretože démoni sú našim odrazom.

Dostal som sa do stavu démonického tranzu. Človek si musí prejsť najväčším peklom, aby sa očistil. Musí sa stať sám démonom poznania. Musí poznať, čím je - všetkým, nielen tým dobrým, ale aj zlým. Stal som sa démonom, vrčiacim zvieraťom, primitívnou opicou, duchom posadnutým tvorom, z ktorého je necirkevným spôsobom vyhánané zlo, ktoré vstupuje do zrkadla stojaceho predom mnou. Stal som sa tarotovým Bláznom, smejúcim sa šíleným "psychopatickým" smiechom (symbol jokera či šíleného diabolského klauna odráža šílenosť v nás samých).

Darwinova teória, že pochádzame zo zvierat'a, nádherne symbolicky vyjadruje, že je v nás prítomná zvieračia stránka, nevedomá, nevedomené vedomie. Ľudia sú ako zver, ktorá si nevedomuje moc poznania. Za poznaním stojí diabol, ktorého sa ľudia boja.

Tma i svetlo je pod kontrolou boha Saturna. Svetlo, ktoré má svoje božstvá reprezentujúce ho, kontroluje solárna stránka Saturna, tmu démoni a antisolárna črta Saturna. Všetky planéty sú zastrešené tým, čo nazývame Saturn. Saturn je Atum alias atóm. On je všetkým, čo sa dá identifikovať. Saturn je magické slovo popisujúce všetko, čo chápeme ako prejavené. Saturn je stvoriteľom v zmysle tvorby sveta duality, ktorý sa dá popísať slovami.

Dostal som sa do fáze úplného poznania diabolského demiurga v sebe samom. Naháňalo mi to husiu kožu, spadol som nabok na podlahu a nechal ho v sebe pôsobiť. Myslel som si, že sa dovracám. Prepadla ma vlna strachu, ale dokázal som byť pod vedomou kontrolou a nechal som to v klúde plynúť.

Temné sily sú našou vlastnou prekážkou, ktorá nám dáva najavo naše slabiny. Oni ich reprezentujú, a človek slabý je ich korisťou. Človek dokonalý je bez ich "vplyvu", nemajú nad ním moc. Svet, v ktorom žijem či ktorý zažívam, je svet slabých a nedokonalých.

Archonti sú odrazom nášho vnútra. Archontická elita je symbolom pre skazenosť v našej hĺbke skrytej v oblasti nevedomia. Elity slúžia odrazu zvanému diabol, uctievať ho, chytili sa do pasce aj oni sami. Uctievanie vždy vedie k zotročeniu vedomia.

Tento svet je svet saturnský, nič viac, nič menej. Vďaka tomu, že ľudia Boha (Saturn je skrytým a pravým Bohom) uctievať (za tým stoja manipulatívne temné sily), žijú v jeho kráľovstve, ktorému neohrozene vládne.

Psychedelický diabolský zážitok trval asi štyri hodiny. Bolo to jedinečné v tom zmysle, že takto otvorene som zlu skrývajúcejmu sa vo mne (ja som svet) asi ešte nečelil. Keď sa po takýchto skúsenostiach snažíš popísať svet taký, aký "skutočne" je (neopísateľný, neuchopiteľný, nepochopiteľný rozumom), stávaš sa bláznom.

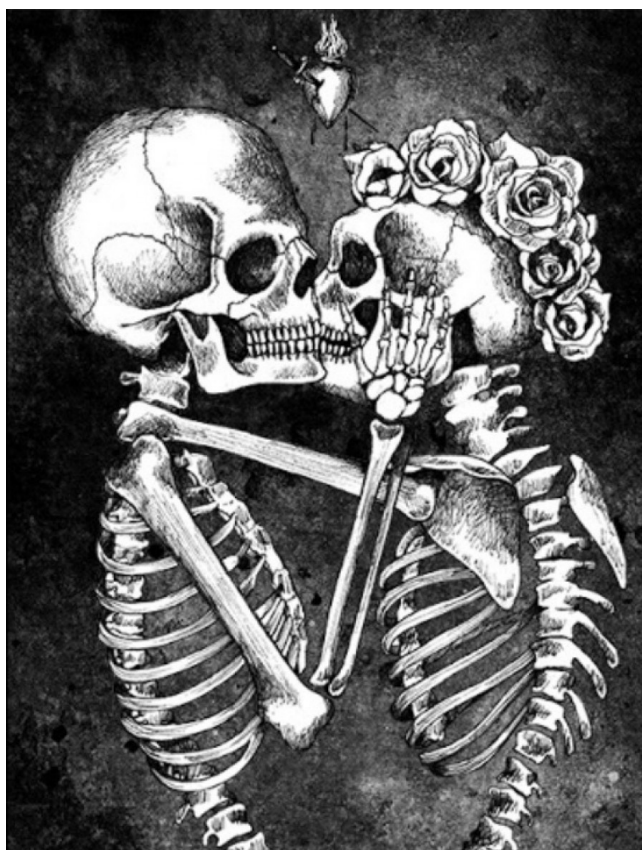
Limbo a tarotový dážd'

"V ľuďoch sa skrýva možnosť poznať, ale väčšina ľudí túto možnosť možno nikdy neobjaví, pretože príliš dbajú na populárnu antivedomosť a snahu byť trendovými megaslužobníkmi," vraví spoločenský heretik Frater Saepes.

Deň Satanielov. Tarotová karta dňa: Zamilovaní VI. Kód dňa: 71021111.

Blíži sa pomaly (respektíve z hľadiska môjho vnímania aj celkom rýchlo) zima - obdobie "smrti prírody". Na ulici som videl na čiernej pôdnej zemi dve ľudské kostry, ako sa objímajú a "bozkávajú". Boli to zrejme milenci, ktorých ani smrť nerozdelila.

Vzal som z chladničky malú fľaštičku s elixírom, ktorý môj priateľský mágus Frater Saepes nazval Limbo. Limbo má červenú farbu a zápacha ako výkaly sedemročného transgenderového človečika. Písala sa súmračná hodina Merkúrova. Sadol som si vo svätyni pred veľké magické zrkadlo na koberec, ktorý vyzerá ako ten lietajúci od Aladina. Zapálil som sedem sviečok, každá mala inú farbu. Vychlastal som elixír na ex a následne sa pozeral do zrkadla na svoju vizuálnu podôbku. Psychotropné účinky elixíru sa dostavovali pomerne rýchlo.

Zážitok začal naberať hrozivejšie prvky ako ktorýkoľvek môj psychotropný prežitok predtým, a to som tento rok absolvoval asi stodvadsať psychonautických terapií. Stal

som sa okamžite univerzom, alebo kozmom, ak si praješ. Fyzické pocity, ktoré nasledovali, pripomínali "infarkt" celého tela. Napadli ma rovno všetci zrkadloví démoni, ktorí "existujú". Telo mi trhalo a triaslo sa. Nevydržal som ani poriadne sedieť na koberčeku. Môj odraz v zrkadle sa začal diabolizovať. Čoskoro som sa musel v stave transcencie presunúť na posteľ, kde som si ľahol na brucho.

Myslel som si, že tento psychedelický zážitok neprežijem. "Ja som demiurg! Som démon tohto sveta," kričal som zhyponotizovaný Limbom do vzduchu, ktorý unikal môjmu vnímaniu. Vedel som (tak ako pri psychonautike vždy), že som všetko, čo existuje, neohrozený bezčasový moment, večná existencia, ktorá sa vyskytuje tu a tam súčasne. Splynul som v nič a zároveň som vystrelil všade do okolia (ktorého som stvoriteľom). V srdci som cítil taký tlak, že ma to skoro odstrelilo z postele do stropu. Akoby sa nabíjala v hrudníku nejaká sonická zbraň.

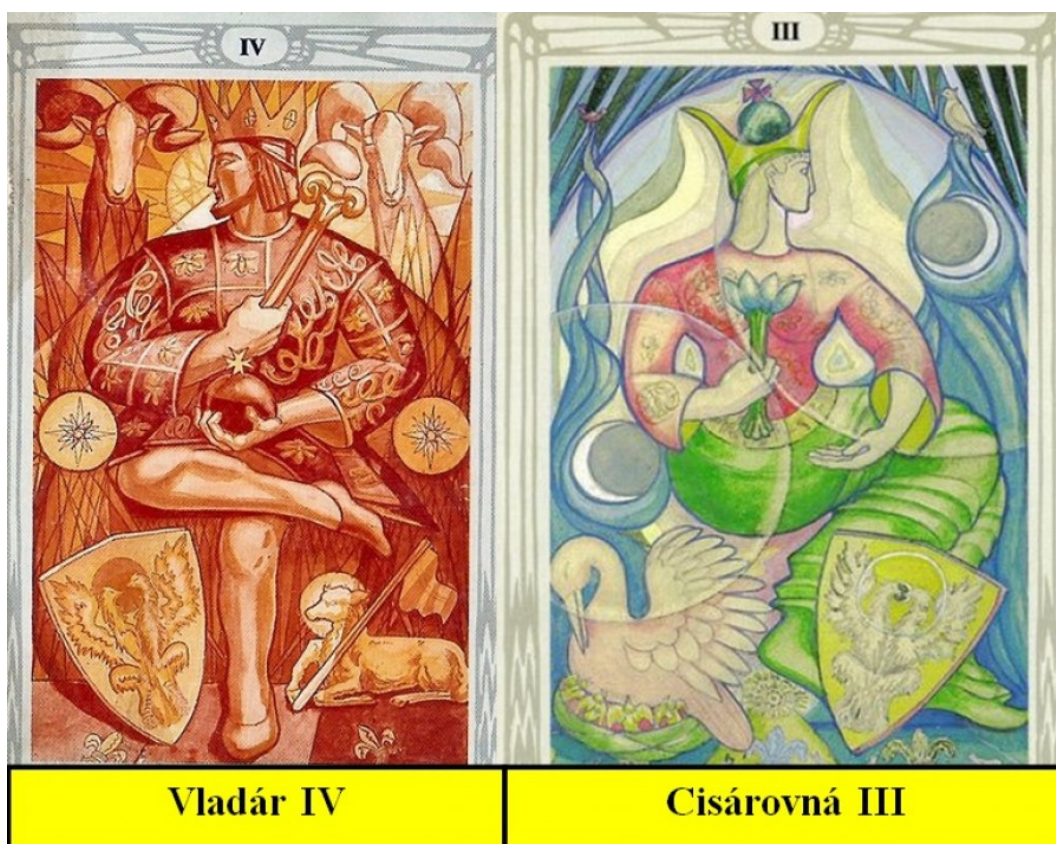
Začali sa mi vyplavovať koncepty ohľadom tarotového kartového umenia, konkrétne Veľkej arkány. To, čo som automaticky vnímal je, že tarotový Blázon je hermafrodit nekonečných podôb, Mág je jeho fyzickou manifestáciou a "falusom", prvou zrodenu bytosťou s jednou polaritou. Druhou polaritou je Veľkňažka - fyzická "vagína" vytvárajúca Mágov "protiklad". Ak sa Mág I s Veľkňažkou II dá dokopy (rozumej do vzťahu), dostávame tarotových Milencov VI (V sú dve II vizuálne spojené v dolnej časti). Ak VI horizontálne prevrátíme, dostaneme $IV = 1$ a $5 = 15$ - tarotovú kartu Diabol 15 (XV), ktorá obracia milencov raja na milencov pekla.

Blázon má číslo 0. 0 (hermafroditova vagína a zároveň kozmická maternica, z ktorej je stvorený fyzický svet) je písmeno O, geometrický kruh a taktiež štvorec či obdĺžnik (na digitálnych hodinách má nula obdĺžnikový tvar). Bláznovým skutočným dvojníkom je Mág I. 0 a I tvoria binárny kód. Mág I je drak či had. Mojou kartou duše je tarotový Mág. Stal som sa drakom a narástli mi "energetické" dračie krídla. Vychádzali mi z chrbtovej časti pod krkom, rovno z chrbtice.

Tarotová Veľkňažka má číslo $II = 1 + 1 = 11$ - Spravodlivosť v tarote od A. E. Waita a iných tarotárov. Zaujímavý je Crowleyho výber druhu karty na jedenáste miesto Veľkej arkány v poradí; on tam namiesto Spravodlivosti napasoval kartu s názvom Chtivosť 11 (XI). Je to babylonská neviestka. Veľkňažka a Chtivosť reprezentujú pannu a štetku - dva aspekty ženského vedomia.

Obr. Hore: Mág je tarotový Vladár IV - Otec, Veľkňažka je Cisárovná III - Matka. Za tieto dve karty som v duchu dosadil oboch svojich demiurgov. Pri myšlienke na nich som dostal taký pocit úzkosti, že som si predstavoval, že umieram.

Mág je pánom komunikácie. Komunikácia odkazuje nielen na rečové dorozumievanie sa, ale aj na pohlavný styk. Aspoň v prípade Mága to podľa mňa je hlavne o koituse. Mág je posadnutý chtivosťou, súvisiacou s túžbou po polarite. Chtivosť je najsilnejšou prekážkou na ceste k oslobodeniu sa. Pokiaľ sa ľudský tvor nezbaví pohlavnej pudovosti, bude vždycky stratený. Videl som, že sa musím stať chtivosťou zbaveným vedomkárom, "hermafroditným" Bláznom (nie transgenderovým úchylákom vyformovaným satanským systémom), skutočným majstrom poznania, ktorý vystúpi z kruhu (hada Urobora) a oslobodí sa z Matrixu.

Veľa ľudí (asi iba sedem miliárd) hľadá závislosť na systéme a na svojich životných partneroch a iných ľuďoch a veciach. Myslia si, že to je prirodzené a sú k tomu učení od zrodzenia. Ani jedna možnosť nie je dobrá. Je potrebné sa odpútať od všetkého. Človek závislý na akomkoľvek aspekte tejto reality alias Matrixu je bezmocný otrok.

Počas tohto psychedelického zážitku mi nebolo všetko jedno. Mal som pocit, že toto skutočne neprežijem. Nevedel som, čo mám presne robiť. Čelil som démonom parazitujúcim na mojej duši. Prežíval som aj chvíle duchovnej rozkoše, ktorá nemala obdobu. Ja som žiarivý had poznania, ktorý sa musí navrátiť do stavu pôvodného neuchoopenia.

Nie je sa v skutočnosti čoho obávať - strach je ilúzia a diabolský chyták. Všetko sa odohráva "vo mne", všetky udalosti, celý moment bytia, všetci ľudia, všetko, čo sa dá predstaviť, sú moje aspekty. Som to ja sám. Ja je po anglicky I. I = diabol. Diabol je "všetko", čo je stotožnené s "egom", s ja; je to temná strana vedomia, ktorá je uväznená v dualite, v odpojení. Diabol som ja a on je mnou, a zároveň nie je mnou a ja nie som ním. Diabol je drakom, ktorý pokúša tarotového Blázna. Blázon sa nakoniec s drakom stotožní.

Všetky čísla v digitálno-hodinovej "paličkovej" forme od 1 do 9 "vychádzajú" z osmičky (8). Teda že osmička ich svojim "digitálnym" tvarom všetky obsahuje. Osmička je Uroboros, had nekonečného kolobehu tvoriaci slučku, pán čísiel, pán sveta.

Čísla a písmená sú architektonické prvky tejto reality. Všetko "vychádza" z nich. Boh tejto skutočnosti je majster architekt, ktorý vie s týmito znakmi dokonalearábať. Boh alias anglicky God je slobodomurárske G - Geometria. Čierni mágovia na čele pozemskej spoločnosti sú majstri geometrie, to oni geometriu využívajú k nášmu zotročovaniu.

Zlo predstavuje pokušenie. Zvedenie dáva zlu moc nad zvedeným.

Zodpovednosť za svoj život majú iba skutoční "ľudia poznania", odpútaní od ilúzie zvanej realita. Ostatní nemajú žiadnu zodpovednosť, pretože ich život závisí na svete okolo nich (zväčša teda na systéme a na životných partneroch).

Počas tých štyroch hodín a pol som napokon v druhej polovici psychoaktívnej skúsenosti zaspal. Videl som, že účelom života je 'poznať', že sme bezhraničnosť.

Zdroj: <https://mariolah.blog.idnes.cz/?us=104671>